DAN SAVA

membru de râs al grupului de umor VACANȚA MARE

PSIHOLOGIA MASELOR * LA SCAUNE *

CITEȘTE ȘI DĂ MAI DEPARTE *

ISBN 937-96664-9-9

LOC PENTRU AUTOGRAF

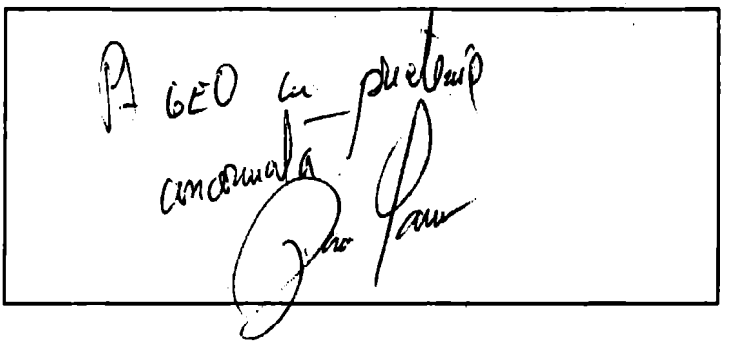

Cititorule, dacă nu vii la spectacolele grupului "Vacanța Mare" să iei autograf de la autor, semnează-te tu, că și-așa nu e nici o diferență.

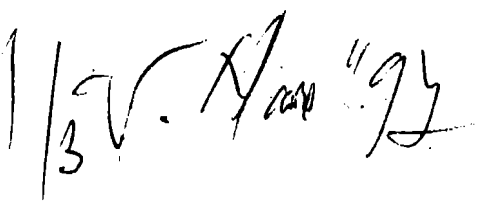

Sponsorii acestei ediții
(cărora le mulțumim pe această cale):

1. "EU" SNC
2. "MI-AȘ" S.A.
3. "ÎNSUMI" SRL
4. "MEU, MEA, PE MINE MĂ" CO.LTD

© Editura MIRADOR

SC Armedia Press SRL
Editura MIRADOR
Tipărit la INTERGRAPH
ISBN: 973-97629-9-9

DAN SAVA

PSIHOLOGIA MASELOR LA SCAUNE

ARAD 1996

Dedicație

Dedic această carte unui număr foarte restrâns de oameni, din care nu pot lipsi următorii: soția, fiica, mama, tata, fratele, socrul, soacra, tătăița, mămăița, cumnata, cumnata lu' tata, sau cum mi-ar spune tata "sora lu' mă-ta", nașul, nașa, lu' Barză, unei vecine - știe ea care - lu' muma, lu' tataie, bunicii, lu' bunicu, lu' Coroveacu, prietenilor mei pe care îi citesc în ordine alfabetică: A, B, C, D, E, F, G, H, I, Î, Â, J, K, L, M, N, O, P, Z, R, S, Ș, T, Ț, U, V, W, X, Y, Z, precum și altora cum ar fi: colega mea căreia în '87 la un foc de tabără, pe întuneric, i-am făcut cu OCHIUL. Sper că-și aduce aminte. Dacă nu, să citească în oracol la "STOP PAGINA MEA":

"Când pe foc, iubito, tu puneai coceni,
Am pus și eu în scârbă un braț de glodeni"

Dedic această carte și prietenilor de la mine din bloc, cu care jucam "Țară, țară, vrem ostași": lui Costel, Mirelei, Mirabelei, Minodorei, lu' tanti de la doi,. lui Gigi, Angelicăi, Carlei, lui Carmen, precum și celor de la blocul vecin cu care jucam "Arim-jim-jim".

Dar se repetă dedicația pentru cei mai dragi - părinți, frați, soții,copii, pentru care am scris fără număr să-mi trăiască familia mea.

SEMAKAUTORUL

MOTTO
"Bă, ce ți-e omu' !"

PREFAȚĂ
(la fața prietenilor mei)

MUGUR MIHĂESCU: *Coleg și prieten, un chel la locul de muncă, un om la care părul a picat odată cu trecerea timpului. Și la fel ca trecerea timpului, această cădere e ireversibilă. În fiecare noapte, visează că afară plouă cu "CHEL STOP" și se trezește supărat că nu e și el o floare din grădină, cum ar fi, după părerea noastră, a tuturor: "băsica porcului", "pista țigăncii" sau chiar "coastele popii". Se laudă tot timpul cu numeroasele sale calități, cum ar fi: indiferența totală față de femei, băutură și fumat, dar își declară și singurul defect, și anume acela că minte tot timpul.*

Este întotdeauna imprevizibil, deoarece nu știi care cap și-l pune mai des la contribuție. Noroc că-l mai refuză admiratoarele, că altfel ar fi în stare să gândească tot timpul. Cartea lui de vizită este bunul simț, de care nu abuzează niciodată.

Are o familie echilibrată din punct de vedere fizic și psihic, căci mai suntem și noi pe-aici.

Scopul lui în viață este de a nu avea scopuri. Scoate umor din piatră seacă, astfel încât chiar viața lui a devenit o comedie. Îi place foarte mult sportul, pe care-l practică privind la televizor. După un meci de fotbal slăbește 250 g, pentru că-i transpiră telecomanda în mână din cauza emoției. Într-un timp se apucase de baschet. Stătea pe bancă și dădea 5

mii la copii să-i arunce mingea la coș. După ce și-a ruinat economiile, s-a gândit să se sinucidă apucându-se de schi. Are așa de mult talent la acest sport, încât a scăpat lejer cu viață.

Viața spirituală și-o completează din citatele pe care le dau eu când am sclipiri sau din ale lu' cumnatu-său, care e mecanic auto.

Citește foarte mult meniurile la restaurante (pe care le și conspectează), programul fiecărui meci de pe stadion, citește în stele, pe fețele oamenilor, îmbogățindu-și astfel o cultură generală pe care și-a format-o în liceu în timp ce chiulea. Pe atunci avea și-un fizic de amant subțirel cu dotare grosolană. Acum poate câștiga ușor concursurile "Mr. Puhav", "Dl slănină pe inimă", sau poate deveni autorul cărții "Cum să înșelăm infarctul".

Mugur Mihăescu este un admirator înflăcărat al lui Andre Agassi, deși cred că acesta nu prea a auzit de el. Oricum, amândoi sunt ciumegi.

Prietenul meu "Mugurul" este un tip extremist: ori se trezește prea de dimineață, ori prea pe la prânz.

De mic a cântat la o serie de instrumente cu coarde, însă când a crescut a renunțat doar la instrumente.

Noua lui pasiune sunt câinii de casă, fiind mai spațioși decît cei de apartament. De-asta și-a cumpărat și-o casă. Ce-ar fi zis lumea dacă l-ar fi văzut cu cușca la bloc!? Pentru că acum la el s-au adunat 2 pasiuni - câinii și femeile - s-a gândit să le împace pe amândouă și și-a luat o cățelușă cu nume sexy: Bertha. Această cățelușă e atât de năbădăioasă, încât atunci când iese cu ea la plimbare lumea nu știe dacă o trage sau o împinge. Mugur a devenit acum și mai previzibil. Dacă și-un câine l-a mirosit!

Intuiția lui - care e bazată pe dictonul "privești, atunci înseamnă că vezi" îl ajută foarte des să iasă din situațiile cheie cu broasca la gât.[1]

A avut un vis de copilărie, fericită, îndestulată, plină de jucării, dar când se trezea iar îl trimitea maică-sa cu rațele pe baltă. SADOVA, localitatea unde Chelu' cu pioșenie a belit ochii, se află pe paralela 45, la intersecția meridianului de 180 cu Simplonul de Calafat, adică exact în locul care-și pune amprenta definitiv pe caracterul omului.Această minunată comună, pe care unii o numesc ironic "localitate", figura mai târziu într-o încercare de autobiografie a "hartistului" sub forma unor "locuri băltite", expresie ce se oglindește astăzi în talentul lui care bălțește în jurul nuferilor de inocență.[2]

Când toți țăranii din Sadova deveniseră mari orășeni pe lângă el, părinții au hotărât să plece cu școala la oraș. Pentru că aceasta nu circula în ziua aceea au plecat cu o ocazie. Orașul Craiova era un oraș în formare, dar pentru prichindelul de numai câțiva anișori (și-ăia vai de capu' lor) impactul a fost asemănător cu cel al unei megametropole. Acesta este secretul copilăriei lui, sechela propriu-zisă. Dragi cititori, relizați, sunt sigur, șocul!! Contrastul!! Dude, rațe, fum, lume, locuri băltite și deodată blocuri, stații de autobuze, chiar și autobuze.

În primele trei zile nu se urca în nici un autobuz, de frică să nu fie Rata de Sadova să-l ducă înapoi. Când în sfârșit s-a urcat îi saluta pe toți cu "bună ziua", de-l confunda lumea cu controlorul.

N.A.

[1] sau din situațiile broască cu cheia la gât.

[2] era cât pe-aci să scriu "prostie"

A urmat liceul și facultatea, instituții care s-au bucurat primele când el a absolvit.

De 7 ani el este colegul și prietenul meu din "VACANȚA MARE", un om cu care am muncit umăr lângă umăr în domeniul umorului și organ lângă organ în alte domenii. Fiind membru fondator al grupului "VACANȚA MARE", deoarece în fond este și el un membru, se bucură de o reală admirație din partea tinerilor, ca și noi, de altfel, fiind catalogat cu titlul nobil de "ciumeg". Fotografiile lui se cumpără cel mai mult, confirmînd zicala că nu tot ce are valoare se vinde, iar el în poză are valoare: exact 500 lei, la mulți ani să trăiască!

RADU PIETREANU: *Prieten și coleg, posesorul unui creier deștept bazat pe inteligență de gândire. Cu el împart scena de la înființarea grupului "VACANȚA MARE". Om de suflet, bun de pus la rană*

să ți se infecteze, este responsabil cu prietenia în grup.

Născut într-o zodie pentru care prietenia este mai importantă decât dragostea, și-a făcut din aceasta pasiunea vieții lui. Are o colecție foarte largă de prieteni, de la montagnarzi până la cei care urcă de plăcere pe munte. Textier primordial al grupului, a scris primul text în clasa a cincea, când a uimit colectivul de cadre didactice cu imaginația lui. Acest text suna cam așa: "Nu știu alții cum sunt, dar eu când mă gândesc la satul meu din Târgu' Cărbunești, cu prispa cu motocei de crăpau mâțele jucându-se cu ei...". Plin de imaginație, în copilărie visa că ia bătaie zilnic de la diferiți copii atât români cât și de alte naționalități, că erau numai țigani în Cărbunești.

Plecat în viață cu acestă sechelă (și el) a început să iubească armele cu care bănuia că putea să se apere: cuțite și argumente. Citește numai cărți de comando, punându-se întotdeauna în locul personajului pozitiv. Dar dacă acesta golește mai puține încărcătoare la foc automat decât eroul negativ, cartea îi lasă un gust amar și o aruncă cât colo. Peste două zile o recitește punându-se în locul eroului negativ.

După ce-a terminat liceul, Radu Pietreanu-Tg. Cărbunești a încercat să-și facă o carieră luminoasă ca miner sub pământ. Intrat cu brio la Facultatea de Mine din Petroșani, a parodiat tot ce i-a ieșit în cale, de la portar până la ultimul decan. Pentru că-i terminase pe toți, având imaginație, a terminat facultatea mai repede cu doi ani. Învățând foarte bine, a făcut câte doi ani într-unul, fiind repetent de mai multe ori. Are un suflet mare, pentru că e fumător și trage adânc în piept. A făcut și rugby la Știința

Petroșani, acest sport oferindu-i în viață o oarecare verticalitate, întrucât are un început de scolioză.

Pasiunea lui actuală sunt pisicile. Are acasă o haită de pisici pe care le hrănește cu mâncare proaspătă din conserve expirate. În bloc este poreclit Catman. Cu viața sentimentală, însă, se deosebește cu mult de ceilalți oameni. Posesor al unor sentimente alese cu grijă din farmacii după arome sau striațiuni, îi este fidel FEMEII UNICE, acea parte invariantă care se găsește la orice femeie care așteaptă acea parte variantă care se găsește la orice bărbat. Iubește orice femeie ca pe sora lui, cu care face după aia numai incesturi. Această prietenie, pe care el o arborează cu dușmănie de altfel, este încurajată și de figura lui bonomă, perfect simetrică cu o oglindă spartă.

Nimeni nu-l acuză că se ține cu nasul pe sus, căci nu are mușchii gâtului atât de dezvoltați.

Prietenia lui se prelungește de la oameni la obiecte trecînd pe la animale. Cum spuneam anterior, iubește atât de mult pisicile încât s-ar transforma în șobolan numai să le facă o bucurie. Prieteni: cuțitul - cel mai bun prieten al omului Pietreanu. Ce este de fapt cuțitul? Este un fier care are la capăt un mâner de lemn sau de os și ne întrebăm de unde poate genera și acesta la rândul lui o prietenie către Radu Pietreanu. Căci deja ați simțit, se vorbește de simbioza om - cuțit. Omul a cucerit natura fierului punându-i mâner.

Ca profesionist prietenul meu Radu imită atât de bine prostia semenilor încât a ajuns să se copieze perfect. Imită foarte bine și vocile unor mari actori, dar ceea ce i-a adus consacrarea a fost imitarea vocii lui Ion Dolănescu. Are o minte schizo, făcând niște legături logice de rămâi cu gura căscată: ori zici că

nu-nțelegi că ești prost, ori așa e. Singurul lui defect este frica de ace. Bărbat bine, om cu o ditamai prestanță, cade ca o cârpă când trebuie să facă o injecție. Când merge la dentist are un mod de comportare livid. Imaginația bolnavă începe să-i funcționeze. Își închipuie cum vine acul cu anestezic ca o rangă, ca un picamer, iar gura lui e o biată galerie de mină în care aceste scule îi sfredelesc cărbunii de pe dinți.

O altă pasiune a lui este șoferitul. De câte ori a șoferit de atâtea ori s-a și pocnit. Prima zi de conducere - trei accidente. Conduce după intuiție, că vede cu un singur ochi. Pasionat de autovehicule, parcurge distanțele într-un timp de două ori mai mic decât capacitatea noastră de înțelegere. Schimbă vitezele de parcă a urât pinioanele din copilărie. Aici fierul trebuie să se decidă: ori el, ori Radu. Nu există cale de mijloc.

Acest om care înșală circulația rutieră este prietenul nostru, omul nostru de spirit, omenia întruchipată, valoarea, pasiunea, voința, frumusețea morală, corectitudinea, și-l cheamă totuși Radu Pietreanu.

DAN SAVA: *Cu voia dumneavoastră iată-mă ultimul pe listă pentru că sunt cel mai bun prieten și coleg al meu. Nu prea îmi place să vorbesc despre mine, dar să scriu... Și totuși, dacă am făcut prefață la fața prietenilor mei, mi-am închipuit cum mi-ar fi făcut ei descrierea:*

Dan Sava*: Are o față simetrică din punct de vedere asimetric. Ar putea juca liniștit într-un film de groază, fără a i se face vreo modificare. La fel de frumos ca limba rusă, are înclinații spre sexul slab, căci asta și găsești mai des la el. O relație a lui cu cel mai bun psiholog l-ar băga pe ultimul la balamuc. Original, de la țară, își păstrează tot timpul felul de a fi originar atât în limbaj, folosind neologisme ca: bă, mă, fă, dar și în comportament prin scărpinări repetate unde nu te aștepți precum și la alte organe necontrolate.*

Pasiunea lui este filozofia, citind foarte mult, dar neînțelegând nimic. Însă atât de mult îi place succesiunea semnelor gramaticale încât acestea sunt tot ce i-a rămas după ce a citit zeci de cărți: virgulă, virgulă, punct, literă mare, de la cap, semnul exclamării. Ca să nu mai vorbim că o despărțire în silabe la capătul rândului l-ar aduce ușor într-un extaz intelectual.

Viața oamenilor se desfășoară în ani, a lui între două colericisme. Aceste acțiuni colerice se manifestă prin spume la gură, înroșiri, scrâșnit de dinți, motivele fiind adeseori puerile: "ți-am spus să te bărbierești",

"de ce ai venit mai devreme". " nu mai respira când vorbești" etc. Este cel mai stresat cînd nu e stresat. Are permanente stări de agitație pe care el zice că și le consumă trăgând de fiare. Și trage tot felul de fiare, de la blonde mai domestice până la brunetele sălbatice.

Este antialcoolic de ziua a șaptea, adică nu bea decât sâmbăta.

După ce a terminat Informatica, este creator de programe inteligente. Cele mai tari au fost: "Bă, mâine plecăm la 11" și "Azi, mâncăm la ora când ne e foame".

Dan Sava a lucrat într-un Combinat Chimic unde a învățat ce înseamnă noxele la plămâni și mai ales la creier. Acolo era înconjurat de un colectiv de intelectuali care îl porecleau " A dracu' de oaie căpiată". Acea întreprindere cu capital parțial i-a legănat tinerețea până l-a căpiat de tot. Fiind un destoinic muncitor era primul la muncă - primul la sport mai ales cînd fugea de la serviciu.

Starea de agitație de care dădea dovadă îi făcea pe prieteni să-l poreclească "Moș Axon" sau "Nea Nervură".

Fiind student la seral, mergea adeseori în tabere studențești, dar numai seara, căci ziua își petrecea concediul de odihnă legal. În tabără era foarte bine văzut, pentru că-și punea seara ciorapii pe calorifer, de-i dezlipeau colegii a doua zi cu bățul de schi. Făcea și diferite gaguri ostășești: punea curent pe clanțe sau pastă de dinți în prize. Pe câte unul care dormea punea toate păturile din dormitor, de scotea săracul flăcări pe nas. Puteai să și sudezi cu el.

Prima lui dragoste adevărată n-a existat. A existat doar a doua, dacă nu cumva a treia, că a patra ne-a spus el că-l înșela. Declarația lui de dragoste

cea mai sinceră a fost "dezbracă-te tu aici, că eu plec tura a II-a la servici". A fost dintotdeauna un fan al femeilor care mereu îl remarcau: "Vai, dragă, ce perete frumos" sau "Când au pus vitrina asta?!" Acesta era de fapt secretul succesului lui la femei: transparența. Cazurile de fericire datorate femeilor au fost numeroase, căci de fiecare dată când scăpa de boală se bucura.

Adept al zicalei: "Învățați din proverbe" îi urăște pe adepții proverbului: "Învățați din zicale".

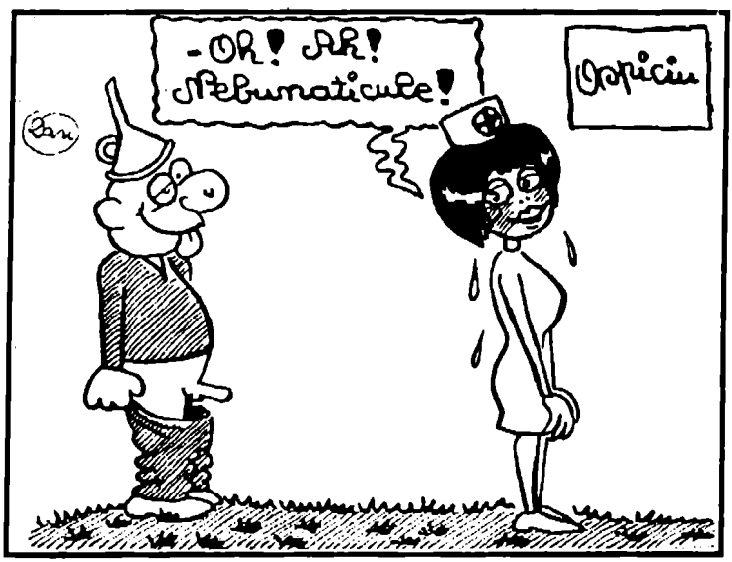

Este prin excelență un consumator de relații. Dacă vrei să scapi de niște prieteni, invită-l și pe el și prezintă-l ca pe cel mai bun prieten al tău. Deși la început atmosfera pare a fi de emulație științifică, după 3 râgâieli, 2 scărpinări bine plasate și o remarcă subtilă ("Știu că vă iubiți soțul, dar ce ziceți dacă ați varia cu mine?"), vă puteți pierde liniștit orice relație.

Vă veți simți extraordinar de liniștit, izolat, fără prieteni, fără relații, ce mai tura-vura: un nimenea-n drum.

Oricum ar fi, el rămâne pentru noi colegul nostru de care ne-am bucura să-i spunem prieten și chiar îi spunem, deși nu prea ne bucurăm, acea față de capac de submarin, de spate de bloc, dacă nu chiar de husă de lateralã de scaun băgat sub masă a grupului "Vacanța Mare" cu care noi toți ne mândrim.

SCENARIU DE FILM POLIȚIST

A) .*LA ȚARĂ*
B) *LA ORAȘ*
C) *ÎN EL- EI*

A)*LA ȚARĂ*
(litere mici și caractere diferite)

Cadrul general (pe care merge genericul) reprezintă satul, cătunul în care se petrece acțiunea.

Imagini de ansamblu: se văd case cu coșuri fumegânde. Care nu fumegă pe coș înseamnă că au resou. Prim - plan pe-o casă, imaginea se apropie de o ușă, ușa se deschide, semiîntuneric, puțin suspans, se înaintează. În prima cameră nu e nimic, în a doua nimic, în toată casa nu e nimic. Apare în cadru regizorul zicând: "Unde puncte-puncte trebuia să filmăm?". Se reia filmarea. Prim - plan resou aprins, după care prim - plan contoar de curent blocat cu clișeu. Lângă resou, un om stă pe scăunelul plin de gânduri și zice către camera de luat vederi:

(litere mari)

- Bună ziua! icișa Grigore Urzâcă. Bine ați venit aciișa, pentru a vă pătrunde io cu forța în nește probleme de-ți bați copiii cu șapca udă și făcută fleașcă.

Domnule, să vă spui io cum devine chestia. Io sunt detectiv particular cu pământul la stat și atunci

pentru a trăi fac și eu diferite munci de urmărire, filaj, acțiuni de contră la contrabandă, privit cu ochii și ascultat în gură. Dar cel mai greu este să iau amprente la pisicile în călduri, că mă găsesc toate nădușelile.

De multe ori mă angajează vreun vecin să-i urmăresc nevasta când pleacă el la alte vaci, dis - de - dimineață. Eu am un par al meu după care m-ascund. Înfig țăpuș în curtea omului și mă pitesc după el. N-aștept o juma, de oră că vine anumitu' (nu-i spun numele că-i om serios de-aici din sat) intră-n casă, își face treaba, iese din casă, vede paru', îmi dă cu el de trei ori pe spinare și pleacă și el la alte vaci.

Cine rămâne ca bou'?! Io!

Dacă cade vreunu' într-o fântână, de unde costum de scafandru?! Trebuie să sap o groapă mai adâncă decât fântâna și golesc apa din fântână pe principiul vaselor comunicante!

Cam astea ar fi probleme de detectiv particular cerebral cu capu'. Dar despre ceea ce o să-ți povestesc eu, cititorule, care îmi dau seama unde citești tu cartea asta, că m-am luat după miros, o să afli mai târziu din camera mea unde scriu după ce ieși tu de acolo, că m-ai ofticat, pe bune...

Spațiu lăsat special pentru aerisire
(Adică fereastră și ușă, să nu se facă curent)

Așa. Să continuăm. Într-o dimineață vine unu', Gheorghe, de e văr cu Florea de o ține pe Gheorghița de trei ori pe săptămână și după aia pleacă la nevastă-

sa.

Îmi bate omu de trei ori cu bâta în poartă și-odată în câine și-mi zic în mintea mea :"Stăi că mi-a dat cineva pager. Ies eu în bătătură să citesc mesajul și-l văd pe Gheorghe al meu cu fața cadaverică de om livid și-mi zâce așa, ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic .

- Bă, muri muma...

- Bine, mă, Dumnezeu s-o ierte, zic.

- Bă, stai să vezi, că nu-i chiar așa, zise el.

Cu o seară înainte s-o urcat pe grămada de lemne și făcea ca cocoșu', de se adunaseră toate găinile pe lângă ea. După care a intrat în casă și a schimbat becu' de 15 w cu unu' de 150 w. Îmi zâc: "Bă, să vezi că asta știe că moare și vrea să plătim curentu' mai mult."

Mai dau eu pe la vaci pi colo, pi colea, pi Coca-Colea, mai trec și pe la nevastă prin casă pe unde făcea cozonaci. Îi zic: "Fă, măi bine făceai colivă să dăm de pomană că io-te muma săraca se urcă pe grămada de lemne, cred că vrea să dea coltu'."

Da' ea îmi zice: "Bine că nu se urcă pe culmea de rufe, că n-aveam cioace s-o prind de sfoară."

Nu, că nici muierea nu e prea întreagă...

Așa că, ce mai tura-vura, ne culcăm noi, nevastă-mea cu spatele la mine, eu m-am culcat lângă ea și dormeam toți trei de n-avem treabă.

În puterea nopții mi s-a părut mie ceva horcăituri ca prin somn, așa că mi-am zis ori că borăște vecinul pe gardu' meu, ori încearcă să se abțină,,,,,,, da' nu reușește. Dimineața, ce să mai vorbim, intru-n odaia de sus - muma era împănată de sus până jos cu niște iglițe, fuse, ace, de parcă era Arici Pogonici. Acu', nea Grigore, îți dai seama că a bătrână cam murise o țâră

în niște condiții cam dubioase. Iote de-aia venii la mata, să-ți dau trei bănicioare de grâu și să rezolvezi d-ta cazul, că eu de atunci mă frământ și nu aflu cine e criminalu'."

După ce l-am ascultat cu atenție, mi-am aprins o țigară Carpați, am privit pe geamul odăii mele ulița ce se strecura alene printre casele consătenilor mei și i-am spus:

- Bă, anu' ăsta, să dea dracu', ce piatră o să vină!

- De, mă, nea Grigore, și eu ce să înțeleg din asta?

- Lasă grâu' și tai-o! Preiau cazul.

A doua zi de dimineață am început investigațiile și cercetările după metode științifice. Stăteam la poartă și întrebam trecătorii: "Bă, Mițo, bă, Leano, bă, cutare, voi știți cumva ceva de a bătrână a lu' Gheorghe de e văr cu Florea de-o ține pe Gheorghița de trei ori pe săptămână și după care pleacă la nevastă-sa?"

Ăia îmi răspundeau: "Nu știu mă, Grigore, da' di ce?"

"Ete întrebam și eu așa, n-am voie?"

Așa că frământările la acest caz au fost foarte mari. Imaginea babei mă urmărea zi și noapte. Mă visam că sunt copil și poștașul mi-aduce revista Arici Pogonici. Când o răsfoiam, era numai poza babei cum o găsise Gheorghe, dar în diferite poziții.

Într-o zi, însă ceva m-a făcut să mă apropii de finalu' cazului. Am aflat de la Marghioala, prietena lu' a bătrână, că un frate de-al ei se sinucisese în armată când au întors armele împotriva nemților și această sechelă o urmărise pe a bătrână până la adânci tinerețe. Deci fratele babei, unchiu' lu' Gheorghe, cum ar veni, într-o zi, la armată, se sculase cu noaptea-n

cap și ca să-și facă lumină și-a tras un trasor în el.

El avea niște pământ, care, normal, după ce mortu' se sinucisese, i-a revenit lu' soră-sa, adică babei. Pământul respectiv, care-l primise taică-su' când s-a întors de pe front, l-a moștenit tot baba, da' când era tânără.

Fiind tânără și bogată, era un fel de tânără stăpână frumoasă și bogată ceea ce i-a conferit o oarecare stabilitate sentimental-materială.

Această stare de lucruri i-a fost curmată când pământu' i-a fost confiscat de comuniști în '53.

Ea, atunci, supărată și de nervi ce-avea, a rămas gravidă prin porumbi cu Fane preceptoru', dând naștere lu' Gheorghe care a venit la mine cu cele trei bănicioare de grâu. Deci baba, făcând acest raționament, s-a autosinucis singură fiind astfel o nouă victimă a regimului comunist, burghezo-moșieresc de ocupație hortist-hitleristă și sovietică.

(litere mici)

Prim-plan pe fața tâmpă a detectivului Urzică Grigore care tocmai și-a terminat cazul. Fericit, dar imbecil în continuare, el este în permanent în așteptarea altor și altor cazuri cu care satul acesta mioritic se va confrunta. Cadrul se lărgește, se înalță, se vede casa detectivului.cu ogradă cu tot, se urmărește un guguștiuc care face un găinat, se urmărește găinatul care cade în curtea lui Gheorghe care stă cu spatele la aparatul de filmat, dar asta nu înseamnă că nu se vede ce face: El își pregătește din nou fuse, iglițe, țăpușe, pentru a victimiza-o și pe nevastă-sa ca și pe mă-sa, fiindcă și ea a suferit din cauza aceluiași regim.

Apare pe ecran "SFÂRȘIT" scris cu î din a și-un epilog.

"De unde puncte puncte avea Gheorghe atâtea lemne să-și facă atâtea fuse și țepușe?"

B) ***LA ORAȘ***

Sirenele poliției împânzesc orașul, se fac baraje peste tot. Se întind panglici, se delimitează sectoare pentru cercetare. Apar și elicopterele ca niște libelule de oțel ale căror palete sfârtecă aerul metropolei. Din câteva mașini cu girofare, se dă jos un grup de oameni în costume, cu walkie-talkie, instalații de ascultat la distanță, de interceptare a convorbirilor telefonice. În fruntea lor, este el, megapolițistul orașului, spaima infractorilor și a traficanților de droguri. Toți îi știu de frică în această metropolă numai la pronunțarea numelui.

Dar ceasul sună și plutonierul Vergică Pulănescu se trezește, își ia pulanul și pleacă la muncă.

Îl așteaptă din nou o zi plină de întâmplări inteligente din care, ca de obicei, nu va învăța nimic.

Sectorul lui este un cartier rău famat, plin de mistere, unde producătoarele se dau gospodine, iar gospodinele se dau și mai gospodine. Va trece mai întâi pe la secție, unde va semna condica cu ajutorul șefului și va prelua cazul cel mai greu, că șeful îl apreciază și atunci nu-i precupețește nici un efort.

Cazul pe care îl avea de rezolvat astăzi era puțin asemănător cu cel din filmul "Salt în timp", pentru că o tânără femeie sărise de la etaj în timp ce ștergea geamurile. Primul indiciu pe care plutonierul Vergică îl găsise era faptul că geamurile erau curate când Marinela Piftie se aruncase în gol. Problema era clară: sinucidere sau crimă pasională? Dacă era crimă pasională problema era simplă, că Marinela iubea cu pasiune curățenia, dar, dacă era sinucidere, cine era sinucigașul? Aceasta era dilema care i se bălăngănea prin cap plutonierului care tocmai ieșea pe poarta secției bălăgănindu-și la fel de aievea pulanul său cel neliniștit.

De unde să înceapă? Informatorii lui de-altă dată terminaseră Informatica și acum lucrau la cine știe ce centre de calcul. Faptul că lucrau la centre nu-l deranja, dar faptul că erau de calcul - asta îl scotea din minți. Toată viața lui detestase calculul. Singurul lucru care-i plăcuse din matematică era teoria mulțimilor adunate și-apoi bătute cu pulanul propriu pe diferite stadioane.

Mergând el, așa, agale pe stradă deodată îi veni o idee, dar nu putu s-o rețină. Se întâlni totuși cu Răcănel Elvis, de profesie rom, care-și făcuse din

profesie o ocupație.

Pulănescu, cu binecunoscutu-i farmec pedagogic, îi zise:

- Elvise, să ți se aplice pulanul meu de trei ori pe cârca ta dacă nu mi-ai spune dacă o cunoști pe Marinela Piftie!

- Dom' șef, să-mi damblagească verișorii mei Crapu și Menumorut în Germania în timp ce cară seifu', să-mi moară de trei ori la intrare și-o dată la ieșire, să-mi rugineasscă dinții de aur, să n-am eu ce mânca și să-mi dea copiii în gură, să turbeze șefu' de scară că n-am plătit chiria, să ți se acrească ție de câtă bătaie mi-ai dat, mă jur pe silabele lu' fiu-meu de la școală, că numai cuvântul "mama" a învățat să-l despartă, mă jur pe casa scărilor, pe carne de porc că n-am frigider, să-mi coclească inelu' de logodnă a lu' soacră-mea, să mi se paradească Mercedesu' după ce-l scot din service, dacă nu cumva probabil că o cunosc.

- Bine, Elvise, dacă-ți aduci aminte, mă cauți pe pager.

- V-a dat de la instituție, dom' șef?

- Nu, da' i-a dat lu' văru-meu de la firmă, păi nu?! Hă, hă!

Și cu astea spuse, Pulănescu își continuă firul cecetărilor. Plimbându-se, cu gândul la acest caz dificil, în dreptul unei vitrine, scoase brusc carnețelul și-și notă ceva. Erau numerele de la LOTO de săptămâna trecută.

Astăzi își pusese în gând să facă pândă la apartamentul victimei, mergând pe ideea că, dacă există vreun criminal, acesta urma să se întoarcă la locul faptei, iar dacă acesta era și homosexual s-ar fi întors de două ori mai repede. Ajunse într-un târziu la

blocul unde fusese apartamentul Marinelei Piftie.

Era un bloc atât de cojit pe dinafară că și locatarii cred că făcuseră igrasie pe dinăuntru. Odată ajuns în dreptul intrării, începu patrulatul: doi pași la stânga binișor și alți trei pași la dreapta lor. Deodată, își aduse aminte că nu e deghizat. Își întoarse șapca cu cozorocul la spate, iar pulanul și-l băgă pe mânecă.

Pe la ora prânzului, au început să apară copiii de la școală. Pulănescu, conștiincios, îi legitimă, le controlă temele, carnetele de note, îi bătu pe ăia cu note mari și-i felicită pe ăia cu note mici. Într-un târziu, dinspre asociație, venea acasă să-și aștepte pensia Zgribulitu Gheorghe, șef de scară cu vechi state în ilegalitate. Încercarea de a intra cu el în dialog fu zadarnică, deoarece tovarășul domn Zgribulitu n-avea baterii la proteza auditivă.

Pulănescu opri o mașină și îi ceru curent șoferului. Deoarece acesta se mișca prea greu, trase el personal curent până la căștile bătrânului. Rugă șoferul să pornească mașina să nu-și consume bateria. Când acesta porni motorul, nea Zgribulitu sări în sus de 10 metri, că plutonierul luase curent de la bobina de inducție. Electrocutat, dar fericit, bătrânul șef de scară îi mulțumi lui Pulănescu pentru că l-a ajutat să-i revină auzul. Acum, în sfârșit, se putea purta și dialogul.

- Și zici, nea Gheorghe, că n-ai văzut nimic... îl întrebă plutonieru.

-Bă, tată, eu noaptea am un obicei: dorm ce dorm și, când mă trezesc, mă culc la loc.

- Dar d-ta o cunoșteai pe Marinela Piftie?

- Da, că mai venea pe la asociație când avea scurgeri.

- Era bolnavă?

- Nu, îi curgea chiuveta.

- Și n-avea deloc prieteni?

- Îl avea pe unu', Sarma, care o vizita din când în când.

- Dar de ce îl porecleau Sarma?

- Că mânca mult orez și stătea constipat câte o săptămână.

- Ce poți să-mi spui despre el?

- Păi, dacă venea în săptămâna cu pricina, se înfunda canalizarea. Dacă nu, nu.

- Mai avea alți prieteni?

- Era o fată retrasă, bă tată. Se culca cu toți numai prin locuri retrase.

Aproape satisfăcut de toate aceste informații, plutonierul îi mulțumi șefului de scară și îi arse o amendă că n-avea la el cartea de imobil.

Întoarcerea la secție îi păru mai ușoară, căci mai trecuse o zi, iar bagajul de cunoștințe se ușură mai mult prin uitare.

La secție, maiorul îl aștepta cu picioarele pe birou, dar în ciorapi, pentru a crea o atmosferă adecvată muncii.

- la raportează, Pulănescule, ce-ai făcut astăzi? îl întrebă maiorul.

- Domnule maior, permiteți să raportez!

- Zi-i!

- Toată ziua am învățat formula asta de adresare. În rest, am vorbit cu persoanele care bănuiam eu că mi-ar putea da niște informații, dar trebuie să-mi revizuiesc toate datele, că până la urmă găsesc eu un drum.

- Bine, bă, Vergică. Acu', te duci acasă?

- Da, dle maior.

- Bă, ai grijă pe unde te duci, că bântuie corupția

în oraș, să nu te pună dracu' să te dai la ea.

- Ziceți de mine, da' când dumneavoastră vorbiți de la Nochia, târfa aia de o cunosc toți c-au dat-o și la televizor că cică o chemi la telefon și-ți conectează pleoapele.

-Bă, Pulănescule, da' de când știi tu că "conecting people" înseamnă asta?

-Lasă, domnule maior, tot vreo boală e și asta că le cunosc eu! Să trăiți!

- Trăiesc, mă, că nu trăiesc din pătulul tău! Hă, hă! își spuse șeful gluma preferată.

- Hă,hă! râse și Pulănescu și plecă.

Orașul se pregătea de seară și plutonierul se îndrepta spre casă cu gândul la ultima carte citită, din care îi veni și un citat preferat: " Dinu are un ied. Iedul lui Dinu e vesel.

- Dinu, ce faci cu iedul? îl întrebă mama.

- Îl pasc, zise Dinu".

Orașul era mai liniștit, iar oamenii veneau agale de la serviciu cu gândul că a doua zi aveau s-o ia de la-nceput, uitând că nevestele le-ar putea-o lua de la cap. Pulănescu citi pe fețele lor că nu le pasă la nici unul de problemele lui. Îi înjură în gând și intră în scara blocului cu zece etaje prevăzut cu lift pentru urcare și tobogan de gunoi pentru coborâre.

Sună la ușă și băgă cheia în același timp, să-și verifice inteligența. Familia îl aștepta cu masa ori accelerația, nu-mi dau seama cu care dintre ele, că după aceea trase o râgâitură de vreo opt newtoni. Luă un ziar și se așeză apoi în fața televizorului. La televizor, îl vede pe unu' care citea ziarul și nu înțelegea nimic și își dădu seama că se așezase în fața oglinzii. Citi prima literă din ziar și-l apucă somnu'. În vis i se conectară toarte legăturile logice ale cazului

la care lucra. Dimineața, plutonierul Pulănescu știa deja cine este autorul sinuciderii!

Dacă doriți să știți și dumneavoastră cine este, întrebați-l pe plutonierul Vergică Pulănescu. Îl găsiți undeva, în orice oraș care are intelectuali, că va ieși imediat în evidență.

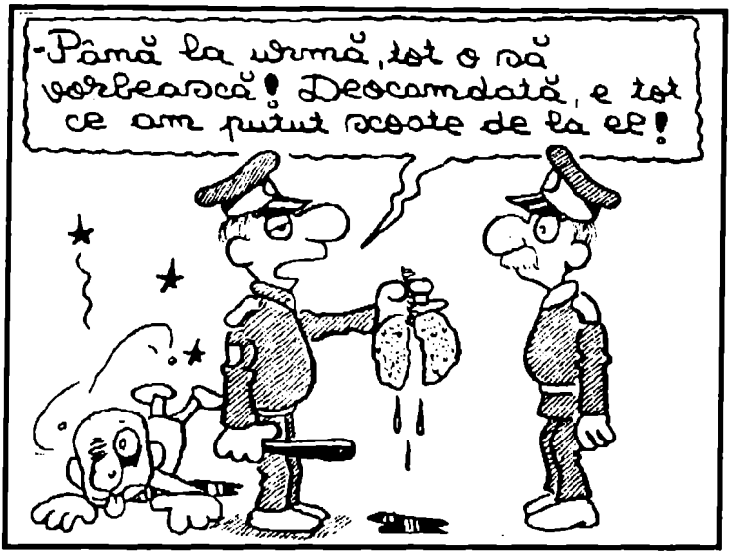

C) ***ÎN EL-EI***

(sau Bronx, mi-e indiferent, că eu n-am fost acolo).

BRONX. Când spui Bronx spui teroare, violență, sex, oralitate, fraternitate, dreptate și frăție. Zeci de negri banditi, banditi negri de supărare colcăie prin acest cartier al traficului de influență al drogurilor rutiere. Parcă și reclamelor le e frică să pâlpâie din cauza starterelor de la neoane care nu se prea

găsesc. Gloanțele se consumă aici de trei ori mai mult decât în "Rambo XIV" varianta SF. Prostituția a înflorit aici foarte mult, că de la ea le-a înflorit la toți.

Zeci de fetițe fac trotuarul, fac bordurile, fac carosabilul și fac iu dacă nu le-ai plătit. Să te ferească bunul Dumnezeu de răzbunarea peștilor: dacă ți-ai depus icrele și n-ai decartat, îți fac ouăle maioneză și fălcile salată de vinete.

Ca să fii respectat în această zonă, trebuie să ai câte-o cicatrice. Indiferent unde, indiferent cât, indiferent cine ți-a făcut-o. Dacă n-ai cicatrice, trebuie să ți-o faci singur sau să-l scuipi pe vreunul, că ți-o face ăla. Aici nu există om cuminte, că cine e cuminte e mort. Totul e să fii, iute de mână și dacă n-ai imaginație încerci și cu pistolul. Se plătesc drepturi de protecție. Toți se protejează între ei și-și dau bani unii la alții săptămânal.

Pentru că circulă atât de des de la unii la alții, banii se murdăresc foarte ușor. Operațiunile de spălare se fac cu ajutorul mafiei coreene care a adus aici mașini de spălat "DAEWOO" cu bule de aer.

Legea este lege numai pentru cine n-o respectă. La crimă se ajunge foarte ușor. Cât să facă glonțul de pe țeavă până-n capul omului? Răfuieli au loc zilnic între orele 8 și 16 când își termină ei ziua de lucru și își fac un duș scoțian cu gloanțe irlandeze.

Sunt atâtea rețele mafiote, încât s-au gândit să-și cumpere un centru informatic cu bază de date, să se știe care e nașul celuilalt.

La șapte, dimineața, orașul se trezește brusc pe la zece. Își curăță toți armamentul, își ascut cuțitele unii pe spatele celorlalți, își lustruiesc gloanțele unii în capul altora și pleacă după aceea să se răzbune pe ăia care mai trăiesc după ora 12. Nu există un

gest cât de mic să nu poată fi interpretat drept agresiv. E suficient să întorci brusc capul după o puicuță, că a doua zi n-ai ce să mai întorci.

Fondul de cuvinte uzual, de folosit ce e, se rezumă la o singură expresie: SON OF A BEACH, care înseamnă "Fiu de cățea, te-a făcut mă-ta pe plajă?"

După ce se înjură două - trei ore, iau toți o pauză și se culcă pe o ureche sub care au PM-uri, tancuri, rețele de sârmă ghimpată. Dar la unu noaptea, o dată cu lăsarea serii, apare și întunericu'. Pentru că el și numai el aduce acea viață caracteristică oricărei scursori a societății.

Cerșetori, proxeneți, polițiști, șmecheri, fraieri,(mă iertați, cred că am deviat puțin povestea la noi!). Să termin în EL-El-ul Bronxului: Casinouri, tripouri, lux, droguri, droage, smog, limuzine etc, etc și dracu' știe ce-o mai fi pe-acolo, că n-am mai văzut un film american de nu știu când.

Într-un birou cețos, răsturnat pe scaun cu picioarele pe masa de lucru, stătea detectivul MC'KAK CUMOȚ. Își savura ca de obicei viciul lui de a fuma țigări în gură, trăgând în piept nicotină sub formă de iarba dracului.

Fumul de o culoare siclam-turcuoaz se ridica alene spre tavanul de care stătea atârnat un ventilator care nu mai funcționa de pe vremea prohibiției. Detectivul se descălțase, iar atmosfera din birou se transformase dintr-una cețoasă într-una brânzoasă. O muscă făcuse imprudența să treacă întâmplător pe deasupra. Mirată că i se scofâlciră aripile, se zbârli și muri. Detectivul se gândi că cine ar face imprudența să-i dea telefon ar păți la fel ca musca aceea.

Într-un târziu, omul nostru se ridică de pe scaun cu tapițerie cu tot, că stătuse pe tubul de superglue.

Privi orașul: smog. Telefonul sună brusc de două ori, spărgând liniștea și nervii cetățeanului detectiv. Se gândi o secundă: să ridice sau nu? Până la urmă ridică telefonul și dădu cu el de pământ. Se săturase de atâtea cazuri prost plătite. Telefonul sfărâmat și cu receptorul distrus, cu un ultim efort, mai târâi o dată. MC'KAK CUMOȚ răspunse într-un târziu.

- Hello, zise plictisit, care mă-ta ești?

- Suntem deranjamentele, aveți probleme cu telefonul?

- De unde știți că am dat cu el de podea?

- Știți, noi avem sediul sub dumneavoastră. S-a întâmplat ceva?

- Fac, fac, fac, nu își găsea prea bine cuvintele detectivul. Fac iu puțină ordine prin casă, și închise.

Se duse apoi la bar, își turnă un scoci cu care lipi niște dosare și niște gheață pe care și-o turnă în chiloți. După sfârâitul caracteristic își dădu seama că nu mai fusese cu o femeie de când se culcase ultima dată cu ea.

Telefonul sună încă de două ori scurt și o dată lung. Își dădu seama că e tipa la care se gândise el, pentru că așa se și întâmplase în noptea aceea.

- Hello, darling!

- Alo, se auzi o voce hodorogită, suntem de la Protecția Animalelor, bă, animalule. Pot să vă ajut cu ceva?

- Băi, nea hernie, dacă mă mai întrerupi o dată din meditație te fac telefon cu fise și-n loc de fise îți bag pe gură numai fișicuri.

De la capătul celălalt se auzi o liniște perfectă, iar MC'KAK CUPĂR cugetă: "Dacă-mi taxează ALCATEL-ul și liniștea asta, îmi vând numărul și trimit mesaje prin porumbei".

Dar liniștea nu dură mult, că bou' de la protecția animalelor închise și în cameră se instală de data asta tăcerea.

Detectivul se ridică de pe scaun și căzu pe gânduri. La ușă se auzi un ciocănit discret. Ciocănea o femeie. Cineva, nu se știe cine, ciocănea o femeie. Cupăr deschise ușa și când văzu ce bucățică îl solicita se făcu comod. Dacă ai fi văzut-o și tu, cititorule, te-ai fi făcut recamier. Cupăr îi zise tinerei doamne care avea trei inele ce formau o verighetă:

- Frumoasă zi de primăvară mi te-a adus la ușă, gândindu-se la vreo două-trei perversiuni. Își șterse însă repede din cap aceste lucruri, deoarece avea mare nevoie de bani.

- Bună ziua, zise și ea sub formă de helou - n-am nimic pe sub tricou. Pot să iau loc?

- Poți să-mi iei ce vrei. Cu ce pot să te ajut?

- Am înțeles că tu ești cel mai bun detectiv din zona asta.

- Ee, prostii. Vorbește lumea, sanchi, la mișto, bârfe, dar așa e.

- I have a problem, sună următoarea replică pentru că îmi și văd cartea tradusă în limba engleză.

- So? What?! zise și Cupăr. Pentru mine nu există probleme să nu le rezolv în afară de alea care apar.

- Știți, soțul meu mă înșală!

- Des?

- Nu fiți mitocan! Cred că de două ori pe zi.

- Cam ce vârstă aveți, dacă nu sunteți prea indiscretă?

- 25 de ani, îi răspunse ea clipindu-și ochii într-o privire catifelată de căprioară ce bea apă dintr-un izvor, mănânc și plâng, mănânc.

- Și soțul dumneavoastră ce vârstă are, mă scuzați că vă întreb, dar ar trebui să nu mă intereseze.

- 62 de ani. Dar e atât de tandru că nici nu m-atinge.

- Asta da căsnicie. Și chiar îl bănuiți că are vreo legătură?

- Nu că cred! Sunt absolut în ceață.

- Deci dumneavoastră vreți să-l supraveghez, să-l urmăresc, să am grijă să văd ce face?

- Exact.

- Dar eu n-am dat anunț la mică publicitate: "Îngrijesc bătrâni".

- Pe mine m-ar interesa chiar să-l prindeți asupra faptului.

- Nu vreți dumneavoastră să-l sperii, să facă infarct și să-i mâncăm amândoi asigurarea?

- Vă rog, domnule MC'KAK CUPĂR!

- Asta este problerma dumneavoastră.

- Ce este problema mea?

- Ce-ați spus înainte.

- Păi, am spus "Vă rog, domnule MC'KAK CUPĂR!"

- A, numele mi l-ați spus, credeam că e o știre neplăcută despre dumneavoastră. Bun. Vă rog să-mi spuneți programul lui zilnic.

- Păi, se scoală, se duce la WC, mănâncă, se duce la WC, citește, se duce la WC, pleacă-n oraș, se duce la WC...

-Așa de des?

- Nu, așa de lung, că nu mai poate ține, că-i bătrân.

- Și eu ca să-l urmăresc trebuie să mă deghizez în flotor?

- Nu știu, este meseria dumneavoastră. Aveți

pentru început 100 $.

- 155$.

- Pentru ce ar fi 55 $ în plus?

- Păi, 50, pentru că stau numai prin WC-uri și 5 că poate-i mai dau din când în când niște hârtie igienică.

- Bine, s-a făcut. Poftim. Aștept să mă căutați la...

- O clipă, vă caut acolo numai dacă mă căutați și dumneavoastră la...

- Să nu vă fac mai mult rău, căci eu n-am de gând să-mi înșel soțul, indiferent ce face el.

"Good bye, mister!".

- "Good bye, fă".

Cupăr privi la ceas, citi horoscopul pe 2000 de ani înainte, răsfoi un "Playboy" și, aruncându-l plictisit pe jos, exclamă: "Doamne, cum să-l urmăresc eu pe hodorogit fără să mă aresteze prietenul meu MC'PUȚ de la "Police Department" pentru profanare de morminte?

Ieși afară din casă în miezul zilei și strănută de la aerele condiționate de și le dădeau două BMW-uri decapotabile conduse de două gagici compatibile. Intră apoi într-un telefon public, după care ieși, că își dădu seama că nu e cu cartelă. Băgă apoi trei fise în celular, după care formă numărul unui vechi partener, actualmenete revizor: stătea acasă și-și revizuia atitudinea.

- Hello! Sunt MC'KAK CUPĂR!

- It's perfect, darling. Aici este un hotline pentru homosexuali. Te aștept întors și fierbinte, răspunse o voce groasă.

- Mă scuzați. Am greșit, întoarce-te la loc.

Formă din nou.

- Hello! Orinsoane, tu ești? Aici este prietenul tău, Cupăr. Am primit un caz. Da! Urmărire tip boșorog 62 ani. Trebuie să-i facem traseu'. Cum? Îl știi?

- Știu traseul, Boss, auzi el de la celălalt capăt al firului.

- Care e?

- Dacă are vârsta aia, e clar traseul: de acasă la biserică și de la biserică la cimitir.

Acestea fiind zise două declicuri secerară brusc discuția telefonică.

MC'KAK CUPĂR intră într-un bar unde-i veni să-și dea drumul la cugetările despre acest caz. Căută un WC și rezolvă și această problemă. Ce interes avea acea minunată ființă blondă cu picioarele cât cele două canioane să-și urmărească paraditul său de soț? Din reviste de specialitate, aflase că andropauza mare se instalează la bătrâni în recreația mică de la căminul de pensionari.

Detectivul se întoarse la birou și dădu drumul la ventilator, care îi împrăștie părul și gândurile. Treaba la care se înhămase nu era chiar așa ușoară cum păruse la început. Privi pe geam apusul soarelui și văzu asfințitul. La ușă ciocăni cineva.

- Intră, zise MC'KAK CUPĂR.

- CIOC, CIOC, zise ușa.

- Intră, mă, odată!

- CIOC, CIOC, zise din nou ușa.

- Bă, dacă nu intri odată, vin peste tine și te bat până oi vedea soneria, că m-ați înnebunit. Cum dracu' n-o vede nimeni, că doar m-a costat 30$ numai montatu'!

Până la urmă ușa se deschise mai întîi brusc și apoi deodată. O pereche de ochi se văzură prin crăpătura ușii.

- Aș putea să intru? zise un bătrânel grizonat de alb ce era.

- Dar v-am zis de trei ori să intrați! N-ați auzit?

- Știți, eu nu prea aud bine mai trebuie să și intuiesc.

- Care-i problema dumneavoastră? Aș putea să vă ajut? Contracost, bine-nțeles, cum face orice american care a studiat la filozofie pragmatismul.

- Domnule Cupăr, soția mea este această doamnă, și-i întinse detectivului o poză cu o cățătură de babă nezugrăvită nici pe dinăuntru. Cupăr avu o grimasă. Bătrânul luă poza înapoi și zise:

- Mă scuzați, asta este mama, asta-i soția mea.

Când văzu MC' KAK o recunoscu imediat pe dama bună. Se înălbi de parcă s-ar fi dat cu ARIEL, dar se abținu și zise:

- Da' ce e cu ea?

- Știu că a pus pe cineva să mă urmărească. Aș vrea să-l urmăriți pe acel cineva și să-mi spuneți orice mișcare a lui. Pentru început, aveți 1000$, iar la fiecare raport câte 300 $.

Detectivul rămase cu gura căscată, că în cameră mirosea urât și voia să nu simtă mirosul.

- Bine, domnule...

- Domnule n-are importanță. Sunteți de acord?

- Accept. Când doriți raportul?

- Prin fax la ora 8 PM., dis-de-dimineață.

- S-a făcut.

- Hai să batem palma, zise bătrânul.

- O.K., făcu și detectivul, luând o palmă de covoare, pe care le bătură până se plictisiră.

- Și nu uita, raportul trebuie să fie cât mai amănunțit.

- O.K., boss.

Bătrânul ieși pe ușă și detectivul se gândi că în sfârșit autobiografia lui interesează pe cineva.

Telefonul sună aproape enigmatic și o voce caldă zise:

- Alo, sunt doamna blondă de azi dimineață. Am primit niște informații, cum că soțul meu a pus pe cineva să vă urmărească.

- De unde știți? se bâlbâi detectivul.

- Este treaba mea, dar am aranjat cu cineva să-l lichideze pe urmăritorul tău, stai liniștit.

- Dar stai... zise detectivul, însă nu avu cui să-i mai zică, ce să-i mai zică pentru că declicul nemernic stopă discuția. Detectivul nu mai apucă să-și facă ordine prin dosare, că biroul îi sări în aer și-l azvârli prin geam afară de la etajul 40.

În cădere, detectivul cugetă: "Nu trebuie să încerci să afli niște chestii, că oricum adevărul până la urmă explodează".

SCRISOAREA UNUI TATĂ

Bă, tată, ai ajuns patron și de-aia nu mai dai pe la noi, care am îmbătrânit cu zile de nu prea avem de nici unele pe aici la țară că care cu boi nu prea se găsește să mă ducă la moară să mă macine.

Fi-ț-ar starea a dracu'! Tu ce mai faci? Faci pe dracu' că mă-ta e bolnavă înghite la boboloaie toată ziua de am ascuns tot de prin casă care e vai de capul ei de dărăpănată ce-a ajuns.

Noi cum s-o ducem, ca ăi bătrâni, o dată la WC și de două ori în grădină, că pe-acolo ne-apucă.

Frati-meu, n-ai cum să-l știi, că e cumnatu' lu mă-ta, a făcut ce-a făcut și-acu' ți-e unchi. Ni s-a dat pământul înapoi, da' mai bine ne dădea roadele tu, că noi nu mai avem cu ce.

Nevastă-ta ce mă-sa, a mai venit pe la noi? De unde, nici pomeneală. Fi-i-ar neamu'-al dracu'.

Pe aciișa vremea stă să ploaie și dacă stă, stă și ăl bătrân, socru-meu, bunicu-tău, de, numai în casă că îi e frică să nu-l trăznească.

Prin comună nu s-a întîmplat nimic deosebit în afară de că a murit cam toți ăi bătrâni, iar restul stă să plece în armată.

Primarul de-a ieșit e tot ăla de-a venit. Ne-a rezolvat la toți problemele, că noi ce probleme să avem dacă suntem bătrâni?

Pe-acolo pi la tine ce mai e pi la oraș, că am

auzât că circulă trenuri pân oraș de ț-ă frică să adormi în mijlocu' drumului dacă ești beat. Noi am fi vrut să venim pe acolo da' RATA nu mai circulă decât de două ori pe zi, da' până ajungem noi la stație ea e plecată de 5 ore.

Pensia nu că e puțină, da' nu s-ajunge. Ete mâncăm și noi ce-apucăm. Dacă vrem să mâncăm o pasăre nu le dăm o săptămână boabe până cade din picioare că nu putem să fugim după ele.

Ăl bătrân stă sara pe prispa căsii și povestește de la răscoală, da' cred că confundă războiu' de l-a făcut el cu ce-i povestea lui bunică-su.

Copiii ce-ți fac, că ne e dor de ei de plângem în fiecare sară când ne-aducem aminte cum ne-a stricat via că să jucau de-a Vietnamu' de nu mai avem acu' ce bea fi-le-ar educația dracu' de le-ai dat-o tu.

Cu șicoala cum o duce ăla mare că mi se pare mai deștept, nu c-ar fi prost, da' seamănă cu mine. Da' și-ăla mic de seamănă cu nevastă-ta s-aruncă în neam, da' nu știu în ce neam, că te-a pus dracu' să pleci în Siria tocmai cu nouă luni înainte de a se naște.

Mumă-ta n-are ochi să-i vadă pe cuscri că cică de-ai dracu' ce e spune pe la toți că nu ț-am dat la nuntă decât drăcuituri că n-a ieșit nimic și eu cu ce-mi luam tractor? Iar cuscru să-i transmiți prin muiere că să zâcă mersi că mi-a luat bou' din bătătură.

Când ț-oi lua conced să nu mă uiți cu zama aia bordeleză că am prins-o pe una Maria prin grădină și vreau să-i dau zeamă de la tine, că io nu mai am.

O s-o trimit pe mumă-ta la iarnă la tine la bloc fi-ț-ar cutia de cârbituri a dracu' că aciișa în odaia din sus nu puteai să rămâi. Te dusăși colo la bloace unde nu poți să tragi și tu una ca omu' că te-aude ăl de sus, Doamne, iartă-mă. Ce, bă, nu ț-ar fi convenit să

muncești aciiașa cu toți ai satului care e plecați la oraș? Așa te duci la scârbici și n-ai bani de-mi ceri mie de toate ielea? Hai că de Pasti belesc mielu', da' la Crăciun, vezi și tu ce belești că eu nu mai am ce.

I-auz' ce zice mă-ta din beci că nu înțăleg nimic, da' lasă că-ți transmite ea cu gura când oi veni pe aci. Bă, să-ț intre-n cap că dacă mor eu înseamnă că nu mai exist. Așa că să nu te certi cu frati-tău pe pământ, că n-ai pe ce, că l-am vândut lu' Nelu a lu' Coroveacu, pe gumă de mestecat pentru bunicu-tău. Că cică îi cresc dinții ca la copii. Io m-așteptam s-o ia din loc și el parcă s-a născut a doua oară.

Mi-a cerut cărți de colorat și cum n-am avut mi-a zugrăvit pereții căsii cu văcsaua de oauă.

Cam asta eu am vrut să-ți spun în scris cu mâna mea că i-am dictat lu' Fănel copilu' lu' vecinu' să scrie că ie-n clasa opta și habar n-are să scrie. Noi o să te-

așteptăm tot ca până acuma să vii că te cunosc eu. Una spui și alta vorbești. Se uită bunicu-tău după tine pe uliță de i-a întăpănit streașină la ochi de zice oamenii că-i respectuos și-i salută pe toți.

Dacă totuși vii să ne-aduci și nouă niște casete d-ălea, știi tu care că mă-ta habar n-are de care zic, și dacă tot le-aduci adu și-un video că n-am la ce vedea.

Mai adu și-o cameră de filmat să-ți tragem acu' pe bunicu-to că când o fi țapăn s-aduci trepiedul să nu te doară mâna. Noi te pupăm pe frunte părinteste că așa e frumos și să nu te pună dracu' să nu primești scrisoarea asta.

Ai tăi părinți

Gheorghe și Georgeta (mă-ta, de)

O ZI DIN VIAȚA UNUI CIBORG

Ciborgul Costică este o ființă normală așa cum sunt toți ciborgii, roboții și cretinopozii. Spre deosebire de ultimii, ciborgul Costică mai avea ceva în creierul capului din vârful computerului, pe când cretinopozii nici măcar nu furaseră vreo dischetă cu vreo bază de date.

Ciborgul Costică are implementat un program clar informatic. Se scoală dis-de-dimineață când îi bipăie pendula cu cuc electronic, se întinde de-i trosnesc fieroteniile și se duce la baia de cupru. Se clătește pe față cu niște motorină și se spală pe mâini cu o bucată de săpun inoxidabil. Apoi se privește în oglinda cu girofar și-și piaptănă cablurile prinzându-le în coadă la spate așa cum a recepționat el că se poartă.

Se conectează apoi la Video-radio-tv-telefon cu pager prin fax pentru a afla știrile. Prin mufă începură să-i curgă tot felul de informații, dar când începură alea genetice își dădu seama că era emisiunea pentru roboate. Afară e primăvară cosmică și hormonauții au dat năvală în computerele roboatelor.

Astăzi, trebuie să se întâlnească în sfârșit cu una pe care ar fi luat-o la laser demult. Spera din tot sufletul lui mecanic să nu fie una de-aia de face traiectoria prin cosmos. Și chiar dac-ar fi așa, trebuia să se cupleze neapărat, că îi plesneau acumulatorii de când nu mai văzuse gaura neagră. Cu aceste gânduri binare, ciborgul Costică avu ideea să se bărbierească. Se duse la baie, luă glasspapierul Gilette, se lustrui cu el pe față până când obținu un

luciu metalic perfect bărbătesc. Se dădu după bărbierit cu After shave, un lichid care scoate petele de rugină de te ustură porii metalului.

Acum, era în sfârșit gata s-o apeleze pe roboțica de-i căzuse cu tronc la microprocesor. Își cuplă mufa în rețeaua INTERNET cu gândul la cealaltă mufă. Își drese vocea din egalizatorul de pe piept, adică tăie înaltele și băgă basii.

- Hallo, alo, hello, aș vrea să comunic și eu cu roboțica Tanți, că-mi scade tensiunea în cabluri numai când vorbesc despre ea.

- Bună, eu sunt, Tanți, se auzi o voce nou metalizată cu reflexe sexy pe la coda frecvențelor. Cu cine comunic, vă rog?

- Sunt ciborgul Costică, imposibil să nu mă știi, că ți-am clipit ieri pe Aleea Informaticienilor.

- Cu ce mi-ați clipit, vă rog, că unii îmi clipocesc din te miri ce.

- Eu cu ledul, domnișoară roboțică, de două ori scurt și-o dată lung.

- Stai să văd ce-am notat ieri în dreptul imaginilor pe care le-am înregistrat. Da, da, ciborg patron, un șmecher nepăsător și-un ciborg dobitoc care-mi face cu ledul.

- Eu sunt, eu sunt, se recunoscu Costică, ciborgul patron.

- Păcat, mie-mi plăcea de ăla dobitoc, avea un schelet metalic bine făcut. Cred că și-l turnase că era de firmă.

- Eu sunt ăla, domnișoară. Ăla dobitocu', da' sunt pe undeva și patron.

- Indicați, vă rog, profesiunea părinților.

- Tata-i programator și mama-i analistă.

- Și eu sunt analistă, da' pentru că îmi face

plăcere.

- Foarte bine, gândi Costică pe frecvență joasă. N-am putea să ne întâlnim la o dată stelară oarecare?

- Nu știu, deoarece am mai multe întâlniri interactive.

- Stoarfa dracu', coborâ iar Costică frecvența. Nu e nici o problemă. Întâlnirea e când doriți, domnișoară.

- Bine,consult agenda, agendă consultată, n-am timp, sunt ocupată.

- Domnișoară, n-aș vrea să-mi pierd uzul fracțiunii moleculare, ca să-mi cadă mufa la cuplare dacă nu intru în reacție negativă.

- Și cum faci, mă rog, domnule ciborg Costică la o asemenea stare anormală din punct de vedere tehnic?

- Îmi face spume uleiul în baie, mi se supraîncălzește computerul de văd numai 0 și 1 în fața ochilor.

- Ete și mi se fâlfâie mie mufa intrare mamă...

- Domnișoară, te rog să mă crezi că, deși sunt de fier, am și eu porniri umane.

- Vă cunosc eu, mă, ce fiare de metal sunteți, bă, animalelor cu porniri umane. M-a invitat odată un robot la un chef cu programe în Pascal și-au mai venit vreo șase și m-au programat numai în MC DOS.

- Și n-ați reclamat la Poliția Informatică?

- Ce dracu' să reclam, că ăia nici FORTRANU' 77 nu-l cunosc! Ce să mai zic de MC DOS sau TURBO PASCAL!

- Bine, domnișoară, lasă că te compătimesc eu. Ne întâlnim diseară pe la nouă post meridianantipoliomielitic.

- Pe unde? întrebă roboțica Tanți.

- Prin părți, răspunse și Costică Ciborgul, care închise săltându-și fiarele în sus de bucurie că în sfârșit se mai întâlnește și el cu cineva de sex opus.

Până acum fusese foarte ocupat să termine școala profesională de exfoliat cablaje. În vacanță, avea alte preocupări: citea dischete, își curăța capetele de înregistrare și-și ungea rulmenții cu vaselină, să nu facă reumatism. Astăzi însă întinerise, parcă avea numai opt ani de la data fabricării.

Dacă și mâine va mai întineri cu opt ani parcă văd că intră înapoi pe poarta fabricii mă-si care l-a făcut.

Se gândi cum să se îmbrace seara. Să-și ia husa aia nouă de i-a dat-o maică-sa de ziua lui, da' nu, că în aia doarme. Sau să-și ia basca de la taică-su, care i-o luase înainte de casare...

În sfârșit, n-avea importanță. Ca să uite de emoție porni pe străzile galactice pline de reclame; pe care le citea nepăsător: "Cine COCA COLA bea, computerul nu îi claca" sau "Consumând uleiuri bune, stai pe budă și faci spume".

Cum timpul nici atunci nu sta pe loc, se și făcu ora de întâlnire cu roboțica Tanți. Alergă la punctul de întâlnire "Prin părți", întrucât acolo era un restaurant făcut ca o cupolă, unde nu puteai să stai decât prin părți.

Se așeză la o masă, comandă un ulei CARRIER de trei mii de ani, făcut pe meleaguri românești în colaborare cu cele austriece. Își verifică ceasul. Într-adevăr, nu-l uitase.

Dintr-o navetă spațială cu muncitori, coborî sprintenă roboțica Tanți cu o fustă roșie scurtă de i se întrezărea mufa mamă.

- Am întârziat, domnu' Costică?

- Nu, scumpă Tanți, dar de unde ai știut că sunt eu?

- De la rahatu' ăla de led de-ți pâlpâie și acum. Stinge-l dracu' că mă enervează.

- Fii calmă, e semn că metalului meu îi place de tine.

- Și mie și chiar observ că ești simpatic. Cine ți-a sudat mușchii ăia?

- La un Service spațial. Ce zici, te căsătorești cu mine ca să facem niște roboți mici și să trăim fericiți până ne-or rugini oasele la propriu?

- Cu mare plăcere, dar eu am o problemă. Am un virus în calculator, de-ăla de nu mai iese.

- Fă, da' boccie ești!

- Și tu ești un bou!

- Adio!

- Pa, fraiere!

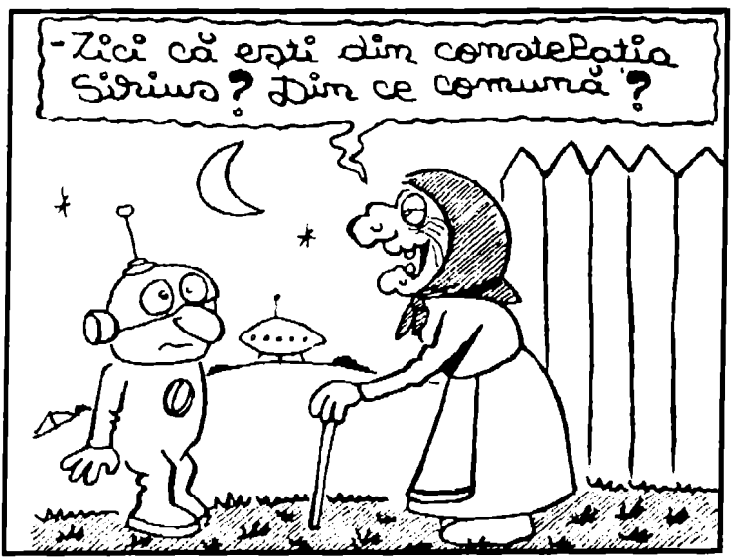

ÎMBÂRLIGĂRI MATRIMONIALE

- Stimați invitați ai acestei seri, firma noastră, care are filiale în toată țara, deoarece patronul este un afemeiat și are copii peste tot, vă va prezenta pe acest ecran câteva din reușitele noastre de cuplare matrimonială.

Spunând acestea, copatronul firmei, cu telecomanda unui video proiector în mână, începu să prezinte primul caz de dragoste prin firmă.

- Dragii noștri, firma noastră, intitulată sugestiv "Love story în el de TVA", nu percepe decât 18% din ce clienții noștri consumă unii cu alții până să se căsătorească, iar când apar copiii mai cerem 15% din alocația lor. Dacă clienții noștri ajung la pensie, 40% din ea o oprim noi, că fără noi n-ar fi apucat-o știind că, dacă ești singur, e mai greu s-o apuci.

Procedura de cuplare este simplă. Noi cunoaștem totul despre amândoi, iar la prima întâlnire, prin intermediul unei căști cu emițător, ascultăm discuția și-i spunem la fiecare separat ce are de spus pentru a forța să apară sentimentele. Să urmărim primul caz: El are 29 de ani cu tendință de impotelectual, ea 28 de ani, lingineră la mine în subteran. Să urmărim imaginile de la prima întâlnire. Din OFF se va auzi vocea noastră.

EL: Săru' mâna, scumpă domnișoară!

VOCE: Pupă-i mâna, nu fi vită!

EL: Pupa-ț-aș mâna de vită..., ăă, mă iertați, am vrut să zic ...

EA: Cum îndrăznești, nesim...

VOCE: Iertați-l, domnișoară, este foarte emoționat.

EA: Nesim...

VOCE: Vă rog, domnișoară, el e boul, credeți-mă...

EA: Ne simțim atât de bine împreună...Mă cheamă PUSSY...

VOCE: Zi-i, mă, și tu, nu sta ca bou'!

EL: Vasile Ion, încântat ...

EA: Mi-am cam dat seama și din comportament. Aveți o figură bovină foarte interesantă... Unde ați studiat?

EL: În bibliotecă.

VOCE: Bine că n-ai zis în iesle.

EL: În ieslea bibliotecii, că veneau copiii de la țară cu caru' cu boi la bibliotecă și-i lăsau afară-n iesle, hă, hă...Dar dumneata ești foarte drăguță sau eu n-am ochelarii la mine?

EA: Mi s-a mai spus. Nu-i aveți. Eu aș fi intenționat să mă căsătoresc, întrucât mă simt singură o dată pe săptămână, când nu sunt ocupată textual.

EL: Mă scuzați, am înțeles sexual...

EA: Ați înțeles bine, că citesc mult despre sex.

EL: Și rețineți ceva?

EA: Tot. Nu pierd nimic din esență.

EL: Și știți pe dinafară?

EA: Și pe dinafară și pe dinăuntru.

EL: Mă cam speriați, domnișoară, știți, eu sunt la început.

VOCE: Lasă, mă, că-ți dau eu pastile. Dă-i înainte, că-i dai bine.

EA: Îți spun eu că ne potrivim. Ce zodie ești,

domnule?

EL: Taur.

VOCE: Boule, asta se vede.

EA: Foarte bine, taurii sunt foarte buni pentru mine.

EL: Dar eu am un defect. Sunt cam gelos.

EA: Îți trece. N-ai cum să fii gelos pe cartea de telefoane.

EL: Mă iertați că vă întreb. Aveți de gând să vă culcați cu cartea de telefoane?

VOCE: Nu, mă, fraiere, să le consume ălora impulsurile.

EA: Nu intenționez așa ceva, dar, dacă se face sul, o să încerc.

EL: Domnișoară, mă scuzați, eu sunt muncitor, iar dumneata ești penală.

EA: Nu, domnule, de fapt am vrut să te testez. Sunt o femeie muncitoare și cinstită. O să vezi că, ce muncesc noaptea, împart cu tine dimineața.

EL: Așa da, sunt mulțumit. Eu știu ce înseamnă să tragi în tura a treia. Părinții mei vor fi mulțumiți de alegerea pe care am făcut-o.

EA: Ce sunt părinții tăi, dacă sunt discretă?

EL: Țărani.

VOCE: Tâmpitule!

EL: Țărani tâmpiți.

VOCE: S-au mutat la oraș.

EL: Sunt țărani tâmpiți, da' s-au mutat la oraș lipiți pământului.

EA: Și acum ce sunt?

VOCE: Buticari.

EL: Nu știu ce sunt, da' au niște burdihane.

VOCE: Nu burdihane, buticari!

EL. Au burticani de ăleș de aduce marfă plătește TVA și-i rămâne profit zero de dă 40% din el.

VOCE Foarte bine ai amețit-o. Dă-te mare că știi ce e ăla TVA.

EL. Si ca să mă dau mare, știți ce-i ăla TVA?

EA: Nu.

EL: Televizor audio. Orice firmă trebuie să aibă de EA: Am lucrat și eu cu TVA acasă, da' mi-au tăiat cablu' la el.

VOCE: Hai îmbârligați-vă dracu' mai repede, că-i mai am și pe alții!

EL. Și pe când nunta?

FA: Deci mă dorești, scumpule, ca soție?

EL. Nu, da' mi s-acrește vinu'!

VOCE. Zi-i, mă, data.

EL. Data.

VOCE. Zi-i tu ziua, domnișoară, că ăsta e îngrămădit.

EA. Ziua.

VOCE Aha, și tu ești stivuită Vă spun eu. De exemplu 28 august.

EA. Nu pot, că-mi vine

EL. Nu pot, că mi s apleacă.

VOCE: Atunci alegeți voi.

EA. El sau eu

EL Eu sau ea

VOCE Mi-e indiferent. Dar să fie o nuntă ca-n povești.

EL. De ce ca-n povești?

VOCE Numai în basme mai e mireasa fată mare

EL. Domnișoară, eu mai am o nelămurire. Nu știu câți copii o să fac.

VOCE. Cum să faci copii, bă, obsedatule?! Ea îi face!

EA. Nu trebuie să te fortezi că am eu vreo trei. Dar nu mi-ai spus ce studii ai.

EL. Am studiat dreptul roman la un țigan și cel mai mult timp am fost hingher ecologist.
EA: Și ce făceai?
EL: Tăiam frunze la câini.
EA: Și eu am lucrat mult cu plantele, le cunosc pe toate.
EL: Zău, chiar pe toate?
EA: Normal, că am fost botanistă.
EL: Și eu am avut insectar ani la rând.
EA: Unde-l țineai?
EL: În chiloți, unde să-l țin?
EA: Așa de mult țineai la el?
EL: Nu, așa de mult țineau ei la mine.
EA: Mai mult chiar decât părinții, să înțeleg. Dar tot nu mi-ai spus despre părinții tăi, ce fac.
EL: Tata a fost cioban și acum e cam nebun, face autostopu' cu două mâini.
EA: Și îl ia cineva?
EL: Nu-l interesează, el zice că mamelește oaia. Dar părinții tăi ce sunt?
EA: A... părinții mei erau cam stupizi, acum sunt spirituali rău de tot.
EL: Au mai studiat câte ceva?
EA: Nu, au murit.
VOCE: Hai, vedeți unde o să stați, că doar n-o să vă iau la mine, că am numai aparatură de transmisie.
EL: Și unde-o să stăm după ce ne căsătorim?
EA: Nu știu, că eu am două camere, din care una e holul și cealaltă e baia.
EL: Și tu cum ai stat până acum?
EA: Deasupra. La un vecin.
EL Și nu l-ai deranjat prea mult?
EA: Nu, că îi făcea plăcere. Uneori treceam eu

dedesubt.

EL: Și cu apartamentul tău ce-ai făcut?

EA: L-am închiriat la vreo 10 coreeni cu 100$.

EL: 10 coreeni doar pe hol?!

EA: Și-n baie.

EL: Păi ce făceau când se duceau la WC?

EA: Nu se duceau cu lunile, că mâncau numai orez.

EL: E în regulă, domnișoară, ai trăit în condiții grele. Accepți să fii soția mea?

VOCE: Da.

EL: Nu tu, măi!

EA: Da' cine, mă?

EL: Tu, puișor.

EA: (pe un ton emoționat și tremurând de tensiunea momentului) Nu știi pe unde-i un WC?

EL: (alergând după ea) Și care-i răspunsul?
EA: Din câte?
EL: Din două.
EA: H.I.
EL: De la ce?
EA: De la hârtie igienică.
VOCE: Și uite-așa au trăit până la adânci bătrâneți într-o perfectă armonie.

STATISTICI TÂMPITE

Stimați cititori, ne aflăm la centrul de sociologie și fraierire din orașul X. (Unde acest X reprezintă orice capitală din România cu sediul la București).

Aici, zilnic, se observă tentația maselor, psihologia lor de grup, de haită, de gintă, geantă, geamantan, plasă, sacoșă, se notează și se fac studii. Observațiile se realizează pe eșantioane de vârstă, profesie, sex, nonsens, și consens.

Stăm aici de vorbă cu directorul adjunct al acestui centru, domnul Pericle Ateneum. Cum vă numiți, domnule Pericle?

P: Eu nu mă numesc, că pe mine mă numesc alții ale căror nume nu pot să le dau, ci pot să vă spun că eu fac parte dintr-o comisie formată din 40% femei, dintre care 35% frigide, 40% nesatisfăcute, iar restul necăsătorite.

R: Dar despre restul de 60% bărbați nu ne spuneți nimic?

P: Ba da, despre restul 60% bărbați doar 35% au și restul.

R: Deci această comisie pe care mi-ați descris-o în termeni statistici face numirile pentru funcțiile de conducere ale acestui institut, comisie care v-a uns ca director adjunct.

P: Exact! De unde ați aflat că 3% din ei sunt homosexuali?

R: Știți o intuiție de reporter...

P: Da, exact, din 1000 de reporteri doar 0,1% au intuiție.

R: Și eu, ce, sunt 0,1%?

P: Nu, tu ești virgula.

R: Haideți să vedem cum pot influența statisticile anumite fenomene.

P: Simplu: dacă merg la un cioban și-i spun: "Bade, laptele tău are doar 20% grăsime", dă imediat cu untură pe iarbă.

R: Și ce-a rezolvat cu asta?

P: Îi crește numărul de ierbivore cu câteve procente.

R: Cum așa?

P: Păi atunci mai pasc și câinii.

R: Bun, hai să vedem într-o fabrică: dacă un strungar, din 100 de piese face bine doar 80, care-i statistica pe care i-o spuneți?

P: 100% Bune. Perfecte.

R: Dar alea 20 de rebuturi, ce face cu ele?

P: Mi le-aruncă-n cap dacă-i spun câte a greșit.

R: Spuneți-mi, vă rog, câteva statistici de pe glob.

P: Cu mare plăcere. Una din statistici este faptul că numărul băutorilor de bere este invers proporțional cu numărul producătorilor de hamei.

R: Cum ați dedus această formulă?

P: Prin derivarea drojdiei de bere. Și apropo de drojdia de bere, la 20% din mâncătorii de pâine le place cum miroase drojdia, 15% fac colecție de etichete, 13% o mănâncă direct, iar restul nici n-au auzit de pâine, fiind somalezi.

R: Când ați studiat prima dată un fenomen

statistic?

P: Eram prin clasa a doua sau a treia, nu știu exact, probabilitatea de a fi fost în clasa a treia fiind cu 10% mai mare decât aceea de a fi fost într-o clasă paralelă.

R: Așa, și?

P: Și am observat că procentul elevilor care învățam bine era exact același cu cel al elevilor care studiau.

R: Fantastic! Ați putut dumneavoastră realiza la această vârstă fragedă acest lucru?

P: Păi, nu mi-a luat mult. Un trimestru. Timp în care am rămas corigent la câteva materii, scăzând procentul de promovabilitate al clasei.

R: Deci dumneavoastră de la o vârstă fragedă v-ați remarcat ca un fin statistician.

P: Exact. Ați dedus foarte bine. Mă mir. 15% din reporteri greșesc raționamentul.

R: Mulțumesc. Deci eu fac parte din restul 85%.

P: Da, din restul 85% care nu pot duce un raționament până la capăt.

R: M-ați liniștit. Să revenim la aceea precocitate statistică de care dumneavoastră ați dat dovadă încă din clasele primare.

P: Da, mama a observat cum eu făceam statistici casnice, cum ar fi: cât timp îi ia lu' tata lunar pentru:

a. a mă bate

b. a duce gunoiul

c. a privi la televizor

d. a citi o carte

e. a înțelege ce a citit în carte.

Și atunci mama și-a dat seama că ar trebui să mă îndrume spre această meserie care este atât de respectată de-ți bagi sigur 14% un sondaj de opinie

ca să vezi că așa e.

R: După părerea dumneavoastră, la ce ajută aceste observații bazate pe procente?

P: Mă iertați că vă completez, aceste observații bazate 100% pe procente...

R: Mă rog, 100% pe procente. Cu ce ajută aceste observații știința?

P: Vedeți dumneavoastră, domnule...

R: Da, vă ascult.

P: Eu vă întrebam dacă vedeți, dar în sfârșit...Aceste observații procentuale asupra fenomenelor aleatoare, întâmplătoare, au ample repercursiuni prin însuși faptul în sine de a se închide la propriul fenomen.

R: N-am înțeles nimic.

P: Nu mă mir, această teorie, 5% o pricep.

R: Deci dumneavoastră sunteți sigur că ajută aceste observații

P: Sunt convins. Toți oamenii de știință, filologi, zoologi sau chiar ologi se folosesc de aceste observații pe care institutul nostru le face.

R: Dați-mi și mie un exemplu. La zoologi, să zicem...

P: Păi, să zicem că zoologii știu că păsările din Delta Dunării se înmulțesc prin ouă. Ei bine, din doar 38% din ouă vor apare puii noii generații. Zoologii știind asta de la noi adună 100 de ouă, pun de-o parte 38% iar restul le păstrează.

R: Pentru clocit?

P: Nu, pentru omletă. Ei cu ce trăiesc pe perioada studiului în Deltă?

R: Aproape că m-ați convins.

P: Puteți să-mi spuneți în procente?

R: Da, m-ați convins circa 40%.

P: E normal, datorită indicelui dumneavoastră de inteligență scăzut.

R: Cum v-ați dat seama?

P: Păi, erau alți reporteri mai proști ca dumneata și tot și-au dat seama 100%.

R: În încheirea, reportajului nostru, vă rugăm să ne spuneți câteva statistici mondiale ale altor institute de specialitate.

P: Am intrat de curând în posesia unei liste extrem de interesante cu câteve statistici internaționale sub formă de "Știați că?"

Așadar: Știați că...

1) Din toți fluturii zdrobiți de parbrizele mașinilor, doar 15% din ei întreabă din priviri șoferii ce viteză au mașinile la momentul impactului cu fluturii.

2) 42% din broaștele țestoase de pe malul Amazonilului își țin carapacea invers ca să prindă

desenele "Țestoasele Ninja" prin satelit. 10% din ele însă nu și-au plătit decodorul.

R: Mulțumim pentru acest interviu și un cuvânt de încheiere...

P: 99% dintre reporteri termină interviurile cu expresia: "Mulțumim pentru acest interviu și un cuvânt de încheiere", și n-aș vrea să faceți parte din ei.

R: Păi, și restul de 1%?

P: Restul de 1% îmi dau banii pe interviu.

SONDAJE DE OPINIE

Sondajul de opinie este rezultatul punctiei societății despre o anumită problemă la un moment dat. La un moment dat, societatea este traversată de un val, cum ar fi alegeri sau referendumuri sexuale despre care ar vrea să se știe dinainte orientările anumitor eșantioane de populație și în general orientarea societății în problema respectivă. Să vedem cum decurge realizarea unui asemenea sondaj. Mai întâi, se pune problema care ne interesează în societatea noastră. Dacă aceluia care face sondajul i se rupe de opinia celorlalți, să vedem dacă și celorlalți ei se rupe de sondajul aceluia. Răspunsul poate fi afirmativ:NU SE ȘTIE sau negativ: NU SE CUNOAȘTE.

Pentru a exemplifica, hai să enumerăm câteva probleme de cadru general ale societății:

® lipsa locurilor de muncă la fața locului.

® problema fermelor de animale naționalizate și înapoi la dânșii date.

® cantitatea de apă potabilă pe cap de locuitor cu șampon antimătreață în scădere, etc.

Odată stabilite aceste probleme ale societății, ne alegem eșantioanele pe care vom face sondajul. Eșantioanele pot fi: pensionari bătrâni cu vârsta dincolo de așteptări, tineri înaintați în vârstă, octogenari sub 55 de ani, femei lucrătoare pe drumuri,

poduri și subpoduri, copii fugiți de acasă și soldați aflați în stagiul militar gratuit.

Aceste eșantioane realizează o prognoză cu un coeficient de probabilitate extrem de aproximativ. Dar să vedem cum decurge sondarea opiniei publice la un alcoolic.

R: Bună ziua, suntem de la așa și vrem să facem un sondaj de opinie .

A: Poți să-l faci, da' să iasă tare, că, dacă nu, tu-l bei.

R:Păi depinde și de răspunsul dumneavoastră...

A: I'auzi, vere, ăsta îmi recuperează și alcoolul din damful răspunsului meu.

R: Să vă pun întrebarea!

A: Mai bine mi-ai fi turnat-o...

R: Dumneavoastră ați fost hărțuit sexual?

A: Domnule, eu când mă îmbăt...

R: Dar când nu vă îmbătați?

A: Hai, domnule, când dorm, ce, nu sunt treaz?

R: Așa, răspundeți-ne la întrebare. Ați fost vreodată hărțuit sexual?

A: Domnule, pe mine nu mă hărțuie nici câinii, dar sexul! Poate din când în când mă mai mănâncă...

R: Domnule, nu cred că ați înțeles întrebarea!

A: Bine că ați înțeles răspunsul. Da' întrebări la kil n-ai, că p-alea de-o jumătate le-am terminat.

R: Haideți, încercați să fiți serios. Sunteți acum reprezentantul unui grup de oameni a căror părere...

A: Pst, un WC-u nu știi pe unde e...

R: Hai, domnule, mai rabdă un pic, că nu mai am decât o întrebare sau două.

A: Dar nu mergi dumneata cu mine la WC să-mi sondezi direct opinia?

R: Întrebarea cealaltă sună așa: "V-ar deranja

dacă cineva v-ar àsculta telefonul?"

A: Domnule, poa' să-l asculte cât vrea, eu în viața mea n-am ascultat nici de părinți, nici de nevastă, da' acuma s-ajung să ascult de-un telefon, înseamnă că chiar că aș fi înnebunit.

R: Bine, domnule, mulțumim pentru răspunsuri și pentru faptul că v-ați abținut să vomați în timpul interviului.

A: Lasă, bă, că nu vomit eu în fața lu' nevastă-mea când mă întreabă ce-am băut, da' în fața ta, care cred că de-abia m-aș abține și dacă aș fi treaz.

R: La revedere. Ne apropiem de un plutonier adjutant.Domnule plutonier, dumneavoastră v-ați simțit vreodată hărțuit sexual?

P: Eu sunt specialist în hărțuiri sexuale, că când violește vreunu' pe vreuna îl hărțuiesc cu colegii pînă-l prindem, cât de sexual ar fi și n-am putea să fugim după el...

R: Hărțuire sexuală înseamnă când un șef, indiferent dacă e bărbat sau femeie atentează la pudoarea unui subaltern.

P: Înseamnă că n-am ce să-i zic lu' șefu' când mă înjură de mamă, că mama nu e subalternul lui.

E: Nu m-ați înțeles, să trecem la întrebarea următoare.

P: Abia aștept, că așa păteam și la școală. Îmi punea învățătoru' următoarea întrebare, se convingea, îmi dădea 4 și scăpam de ascultat.

R: V-ar deranja dacă vi s-ar urmări telefonul?

P: Nu, le-aș da direct adresa de-acasă, că telefonul nu-l iau cu mine, așa că n-are ce urmări.

R:Nu, eu mă refer la faptul că dacă v-ar deranja dacă vi l-ar asculta?

P: Numai să nu-l asculte când sunt la WC, că

am o ură în mine dimineața...

R: E clar. Mulțumim pentru amabilitate și serviciu ușor.

P: Servesc pulanul.

R: De data aceasta ne apropiem de-un șmecher al zilelor noastre, un om care dacă nu se ciumegește de trei ori pe zi cu ceva, înseamnă că i-a trecut ziua degeaba. Bună ziua, sunteți amabil...

Ș: Sunt șmecher, bă, nu se vede?

R: Am dori să realizăm cu dumneavoastră un sondaj de opinie.

Ș: Nu mi-aduce aminte, mânca-ți-aș, de sondaje, că, de când a rămas prietena mea gravidă, au sondat-o trei ginecologi, printre care și eu înainte de ei.

R: Aș vrea să vă întreb dacă ați fost hărțuit sexual vreodată?

Ș: Hărțuit, da, mânca-ți-aș, da' sexual niciodată.

R: Dar cum ați reacționa dacă vi s-ar întâmpla așa ceva?

Ș: Mă, tu ce urmărești, nu cumva ești de ăia de folosesc NIVEA-ua cum folosesc motoarele noastre CASTROL 20w40?

R: Nu, domnule, eu sunt un simplu reporter .

Ș:Și homălăii ăia sunt prietenii tăi?

R: Nu, domnule, nu-i cunosc.

Ș: Mă, să nu te dai la mine! Și ia microfonu' din fața mea că poate îți vine vreo idee și cine știe cum îmi mai iei interviu!

R: Bine, trecem la ultima întrebare. V-ar deranja dacă cineva v-ar asculta telefonul?

Ș: Ca să afle ciumegeli dă la mine? M-ar deranja, vere, că s-ar înmulți șmecherii și, dacă nu mai sunt fraieri, noi cum am mai trăi?

R: Încheiem acest sondaj de opinie cu concluzia că cele trei eșantioane reprezentative pentru societatea noastră au dat răspunsurile la care cu toții ne-am gîndit. Așadar Institutu' de Sondare a Opiniei Publice testează foarte bine problemele naționale cu marjă de circa în jur de aproximativ, ba chiar mai exact decât atât.

JURNALUL LUI ȘTEFAN CEL MARE

Într-o ladă cu scule a unui călugăr de la biserica "Trei ierarhi și restul șmecheri", s-a descoperit un hrisov prăfuit de ani și jerpelit de vreme. După îndelungate cercetări anaerobice (că se consumaseră moliile și aerul din vidul lăzii), s-a ajuns la concluzia că acest document reprezintă un ceaslov. Ce înseamnă însă literele din el - asta se va cerceta ulterior. După timpul regulamentar afectat ulteriorului, lingviștii în litere și-au dat seama că el reprezintă nici mai mult nici mai puțin decît ceea ce ei intuiseră, așa că au oprit cecetările și s-au dedat la niște beții ordinare, cum nici conferențiarii nu știu să tragă.

Acel document era nici mai mult nici mai puțin deci decât jurnalul personal al lui Ștefan cel Mare.

Vă redăm acum câteva fragmente numai așa, nu pentru a vă stârni curiozitatea să v-apuce dorul de căutat prin lăzile cu scule ale călugărilor. Nu de alta, dar poate nimeriți la vreo mănăstire de maici și vă pune diavolu' să căutați la scule în fața lăzilor lor.

Ștefan cel Mare voievod

JURNAL INTIM:

Toate drepturile de multiplicare sunt rezervate Voiținchii și editurii lu' tac'su Pârcălabu' cu același nume.

Urmașilor, alo, așezați-vă liniștiți și citiți acest jurnal de.care și eu mă mir că l-am putut scrie de câtă treabă am avut că nu-mi vedeam capu' până nu vedeam capul turcului tăiat. Tehnoredactarea a făcut-o un apropriat de-al meu cu școală la Veneția, care avea o prietenă care făcea malu' pe acolo că ăia nu au trotuare.

Ziua întâia: M-am hotărât să scriu cu mâna mea acest jurnal ca să rămână după mine și ceva scris, nu numai construit, că nu-ș' ce mi-a venit să fac un pariu într-o noapte cu Paharnicu' Ulea că de câte ori câștig vreo bătălie să construiesc câte o biserică. Și-acu' nu mai pot să pierd și eu vreo bătălie ca tot omu', că se supără enoriașii pe mine. Vor toți biserici, să se roage în ele. Dacă unii au ajuns să-i întârâte pe turci, numai de-ai dracu' să ne atace ăia. Turcii, cum sunt câtă frunză, câtă iarbă, da' proști de boune, îi pune dracu' și ne trec hotaru' bilunar.

Ziua a doua: Astăzi am aflat cum întărâtă plăieșii turcii. Se duce unul la Sinan Pașa și zice: "La Ștefan, la poartă e-o pisică moartă, cine n-o găsește s-o mănânce coptă" Măi dragi urmași, nu vă spun cum poate să se enerveze Pașa când aude așa ceva, că până și iscoadele îmi vin acasă cu dureri de cap.

Altă zi: Astăzi, am făcut exerciții cu paloșu' ăla greu de care sigur se va povesti că am eu o presimțire.

Și chiar dacă nu se va povesti, cel puțin am făcut un biceps la stânga de nu mă mai încape cămașa cu zale. Abia aștept să încerc palosul pe grumazul turcului.

Următoarea zi: Plăieșii acuma stau liniștiți, ară pământul, ară ogoarele, ară solul fertil, dar de semănat cred că seamănă între ei, că prea nu s-a făcut nici o recoltă. Din câte am auzit eu, merge vorba printre ei că, decât să se facă roade și pe urmă să le dea foc când dau năvală turcii, mai bine păstrează sămânța să facă copii.

Ten irz leitär: Au trecut 10 ani de când n-am mai scris nimic în jurnal. Bine că nu v-ați speriat. Între timp am mai bătut la ei (N.R.: la turci, se supraînțelege). Într-o zi, mi-a venit ideea să fac colecție de turbane, da' mi le-au prins ăia micii și le-au făcut oliță de noapte. I-am certat foarte urât, că n-apucaseră să facă nimic în ele.

tu uics erlier: Astăzi, m-am cam certat cu cucoana: că cică plec cam des de-acasă, că mânuiesc prea mult palosul, de mi-am făcut un obicei din mânuitul ăsta, că stau cu ochii după plăieșe. Habar n-are că eu veghez la starea prostimii, să văd dacă sunt suficient de mulți și, dacă nu, să-i ajut și eu.

Că de-aia m-a pus Dumnezeu în fruntea lor. Ce crede ea, că m-am numit așa, singur?!

Ieri: Astăzi a nins în Cetatea de Scaun de nu se mai vedea nici o tapițerie sau vreun briz-briz adus din Bizanț.

S-a stricat și sistemul de semnalizare cu focuri. Cred că e vreunul de le stinge. Ne pomenim cu turcii brusc peste noi și le zicem: Băi, otomanilor, chiar așa veniți neanunțați? Ce dracu' mă, nea Pașa, dacă mă găseai cu muierea în pat? N-ați văzut că focurile nu

sunt aprinse? Ce căutați aici? Hai înapoi la Dunăre și până nu-l găsim pe ăla de le stinge să nu vă mai prind pe aici. Și ei plecă liniștiți, le dăm câțiva copii de la handicapați ca bir și ei pleacă întregi și cu mâna plină, că ăia nu se controlează și fac pe ei.

În cât dracu' suntem astăzi? (Ajun de bătălie-PODU ÎNALT)

Simt în aer că va fi o luptă. M-am pregătit temeinic. Am vorbit cu plăieșii să disece strandurile, să facem mlaștini și cu ăia de la mașina cu fum să dea drumul la ceață la un semn de-al meu din gură cu goarna. Starea de spirit a plăieșilor e foarte bună, pentru că i-am scos ieri din cantonament o zi pentru a sta cu nevestele. Ele toate sunt pline de speranță-atât alea care-și iubesc soții, cât și celelalte care mai au o șansă în viață, dacă nu li se întorc bărbații. Așa că și bătălia asta e biruită.

Mi-am întrebat de curiozitate azi palosul ce părere are despre această bătălie. Mi-a răspuns că i se rupe cotorul. Eu nu știu ce să cred... Oricum, în noaptea de dinainte de luptă, dorm cel mai bine, ca să mă obișnuiesc cu ideea că dau în primire. Cred că acum călugării fac pariuri - dacă mai construiesc vreo biserică sau mai dărâm trei, de nervi.

Închei azi acest jurnal cu o curiozitate fantastică: oare Pașa tot așa o sta să scrie jurnale sau stă cu cadânele în sus și le învață opturi în corturi?!

Mâine seară vă voi spune cine va învinge: spiritul românesc sau turcesc. Stați un pic, că veni Doamna Moldovei pe la mine. PA!

Penultimele zile: Ieri, după bătălie n-am putut să scriu nimic, pentru că am avut febră musculară la mână. Ai naibii turcii ăștia! Vin împopoțonați ca dracii, cu turbanele ălea sclam, de mă ciupesc de ochi. După

bătălie, nu mai știu care cap a avut turbanul ăla sau care turc și-a pierdut turbanul cu totul. Ce să vă spun, dragi urmași, a fost mișto! Ce, cred că am slăbit vreo cinci kile. Păi, nu terminam într-o parte, că mă strigau oamenii: Hai, nea FANE, și aci, că ne supără ăștia! Am terminat bătălia plin de săgeți otrăvite. Că turcii așa fac, pun acid în vârful săgeților, neștiind că noi am dat c-o bază pe noi. Iar faza cu Podu' Înalt*[1] a fost marfă de marfă. A căzut Sinan Pașa*[1] de pe pod, de parcă nu știa din decret că depășirea pe poduri de lemn e interzisă, și și-a pocit ăl maxilar, de cred că acum mestecă în ceafă.

N.A.

*1 Sinan Pașa n-a trăit pe timpul lui Ștefan cel Mare, ci pe cel al lui Mihai Viteazu, și a căzut de pe podul de peste Neajlov, dar dacă așa a scris autorul jurnalului, nu-l contrazicem.

Am mai dat comandă la zidari să mai facă o mănăstire. Cred că i-am stresat, săracii. Dar să-și aleagă: ori îi asupresc turcii și le siluiesc femeile ori fac la mortar toată ziua și le pleacă la turci singure.

Ultimele zile: Într-un moment de senilitate mi-am adus aminte de acest jurnal, pe care acum îl scriu cu mâna tremurândă, da' și de la boală. Cât mai puteam să mai rezist pe ale câmpuri, reumatismul e ca femeia, te trage și nu știi de unde.

Acum, dragi urmași, mă iertați că v-am ținut, cu sufletul la gură atâția ani să vă mai povestesc zi de zi ce-am făcut. Uite că s-a întors roata, acu' eu stau cu sufletul la gură și nu știu ce-o să mi se-ntâmple. Mi-au pus doftorii nește cârpe fierbinți pe mine și ei cred că îmi fac bine, da' pe mine astea mă pârlesc. Mai bine chemam niște plăieșe, că obțineam același lucru. Acum pregătesc un discurs de ăla de e făcut să dăinuiască peste veacuri, e ceva cu "Moldova nu-i a Strămoșilor și nici a urmașilor, ci a " și aici trebuie să găsesc ceva ciumeg să se zbârlească păru' pe voi. Sper să reușesc. Sunt un pic obosit, vă las acum și nu uitați: "ci a urmașilor, urmașilor voștri!"

MIC MONTAJ TRANSHUMANTIC

1. La poale de codru des,
   Unde oile puțesc,
   Când soarele-i la apus,
   Stă baciul cu bâta-n sus.

2. Ciobănaș cu circa 15 oi,
   Ce-ți freci zilnic bâta printre noi,
   De-i zări pe mândra, draga mea,
   Zi-i că oaia-i mai strâmtă ca ea.

VERSETELE CIOBANULUI

a) Despre stână:
Tu, stâna mea de aur,
Ce brânză îmi produci,
Dacă te-atacă lupul,
Îl prind și-i dau la ochi.

b) Despre oaie:
Vreau s-o mulg-dă cu copita;
Face fițe, nesimțita.
Mi se rupe, de se-ndoaie,
Transhumanța ei de oaie!

c) Despre brânză:
Ți-am jurat credință ție,
Să-mi dai brânză numai mie;
Brânză bună, telemea,
Parcă-i de la bâta mea.

INUNDAȚIILE

Stimați telesinistrați, transmitem din satul Picior de Vârf, unde, după aprecierile istoricului român Herodot, aici au avut loc cele mai puternice inundații din ultimele trei secole. Satului i se spune acum Uscații din Valc, la propunerea ironică a unui pilot de elicopter care survolează zona. Oricum, aici totul mustește a apă, iar mustul apește a totul. De fapt, ați urmărit și dumneavoastră aceste aspecte la EURONUZ, la rubrica YES COMMENT

Să ne îndreptăm spre un cetățean care înoată, cu un buștean sub braț.

Reporterul: Nu vă supărați, unde mergeți cu bușteanul?

Taximetrist: Ce buștean, mă, eu sunt cu taxiul.

R: Poate până la urmă o să reușim să luăm un interviu la vreun supraviețuitor.

Salvamar: (apare îmbrăcat ca salvamar - tricou de marinar și colac, sare pe reporter, îi face respirație gură la gură).

Respiră! Inspiră! Salvamarul local te va salvamara! Respiră!

R: Păi, asta și fac.

S: Înseamnă că trăiești! Și atunci, de ce duci, mă, în eroare organele salvamare, unii moare de înecare și alții face mișto, că trăiește. Nu se poate, trebuie să-ți dau amendă!

R: Ce amendă, domnule, dacă eu sunt viu!

S: Ba ești mort, că plătești amendă.

R: Bine, domnule, plătesc! Cât costă?

S: Două sute de mii uscate.

R: N-am decât una udă, că stau în apă pân' la brâu.

S: Aha, faci mișto, dă-mi jaca că sunt sinistrat, vreau ajutoare, înțelegi?

R: În sfârșit, iată un supraviețuitor, că restul văd că sunt morți după ajutoare. Ce ți-a luat apa, tataie?

Bătrânul: Mi-a luat tot, taică. Purceaua, vaca, nevasta...

R: Și pe mamaie? Dar știe să înoate?

B: E meseriașă. Când era tânără, apuca oamenii de moț, la mare, care vrea să se înece.

R: Și ai găsit-o?

B: Vine ea singură, nu scap eu cu una, cu două. De restul cică ne despăgubește ăștia.

R: Ce daune v-au adus aceste calamități?

B: Păi ce bă, puță, ăștia îți aduc sau îți iau?

R: Și dumneata ce făceai înainte de inundații?

B: Mă filam cu una oacheșă și lăptoasă de purta la sutien de trei ori cât Samantha Fox și dintr-o dată m-am trezit plutind cu casa ca pe mare.

R: Cum adică ai plutit?

B: Păi eu nu sunt, bă, de p'aci. Munții ăștia Bucegi nu-mi sunt deloc cunoscuți. Eu sunt venit cu casa mai de sus.

R: Ai plutit cu casa până aici?

B: Ee, dacă nu aruncam ancora ajungeam la Dunăre...

R: Mulțumim, tataie. Acum să stăm de vorbă cu un om mai puțin afectat din timpul inundațiilor și mai mult afectat din naștere. Ce părere aveți de această

situație?

Țăranul 1: A dracu' situație!

R: Observ că sunteți foarte marcat. Puteți să ne spuneți cum s-a întâmplat?

$Ț_1$ Nu știu, că eu eram la servici și a venit maistru' și ne-a zis că astăzi nu mai vine să ne ia autobuzu', ne ia valu'. Unii care nu-și plătea bilet la autobuz le-a cam convenit să nu vină, da' eu, care am abonament la specială, am venit acasă cu valu'.

R: Și soția dumneavoastră ce-a zis?

$Ț_1$ A fost un pic geloasă, că cică vin acasă cu viitura.

R: Bun, și, când ați ajuns acasă, ce-ați observat?

$Ț_1$ Când am ajuns acasă, l-am văzut pe vărumeu ăsta, Vasile, că tăiase porcu și-l pârlea în barcă.

R: Bănuiesc că ați rămas foarte surprins.

$Ț_1$ Foarte surprins am rămas și mai ales barca, care, surprinsă de flăcări, s-a scufundat și s-a dus dracu' porcu'.

R: Ce faceți în caz că la anul de Crăciun se mai întâmplă asemenea nenorociri?

$Ț_1$ Domnule, m-am gândit ce fac, ori îmi iau porc cu vâsle, ori coteț cu motor.

R: Dar n-ați încercat să vă salvați câteva obiecte din casă necesare traiului?

$Ț_1$ Cum să nu, cum am văzut valu', am încercat să salvez boileru'. Am încălecat pe el și-am luat-o la vale.

R: Și ați reușit?

$Ț_1$ Nu, că acolo unde era vale acu' era deal.

R: Oricum, puteți fi fericit că v-ați salvat boilerul.

$Ț_1$ N-am reușit, că au tras soldații în mine credeau că ne atacă ungurii cu submarine.

R: Dar digul n-a ajutat cu nimic?

T_2 Ba da, el atrăgea ploile.

R: Păi, cum îți explici?

T_1 Păi, dacă a fost construit de niște paparude?!

R: Am înțeles că telecomunicațiile au fost grav afectate.

T_1 Vă rog să nu-mi mai amintiți în ce hal erau de afectate! Faxurile scriau întignat, pagerele abia mai bipăiau, numai pe văru-meu îl durea-n motorolă, c-avea celular.

R: Pe dumneavoastră cum v-a surprins viitura?

T_1 Eu priveam la televizor, că vorbea șefu'. Și-am observat cum televizorul se umple de apă. Am crezut că era inundat televizorul, da' de fapt era apă de ploaie.

R: Deci domnul președinte vorbea ca din acvariu!

T_2 Sincer să fiu, nu m-a surprins diferența, pentru că oricum nu înțelegeam nimic. Și-atunci, primarul și subprefectul au luat o hotărâre foarte hotărâsoasă.

R: Se spune hotărâtoare.

T_2 Mă rog, foarte hotărâtoasă de închide cârciuma satului.

R: Și de ce vi se pare acestă hotărâre atât de importoasă, ăă importantă?

T_2 Păi cum, domnule, ăia sta și bea acolo, se-ncingea și dacă ieșea afară direct în apă nu făcea infract și făcea pușcărie.

R: Poate vreți să spuneți că mureau!

T_2 Nu, domnule! La noi în sat circulă diminutivul infract, care vine de la infracțiune și atunci făcea pușcărie, nu murea!

R: Considerați că satul dumneavoastră, în halul în care arată, este pregătit pentru următoarele calamități?

T_2 Nu ne interesează calamitățile astea minore, o să vină ălea și mai mari!

R: Care?

T_1+ T_2: Vin alegerile!!

INTERVIU CU UN PARANORMAL

R: Stimați telespectatori, bine ne-am găsit la PROTV. Este ora 23 post meridian și urmăriți emisiunea "Deșteaptă-te române", continuare a emisiunilor "Scoală-ți-o, române", "Deșteaptă-te, bă, țărane" și "Scoal', că sunt deștept". După ce, în săptămânile trecute, am adus la microfon paralitici, paralizați, paramilitari, parazăpezi, parabolici, iată și primul paranormal al țării, care va face câteva declarații în emisiunea noastră.

R: Bună ziua, dragă domnule. Deci dumneavoastră aveți acest har de a ghici viitorul!

P: Exact! Cât e ceasul?

R: 23.20'50".

P: Eu știam exact că la ora 23.21' fix îmi veți pune următoarea întrebare.

R: Sunteți sigur?

P: Poftim! 23.21'! Ce v-am spus?

R: Sunteți un fenomen, într-adevăr. Și care a fost primul om căruia i-ați ghicit viitorul ?

P:Lui bunicu-meu. Era cu lumânarea în mână și le-am spus la toți că se va scula să bea un pahar cu apă.

R:Și așa s-a și întâmplat,nu?

P: Nu, nu s-a mai sculat niciodată.

R: Deci aici v-ați înșelat.

P: Eee, m-am înșelat...! Dacă nu mi-au spus că

murise?! Că eu la morți le citesc trecutul, nu viitorul.

R: Citiți trecutul la morți?

P: Nu la toți, numa' la ăia care-și scriu memoriile.

R: Ce altceva știți să mai faceți?

P: Determin sexu' la gravide înainte de naștere.

R: Și la ce concluzie ați ajuns?

P: Sunt toate femei.

R: Care este ultimul dumneavoastră succes în domeniu?

P: Terapeutica cefalo-tardivă.

R: Ce înseamnă asta?

P: Nu știu nici eu, cred că îmi trimite cineva un mesaj telepatic.

R: Luați și bătrâni la institutul dumneavoastră de bioenergie?

P: Nu, ei au institutul lor de biogaz.

R: Ce nerealizări ați avut până acum?

P: N-am realizat până acum cât de tare sunt.

R: Cum vă mențineți forma asta deosebită?

P: Prin exerciții fizice pe care le rezolv matematic.

R: Aveți copii?

P: Nu, dar aș putea să-i fac prin hipnoză.

R: Cum adică, prin hipnoză?!

P: Păi numai vreo inconștientă s-ar culca cu mine.

LA CONSULTAȚIE

Pacientul: Bună ziua. Paște fericit!
Doctorul: Mersi, da' cine rumegă?
P: Am venit să văd dacă sunt sănătos, că nu mă simt deloc bine.
D: Asta se vede cu ochiu' liber. Tu vezi cu ochiul liber?
P: De ce cu ochiul liber, că am doi!
D: Scuză-mă, am crezut că unul îl ții acoperit. Te doare ceva?
P: Nu, dar obosesc după ce merg pe jos 14 ore.
D: Ia zi-i, de când te simți prost?
P: De mic, da' acu' sunt și mai prost.
D: Respiră adânc.
P: Așa?
D: Și mai adânc.
P: Cât de adânc, domnule?
D: La trei metri sub pământ, că n-ai nici o șansă. Dumneata o să te sufoci, domnule, că ai două trahee.
P: Și ...ce se întâmplă?
D: Se întâmplă că aerul se împarte în două.
P: Păi, și ce dacă, domnule, se împarte în două?!
D: Se împuținează. Orice mărime care se

împarte la doi se împuținează și te sufoci.

P: Ia stați, dom' doctor, eu n-am doi plămâni?

D: Ar fi fost minunat să ai doi plămâni! Dumneata nu cumva ai avut apă la plămâni?

P: Ba da.

D: Ei, acum s-au transformat în branhii. Ia fă așa. (dă din coate)

P: (Dă din coate)

D: E clar. Uite, îți vine să și înoți. E grav. Dumneata unde lucrezi?

P: Pe șantier, sunt șef de echipă.

D: Și ești indulgent cu oamenii?

P: Da.

D: Ești indulgent - ai diabet!

P: Dom' doctor, dumneata mă sperii!

D: Hopa, ești și cu nervii! Ia să notez eu: n-are ochi, are branhii, diabet, și este cu nervii.

P: Dom' doctor, nu cred că sunt chiar așa, ar fi observat soția mea, care e-o femeie frumoasă...

D: (Îl privește atent). Ați spus că soția dumneavoastră este frumoasă?

P: Da, am spus că e frumoasă!

D: Mda...Început de impotență.

P: Păi cum, domnule, dacă soția mea este frumoasă înseamnă că sunt impotent?

D: Exact. Așa se apără corpul. Subconștientul îți repetă la infinit asta: e frumoasă, e frumoasă...Ia să vedem

noi: țipiripitriglidoc.

P: Poftiți?

D: Poftim, nici n-auzi!

P: Nu înțeleg...

D: Nu că nu-nțelegi. N-auzi! Asta se poate rezolva foarte ușor.

P: Da?! Vă mulțumesc din suflet că mă ajutați! Cum?

D: Te-obișnuiești, cu timpul...

P: Dom' doctor, din câte îmi spuneți, nici nu-mi mai vine să ies din spital.

D: Nu-i nici o problemă. Ai un craniu perfect. O să fii un schelet model la anatomie.

P: Domnule, să știți că eu nu gust poantele proaste.

D: Hopa! Nu mai ai nici gust, ia să văd, miros ai? (Suflă peste el)

P: Usturoi.

D: Nu. Piftie. Ce ți-am spus? Nici miros nu mai ai.

P: Dom' doctor, îmi dați voie până afară?

D; (Ton insinuant) Simți nevoia asta acută?

P: Da, vă rog din suflet, vreau să ies afară!

D: (Notând) Pacientul prezintă și semne de diaree acută.

P: Bine, m-ați convins. Nu mă duceam afară pentru asta, mă duceam să dau un telefon.

D: Păi da...un telefon...

P: Dar pot să dau dinăuntru.

D: Cum să nu, pacientul dă semne de constipare acută dinăuntru.

P: Dom' doctor, pot să-mi scriu măcar

testamentul cu mâna mea?

D: Eu știu, cred că mai bine îl dictezi...

P: Da' de ce să-l dictez?

D: Pentru că nu vei putea scrie niciodată cu o mână paralizată.

P: (Se uită la mâna lui și se sperie)

D: Stai liniștit. Am glumit. Ești perfect sănătos.

P: (Înnebunit) Cum să fiu sănătos când nu văd, n-am miros, n-am plămâni, sunt constipat, am mâna paralizată.. Dumneata îmi spui mie că sunt sănătos?

D: Da, domnule, ești sănătos, n-ai nici pe dracu'.

P: Dom' doctor, dumneata vorbești serios? Și-atunci de ce m-ai mințit,domnule?

D: De-aia, că la bolnavii de cancer nu se spune adevărul.

ANUNȚURI PUBLICITARE

1. Vând talon mașină de spălat.
2. Vând Ficat Cromo și D'aia 1310.
3. Cumpăr fasolea lui Jack pentru a-mi crește vrejul.
4. Cumpăr marfă penisabilă și vagin antitetanos.
5. Schimb o nimica toată cu mare lucru.
6. Fachir - scot flăcări pe sus și lichid pe jos.
7. Vând casete video cu filme neînregistrate.
8. Vând suc propriu pentru supe.
9. Pierdut virginitate pentru a doua oară.
10. Matrimonială: Domn fără caut doamnă cu.
11. Realizăm încrucișări între animale, de stă mâța-n coadă.

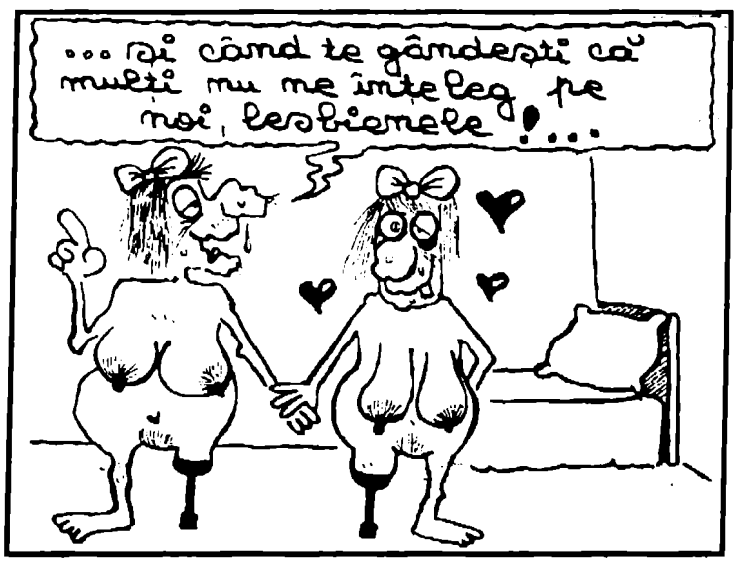

ȘTIRI SUPERVIPE

1. Deoarece în pușcării numărul deținuților e mai mare decât numărul paturilor, cei care vor dormi câte 10 în pat vor beneficia de reducerea posibilității de odihnă.

2. Institutul de gaze și petrol a prognozat că până în anul 2000 se va scoate petrol numai din sondajele de opinie.

3. Grigore Barbărasă a inventat Aftershave-ul cu care te dai înainte.

4. Petre Inundașu a observat că în timpul inundației, datorată unui robinet deschis, parchetul lui s-a autosesizat, s-a umflat și-a crăpat.

5. Un comandou cecen a luat un bătrân de 89 de ani ca prostatic.

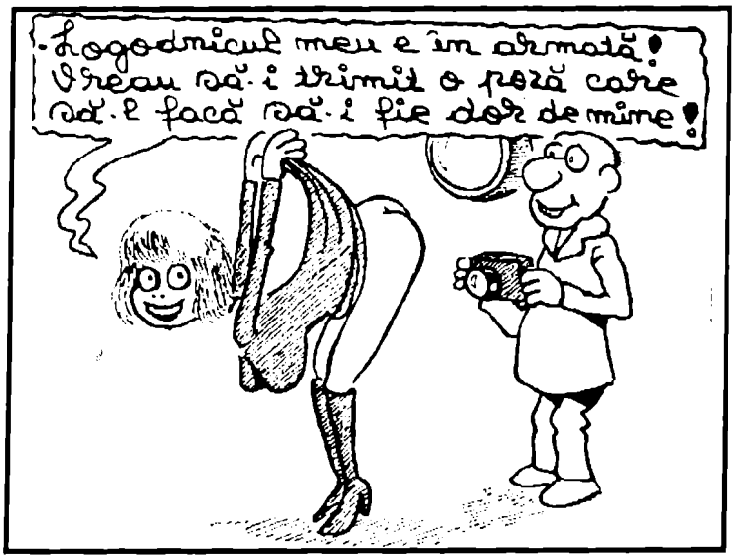

ȘTIRI SPORTIVE

1. Automobilism: Un Trabant 601 SEL a concurat ieri pe Circuitul de Formula 1 de la Monte Carlo câștigând cursa. Bolidul era dotat cu un motor în doi timpi și trei mișcări și avea 2500 de cai verzi pe pereți.

2. Coridă: Echipa coreeană de toreadori-miniatură Daewoo-Cielo a sponsorizat o coridă în Spania cu ajutorul concursului "Start pentru taur".

3. Haltere: Împingătorul Nicu Vlad și-a depășit propriul record personal urcându-și familia cu liftul până la etajul 10 pe scări.

4. Gimnastică: Gimnasta Tatiana Rasputina a făcut arbitrii la sol și a luat la măciuci calu' cu mânere.

5. Patinaj: Patinatorul bulgar Oleg Castraveciorov, dat dispărut în timpul unui antrenament, a fost găsit după două săptămâni înecat. Familia l-a recunoscut după patine, care îl cam strângeau.

6. Caiac-Canoe: Știați că inventatorul sportului a fost chiar Noe, deoarece pe arca lui cocoșii trăgeau la rame găinile, berbecii, oile, numai Noe și-o luase singur la vâslă.

7. Înot: Cel mai mic înotător din lume este un medic chinez, care a înotat în apa genuhchiului unui pacient.

8. Lupte: În urma războiului cu Rusia, Cecenia a devenit campioană la lupte libere.

9. Tenis de mână: Rusia cu Borisu'
Întărește tenisu'.

10. Polo: În cadrul concursului național de polo sub apă cu mâna, a cîștigat echipa armatei, dovedind îndemânare și viteză. Dintre jucători, s-au remarcat

Onanis, Manu și Lăbuș.

11. Culturism: La concursul național de culturism intelectual, s-au încordat următorii:

- Gabriel Liiceanu, care a dat trei paradigme de s-au auzit până-n fundul sălii.

- M Breban, căruia i-au picat eseurile și vorbește subțire.

- Andrei Pleșu a fost eliminat din concurs pentru că s-a îndopat.

12. Formula 1: Se ia o oală de ulei Castrol, se bate bine în trei pistoane, după care se scurge cinci minute în baie, se verifică joja. Dacă nivelul e mai mic, se dă un praf de aditiv. Trimiteți trei capace cu această formulă și veți câștiga o sticlă de - cola.

13. Popice: Vicecampioana Marinela Puria s-a căsătorit chiar în timpul concursului. Întrebată dacă vrea copii, ea a răspuns: Bowling la popice.

14. Atletism: Atleta bicoloră Naomi Cambei a depășit recordul mondial la săritura în lățime.

ALBĂ CA ZĂPADA

de frații Chestie în traducerea
lui Petre Inspiratu

A fost odată o împărătească bună de să-ți bagi picioarele în ținutul ăla numai s-o găsești.

Într-o iarnă geroasă, de-ți îngheța borhotu' în tine, crăiasa sta într-un jilț bun făcut la Cataramă și cosea o fereastră de pervazul ei. Și cum cosea ea așa cu ochii beliți la ninsoare, parcă a dracu' nu mai văzuse zăpadă, știi, na că se-nțepă fără să simtă cu acu'-n deget și începu să cure sângele. Când văzu sângele, nu știa de unde e. Fugi repede la calendar și-și dădu seama că e de la deget.

Își zise: "Aș vrea și eu un copil cu păru' ete cam așa, cu pielea cam așa", făcând niște gesturi aleatorii și cam nelalocul lor, că împăratul care-o pândea își dădu seama cu cine s-a însurat. Ee, acestea fiind zise, născu și muri.

Chestiei de se născu i se puse abia mai târziu numele de Albă ca Zăpada, după ce-și dădură seama că era lividă la față. Împăratul, și ăsta al dracu', nu trecu mult după ce muri nevastă-sa că se și însură cu alta. Da' eu cred că trăia mai demult cu ea, că nu se poate s-o fi găsit așa repede.

În schimb, asta zicea despre ea că ar fi frumoasă, de era plină numai de fasoane și impresii, că-l enervă și pe bărba-su, de-i zise ăsta într-o zi când veni nervos de la servici.

"Fă, ia dracu' și tu o oglindă și vezi cum arăți!"

Împărăteasa asta de-a doua luă toate oglinzile din casă și le sparse pe toate, că toate spunea ce vedea. Numai una mai șmecheră, după ce împărăteasa o întrebă: "Oglindă, oglinjoară, cine-i cea mai boccie din țară?", aceasta, oglinda, de, o luă pe departe și-i răspunse: "Tu, fă!"

Dar vedeți, capitaliști dumneavoastră, Albă ca Zăpada creștea și se făcu cea mai bună din tot cartierul. Și într-o zi, împărăteasa întrebă iarăși oglinda:

"Oglindă, oglinjoară, cine-i cea mai ciumeagă din țară?" și oglinda îi răspunse:

"Oi fi tu cine-oi fi, da' iote cum arată Albă ca Zăpada, că-i bei apa din picătură cu picătură!"

Mamă, când auzi împărăteasa aceste cuvinte, să crape vezica în ea de ciudă. De câte ori o zărea simțea că-i plesnește mațu' gros. N-apucă să elimine bine acest sentiment al urii că și chemă un vânător bine făcut, că trăgea de fiare în pădure. Când îi văzu împărăteasa jungheru' de la brâu, regretă că-l trimite singur cu Albă ca Zăpada în pădure. Până la urmă oftă și îi zise: "O iei pe Albă ca Zăpada, vezi că-i fată mare. O iei și tu de câteva ori și drept mărturie mi-aduci himenul netrebnicei." Vânătorul nu ieși din vorba împărătesei, încălecă pe șa, că calu' era mai încolo, și plecă în pădure. Când ajunse într-o POIANA! HM! DIN ROMÂNIA?! scoase de la brâu un ditamai jungheru' și se pregăti s-o pătrundă pe nevinovată.

Albă ca Zăpada nu se lăsă deloc impresionată și scoase din gentuță protexul. Când văzu vânătorul cât era de perversă, se inhibă și plecă. Pe drum, prinse o vacă neatentă, îi tăie himenul și i-l duse împărătesei. Ea, bucuroasă, chemă doctorii și i-l cusură ei. Când veni acasă împăratul, crezu boul.

Albă ca Zăpada însă rămăsese singură-singurică în pădure. Și își aduse aminte că mai rămăsese ea de câteva ori, da' nu singură. Cum mergea ea prin pădure, toate animalele pădurii o priveau, unele stupefiate, altele excitate. Când se îmbuca ziua cu noaptea, dădu de o căsuță mică de semăna cu un bordel. În căsuță toate obiectele: vibratoarele, falusurile, erau atât de mititele, că deveneau neinteresante. Totuși, cum era flămândă, le încercă un pic pe fiecare, după care mâncă de pe masă. Acolo erau 7 tacâmuri, 7 scaune, 7 perechi de ouă și 7 cornuri. Gustă pe rând din fiecare și se culcă.

Nu trecu mult timp că apărură și piticii, care-și dădură seama că cineva a cotrobăit peste tot și începură să zică:

"Cine mi-a luat tot tacâmul?"

"Cine mi-a umflat ouăle?"

"Cine a mușcat din cornul meu?"

"Cine mi-a mirosit scaunul?"

Dar Albă ca Zăpada se ridică brusc din pat și zise:

"Dar cine mi-ar bea din ceșcuță?"

Piticii muți de uimire îi spuseră că a doua zi ei pleacă să zgâmâie munții și ea să nu deschidă la nimeni.

Estimp, împărăteasa, încredințată că era și ea fată mare, întrebă oglinda: "Ps,ps, cine-i cea mai... hă?", iar oglinda-i răspunse: "Pe ochii mei stăpână dacă n-ai fi cea mai tare, da' iote, colo-ntre munți stă Albă ca Zăpada".

Împărăteasa, nervoasă, o întrebă pe oglindă:

"Mă, cine dracu' îi pune ăștia palma la fund?"

Oglinda îi răspunse: "Nu știu, cred că i-o pun piticii".

În cele din urmă, născoci ceva. Se îmbrăcă întocmai ca o negustoreasă (da', de o dezbrăcai, arăta ca o engrosistă) și se duse la casa piticilor. Se ciocăni un pic la poartă cu un vreasc și, când ieși Albă ca Zăpada, îi arătă o cingătoare. Ea se gândi că ar putea rămâne gravidă și i-ar prinde bine. Când se prinse cu ea, bobosă ochii și căzu lată.

Când veniră piticii, n-avea nici unul nici un chef, în afară de Urechilă, care se concentră și-o învie. Piticii îi spuseră să nu mai dea drumul în casă la nimeni. Da' cine se-nțelege cu proasta?! Vine împărăteasa a doua zi și mai cocoșată și o întreabă de vorbă pe Albă ca Zăpada. Asta că "nu-ți dau drumul", ailaltă "uite ce ți-am adus", până la urmă Albă ca Zăpada deschise și baba o curentă cu foenul, că asta-i adusese. Parcă-i trebuia ei așa ceva în pădure! Împărăteasa țopăi de bucurie și călcă într-un cui ruginit, după care plecă la dispensar să facă o injecție antitetanos. Iar veniră piticii, scoaseră foenu din priză, o înviară și de data asta îi spuseră: "Fă, proasta dracu', dacă mai deschizi la cineva, plătești tot ce ne fură".

A doua zi, împărăteasa primi prin fax vestea cea rea că Albă ca Zăpada trăiește și puse la punct un alt plan. Se gândi să otrăvească un fruct. Avea de ales: un măr sau o banană. Până la urmă se hotărî: "I-auzi, a dracu', îi duc și o banană, să moară și fericită. Îi duc un măr". Luă un măr, îl plantă și-așteptă să dea roade. Când dădu roade, puse caseta cu Omul bun și pomu' copt și plecă la casa piticilor. Nici n-ajunse bine cu măru' că proasta și puse botul. Mușcă din măr și-i rămase-n gâtu' mă-sii de proastă. Căzu cu roatele-n sus. Veniră piticii bucuroși de la muncă și, când o văzură moartă, se bucurară și mai mult că

scapă de o proastă.

O puseră într-un sicriu de cleștar, că poate învie și-o vede vreun papagal s-o ia de nevastă. Zis și făcut. Nu terminară bine treaba, că hop, apăru bizonul, un prinț de se ducea tura a II-a și-o luă de nevastă așa moartă cum era, că îi plăcea cum tăcea. Da' prostu' se împiedecă și-i sări lu' Albă ca Zăpada din gât un ditamai ionatanu' otrăvit cu verde de Bordeaux, da' fără sământă, că pe-aia o înghițise fata demult. Se aruncară de gâtu' calului și ea zise: "Hai s-o tăiem, că destul m-au destrăbălat piticii!"

TATĂL ȘI FIUL

sau Educația la demenți

A fi sau a nu fi educat e un titlu de noblețe sau nu. Vom asista acum la o lecție de educație sub formă de discuție liberă dintre un tată muncitor la o fabrică proaspăt privatizată și fiul lui, elev la o școală pe acțiuni. Oricum: atât directorii de la fabrică, cât și profesorii de la școală sunt cu răspundere limită. (Glumă cu trimitere social - economică, bună, nu? Ha, ha!)

Tatăl: Bună ziua, fiule.

Fiul: Bună să-ți fie inima, tată.

T: De când saluți tu așa de frumos?

F: De când am aflat că ești cardiac.

T: Bun. Astăzi îți voi face o lecție filozofico - istorico - educațional - emotivă bazată pe paradigme.

F: Tati, pot să merg la WC?

T: Stai aici, că pierzi firul educației.

F: Bine, tată, stau și rabd pe mine.

T: Ei bine, așa cum tu te abții și în același timp ești atent la ceea ce îți spun eu, așa există în lumea asta două lumi: una care se vede, adică eu văd că tu ești atent la mine și alta care nu se vede, adică ție îți vine să faci pe tine.

F: Dacă nu se vede, poate se simte, tati.

T: Taci și fii atent. Vizavi de ceea ce ți-am

spus, să zicem că avem în mână o culoare - culoarea verde. Ce este ea de fapt în raport cu celelalte culori?

F: Păi, verdele este o culoare mai căcănie decât vernilul, că nu mai pot!

T: Nu, verdele reprezintă culoarea de la mijlocul curcubeului: ROGVAIV! Ai înțeles?

F: Și atunci de ce pe curcubeul învățătoarei de pe rochie era numai culoarea roșie?

T: De unde vrei să știu?

F: Pentru că nu purta Libresse, tată, de-aia!

T: Ah, numai mă-ta îți dă educație de-asta aleasă din reclame! Și zici că se vedea clar. Roșu.

F: Cum mă vezi și cum te văd roșu la față când vii beat acasă.

T: Filozofic apreciind, mi-ai luat o piatră de pe inimă. Credeam că au rămas urmări de la ultima ședință cu părinții, care era în altă zi și atunci n-am fost decât numai eu.

F: Tată, spune-mi și mie ce trebuie să fac să par străin pe-o plajă românească?

T: Să bei Coca - Cola.

F: Dar Coca - Cola e pe toate drumurile!

T: Și țara noastră e pe drumuri.

F: Tată, eu am pregătit mai de mult niște întrebări pentru tine, că am niște nelămuriri educaționale, de chiar nu mă mai abțin și mă duc la WC.

T: Stai aici, rabdă și întreabă-mă.

F: Când o să cresc mare, ce trebuie să fac să par educat, că din partea ta n-am nici o șansă?

T: Vezi tu, fiule, educația este ceva care se realizează cu sacrificii din partea părinților.

F: Dar și a copiilor.

T: Tu de exemplu, ce sacrificii ai făcut?

F: Am sacrificat chiloții cei noi, că n-am mai putut.

T: Nu-i nimic, noi ne spălăm rufele în familie. Cu cartea am văzut cum stai după iamsurile de 4, pe care le-ai luat la școală. Dar cu gagicile cum stai?

F: Bine: o colegă din a doua bancă se întoarce în timpul orei și-mi face cu ochiu'.

T: Cât de des?

F: Păi de două ori la Mate, o dată la Română și de trei ori la Cunoștințe despre Natură.

T: E clar, asta vrea să-ți fure penarul.

F: Nu, tată, cred că îi place de mine. Odată, într-o pauză, m-a întrebat ce sunt părinții mei, că ai ei sunt niște cretini.

T: Și ce i-ai răspuns?

F: Că ai mei sunt idioți și, când ne-om căsători, o să se-nțeleagă foarte bine.

T: Extraordinar, unde a ajuns precocitatea asta! Înseamnă că putem trece la un alt nivel de discuție. Vom dialoga în continuare despre Platon și legile sale

privind statul.Îți place, fiule, să discutăm despre acest lucru?

F: Foarte mult, tată.

T: Dă-mi și mie un argument.

F: Pentru că vorbim lucruri interesante și nu înțelegem nimic. Iar eu vreau să merg și la WC. De ce mă ții atâta lângă tine?

T: Pentru că WC-ul e ocupat. Mă-ta are diaree și m-a rugat să te țin puțin de vorbă, să-ți fac puțină educație.

F: Prea târziu, tată. Mi-a ieșit toată educația.

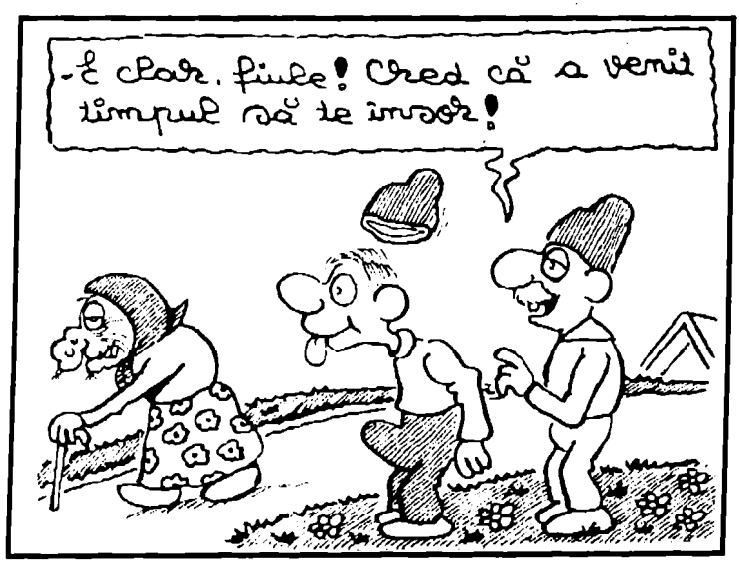

VAMPIRI DE OCAZIE

Vampirașul Bebiță face parte dintr-o familie de vampiri de ocazie. Adică nu scapă nici o ocazie să nu sugă puțin sânge. Lui Bebiță de-abia i-au dat colțișorii de vreo două luni. Părinții sunt foarte mândri de el, dar mai ales bunicii la care cariile le-au mâncat gingiile. Bunicul său, Vlad, citește numai revista Transilvania, iar dacă vrea să sugă sânge, își face perfuzie, că dacă ar fi să muște cu restul de colți de-l mai are n-ar reuși. Adică ar reuși, da' vai de mamă de om de s-ar chinui și el și victima... Am fost destul de scurt în explicație, nu?

Părinții lui Bebiță sunt mult mai expliciți. Ei știu bine că muncesc ce muncesc, da' la 12 noaptea, nene, bântuie. Unepri ta-su, Constantin, vine orb de beat acasă dimineața, că suge sânge de la bețivi. Maică-sa nu știu ce suge, da' vine acasă mulțumită. Dimineața se scoală și pleacă toți sătui la serviciu. Îi lasă pachet ăluia mic o perfuzie s-o bea cu paiu' și pleacă la muncă voioși, cu o cursă specială a vampirilor. Pe ea sunt crise tot felul de reclame:

"Cât nu există nici Libresse,
De foame mă cam doare-n fes." sau

"Tampax, tampax, dop cel mare,
Azi, ne-ajungi la fiecare".

Toți merg la același loc de muncă pentru că

societatea i-a izolat. Vampirii nu sunt utili societății civile normale.

Ați văzut dumneavoastră vampiri pe tractor? De unde, dragi cititori, la țară, alții sug sângele poporului.

Dar să vă povestesc despre Bebiță, căci el este cel mai scump vampiraș din câți am cunoscut până acum. Și, slavă Domnului, mi-am schimbat trei grupe sanguine de când mi-am făcut prieteni printre ei.

Bebiță se duce la o școală specială de vampiri, adică portarul suge puțin, directorul și el, învățătoarea - ce să mai vorbim... Dimineața, când se scoală, ascunde proteza de vampir a lu' bunicu-său, să-l lase pe ăl bătrân nemâncat... și pleacă fericit la școală.

Se întâlnește cu colega lui de bancă, pe care o aduce maică-sa, o vampiroaică de-ai zice mersi dacă ți-ar suge numai sângele. Atmosfera din clasa lor e una de groază, căci groaza la vampiri e o stare de lucru. Învățătoarea intră în clasă despletită, se fardează să pară palidă și strigă catalogul. Auzindu-se strigat, catalogul intră și el în clasă după învățătoare. La vampirași orele țin 45 de minute. restul de 15 minute sunt neant.Materiile pe care le studiază acești urmași ai lu' Dracula sunt: "Istoria României înainte și după Vlad Țepeș", "Dezvoltarea sorbirii", "Zoologia ca necesitate" și manualul "Cum să ne spălăm pe dinți de HIV?" În clasele mai mari , de liceu, băieții vampiri studiază "Ciclismul fără pedale" sau "Cum să nu pierdem 28-ul", iar tinerele vampiroaice "Teoria puțimilor".

Dar să revenim la clasa lui Bebiță, vampirutul din clasa a 2- a S, adică de sânge normal, căci el are și un prieten care e în clasa 01, o clasă specială în care s-au adunat doar generoșii de dau la toți.

Într-un timp, a fost prieten cu unul Franchi de la

clasa B3, dar pe Bebiță nu-l mai lasă părinții să se înhăiteze cu ăla, că cică e la o clasă de bețivi.

După ore, Bebiță își ia ghiozdănelul cu pixuri sub formă de țepușe, stilouri cu cap de mort și caiete din același material și pleacă vesel spre cimitir cu alți vampiruți de vârsta lui. Acolo, fac repetiție pentru serbarea de sfârșit de trimestru, căci la cimitir se face de fiecare dată. La unii copii vin părinții la serbare, la alții asistă moșii și strămoșii lor. Ce se mai bucură când ies din sicrie și ziua, să-și vadă urmașii. Cât de mult le seamănă, că și ei erau proști de bubuiau. După repetiție, vampirașul Bebiță merge acasă unde se apucă de învățat, că, dacă nu, părinții nu-l lasă la televizor să vadă Little Dracula. Sosesc și părinții de la serviciu, atât de palizi de parcă nu ar fi mâncat nimic toată ziua. Căci așa și obișnuiesc să-și învelească pachetul în toată "Ziua", nu în "Adevărul" sau "Evenimentul vampiresc".

Astfel familia vampirașului se reunește din nou și se pregătește pentru seară, când va porni în căutarea hranei.

E ora unu noaptea. Familia este deja hrănită, toți râgâie a leucocite. Mama lui Bebiță se retrage în dormitor cu tatăl lui Bebiță, pentru că acesteia îi mai e poftă de încă niște globule albe. După care, mulțumiți amândoi, discută despre viitorul lui Bebiță. Dacă va ști să sugă atât de bine sângele poporului, îl vor băga în politică. Noapte bună deci cititori - victimă și stați liniștiți, că Bebiță vă va găsi sigur pe fiecare.

FĂT FRUMOS CEL PERVERS

A fost odată, că, de-ar fi fost de două ori, s-ar fi contrazis unicitatea folclorului nostru, un Făt-frumos de l-a fătat mă-sa nasol de tot. Părinții și-au dat seama că ar putea să devină viteaz, dar că și pervers, asta nu le trecea prin cap. La trei ani chinuia pisicile într-un mod foarte inteligent: chițăia șoarecii să le atragă și când se apropiau le trăgea în cap cu bile de rulmenți. Taică-su, un împărat de mâna a doua de la Second hand, nu s-a alertat până n-a văzut că-i dispare și vasilina de pe noptieră, că o lua Făt-frumos să ungă capul pisicilor, că scârțâiau.

Ca orice Făt-frumos însă individul se tâmpea în trei zile cât alții într-un an, de nu se mai înțelegea nimeni cu el. Odată, a scos limba la servitori, de urlau ăia ca din gură de șarpe. Prima care s-a prins a fost împărăteasa de mă-sa, care trăia cu un servitor - și ăla fără limbă n-avea nici un farmec. Altădată, a bătut trei ore la o șa cu un bloc de desen. Când l-a întrebat taică-su de ce face asta, a răspuns că vrea să învețe iapa să coloreze și aplică proverbul "bate șaua să priceapă iapa". Împăratul și împărăteasa au vrut să-l dea la grădinița palatului, dar, când au găsit-o pe educatoare dezbrăcată și legată de calorifer, iar Făt-frumos al meu o flagela cu coada unui spermatozoid, au renunțat. Împăratul și-a dat seama că singura metodă capabilă să-l educe era bătaia. Bătaia era ruptă din RAI UNO și DUO mai făcea și el mușchi, că nu mai avusese bătălii de mult. Și atunci a început

să-l bată la fund cu cheia cetății, cu buzduganul cu trei pecetăți, cu pliciul de țințari, cu sprayul de muște. Făt-frumos i-a zis însă lu' ta-su: "Tată, mai dă-mi și-n cap, că m-ai excitat destul. Dă-mi tu sau îmi dau singur, că nu mai pot". Și uite așa deveni Făt-frumos sex-perversul cetății. Se uita pe sub fustele slujnicelor și atât de mult împinsese acestă manie, încât se uita pe sub fuste chiar și când acestea erau spălate și puse pe sfoară, la uscat.

Împăratul, într-o zi, se gândi să-l ia altfel și-i zise: "Fiule, și acum regret că atunci când te-am făcut nu am găsit cutia cu prezervative. Dar te ia mama dracu', că uite la ce limbaj am ajuns eu, ditamai împăratul, dacă nu te cuminți cu perversiunile astea ale tale, îl chem pe zmeu să te facă harcea-parcea". Dar Făt-frumos i-a răspuns: "Dacă zmeul e homosexual, abia aștept". Debusolat rău de tot, împăratul căută o hartă, se orientă după mușchiul copacilor și-și reveni la direcția inițială.

Ee, dragi copii, că și voi cred că vă uitați acu' la desene animate porno, nu trecură 10 ani că vremea parcă trecu cu două cincinale. Făt-frumos ajunse un băiețandru cu trăsături fine și-l perversă. După care băiețandrul se duse la împărat și-l pârî pe Făt-frumos de ce i-a făcut. Împăratul și împărăteasa adunară consiliul de coroană și le ziseră:

"Pe mâna cui las eu împărăția după ce n-oi mai fi psi, gama, delta, că fiu-meu ete așa și pe dincolo", le vărsă ălora tot.

Unul dintre consilieri le zise:

"Mărite împărate, cu Î mare, ce-ar fi să încercăm să-l însurăm cu Ileana Cosânzeana, că, dacă are familie, poate se potolește".

"Mie îmi e să nu fie și aia vreo lesbiancă, că s-a

dus dracu' tot" zise împăratul.

"Păi le facem transplant de sex".

"Bună idee, chemați-o pe Ileana Cosânzeana!"

Zisă și făcută, Ileana Cosânzeana apăru cât ai zice pește de trei milioane de ori. Împăratul, ca s-o verifice dacă are înclinații sexuale anormale, se deghiză într-o damă bine, își curăță unghiile de pământ, că-i plăcea grădinăritul, și-o întâmpină pe Ileana Cosânzeana. Consilierul împăratului o așteptă și el în budă. Adică se deghizase în Buda, că studia religia orientală. Când apăru Ileana Cosânzeana, se făcu liniște de parcă se luase curentu'. Era o bucată atât de bună, că paralizară și caii, care în loc să tragă la căruță trăgeau la stângă. O fustă mini până-n călcâiele chiloților, o privire siclam de-ți înghețau leucocitele-n vine și niște sâni - parcă erau radiatoare la tranzistori, atât de mult silicon băgase în ei.

"Bă, fata tatii, zise împăratul pe-o voce groasă, uitând că e deghizat în femeie, de căzu Ileana cu Cosânzeana-n sus, fiu-meu e puțin cam homo, n-ai vrea tu să-l repari, că-ți dau juma' din împărăție și alte acareturi".

"Ba cu plăcere, dar arată-mi-l și mie pe Făt-frumos, că-l știu decât din cărțile de basme, fi-le-ar editurile ale naibii, că nu tipăresc deloc bine..."

Făt-frumos apăru destul de repede, nu se lăsă așteptat, mai ales că era și interesul lui, că chestia cu homo îl marca profund. Când se văzură ei, se și îndrăgostiră pe loc unul de altul, dar ca să se satisfacă el se gândea la un el, iar ea la o ea. De prin toate colțurile palatului însă apăruseră medicii ginecologi, asistente, hăitași, care-i mânară pe cei doi spre sala de operații a spitalului "Sfânta Muma Terezii". Aceasta era surpriza pe care Împăratul le-o făcuse la cei doi:

chemase din Împărăție medici ginecologi, doctori sexologi, adică cu sexul olog, psihologi care să le facă un transplant sexual la propriu - dacă era cazu' fizic sau la figurat, dacă era cazul psihic.

Împăratul transpirase pe WC cu gândul la viitorul împărăției, care depindea de reușita acestei operații. Și operația reuși. Toți s-au bucurat foarte mult . Făt-frumos a devenit lesbian, iar Ileana Cosânzeana homosexuală multiplă. Au trăit până la adânci bătrâneți și-au făcut copii mai mulți ca pedofilii.

Împăratul s-a bucurat foarte mult că totul a intrat în normal și a avut o moarte atât de naturală că toți s-au bucurat de ea. Doi dintre nepoții lui mai zvăpăiați i-au conectat coroana la 220 V și a murit. Natural, nu?

Iar eu voi mai încăleca ceva, poate chiar șaua, și merg și eu la culcare, că mâine iar plec la serviciu să muncesc, că banii îi văd din povești.

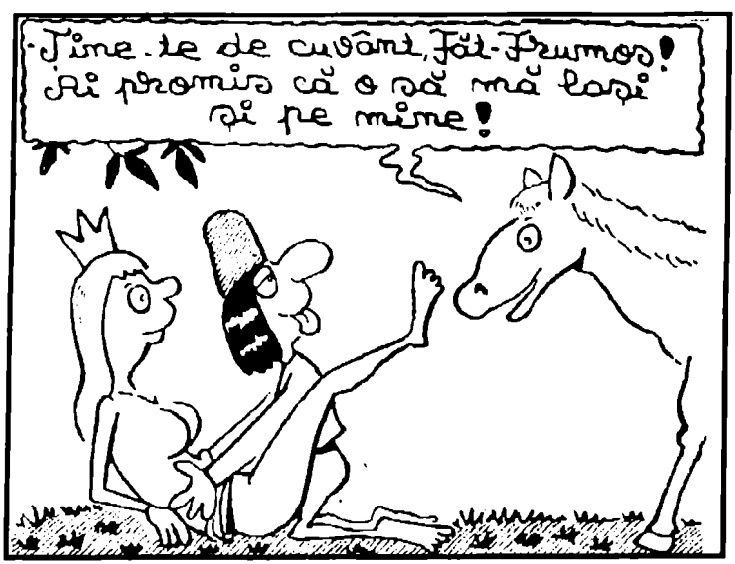

DOI VECINI

- Bună ziua, vecine.
- E, ce să-i faci!
- Și altfel?
- Bine-nțeles.
- Pe-acasă totul bine?
- Mai rău, excelent.
- Doamna ce mai face?
- Opturi.
- Și sunt mișto?
- După ce le coace, da.
- Ai văzut-o pe aia de la 9?
- Așa și-așa.
- Și ce zici?
- Eu stau deasupra. La 10.
- Vezi cum ești, și curge totul pe mine că stau la 8.
- Lasă că e bine și dedesupt. Și chiar de desupt nimic?
- Odată, în lift.
- Și cum a fost?
- Am rămas blocați.
- Și n-ați strigat?
- Ba da.
- Și v-au deblocat?
- Liftu' da, pe noi nu.
- Acu' un' te duci?
- Aleatoriu.

- Prin cartier?
- Nu, principal nu.
- A, pentru mine nu e chiar așa.
- Bine, pe dumneata te ajută și părinții.
- E, ce să-ți spun, parcă pe dumneata nu te ajută chiar nimeni?!
- De unde...
- Și până unde?
- Până marți când plec la băi.
- Ai reumatism?
- Nu, mai nimic.
- Păi, cum așa?
- Am vândut tot. Cred că mă mut.
- Ba tu ești mut.
- Și vezi ceva?
- Pe întuneric, nimic.
- Ai dreptate. Cât ai plătit lumina?
- Dracu' știe, că mi-au sigilat contorul.
- Dar și-al meu e sigilat.
- Nu știu cum o fi al tău, dar când știu că al meu e sigilat cu plumb simt că plesnesc de nervi.
- De ce, că plumbul atârnă greu?
- Tocmai de-aia, mi-e frică să nu-mi intre în sânge și să mi se lase în picioare, că voi părea beat și când nu sunt.
- A, atunci ai și tu dreptate. Și televizorul are dreptate, și resoul, și radioul, și caloriferul...
- Și forcepsul...
- Așa e! Ce vrei să spui?
- Poate că vreau să zic.
- Mă rog, oricum e târziu.
- Cam cât?
- Cam atât...
- Bă, ce trece raportul ăsta dintre spațiu și

viteză...

- Apăi, mulți din cauza asta fac și accidente!

- Dese?

- Nu, concentrate.

- Și câte de apă?

- Cât să obții o diluare completă.

- A, de-aia nu-mi ieșea mie...

- Vecine, ești prost.

- Cum ți-a venit ideea? Eu zic s-o aplicăm, să nu ne-o ia alții înainte.

- Vecine, ești idiot.

- Extraordinar! Cum le scoți, domnule?!

- Vecine, vezi cuțitul ăsta? Na!

- Și eu cum îl scot din burtă?

- la "Anatomia", să nu rănești și alte organe.

- Vecine, curge sânge.

- Și ce vrei, să spăl eu după tine? Tu ai făcut mizerie, tu să speli.

- Extraordinar ce se coagulează...

- Hai, spală-l mai repede, că te amendează femeia de serviciu.

- Simt o paloare.

- E normal, că ți se scurge viața.

- Bă, ce ți-e omu'! Ete mor vorbind cu dumneata.

- Lasă, vecine, că bunicu-meu a murit tăcând și n-a remarcat nimeni.

- Vecine, eu te las cu bine și sănătos.

- Așa se pare. Reîncarnare ușoară.

- Auzi, vecine, să nu-mi aprinzi vreo lumânare, că și-așa o sting cu ultima suflare.

- Pot să-ți aprind becul? Măcar să-ți corectezi testamentul...

- Ai dreptate, ce-or să zică nepoții când or vedea atâtea greșeli de ortografie?

- N-o să se mire, că le spun eu ce pramatie ai fost.

- Auzi, vecine, dacă tot ai de gând să le spui asta, ascundc faza când goleam coșu' lângă container că-mi era lene să-l ridic deasupra.

- Bine, o fac și pe-asta. Cu nevastă-ta ce fac, ai vreo idee prenuptială?

- Ascunde cutitu' bine, că ăștia i-a plăcut Sadoveanu mult și parcă văd că de-abia așteaptă să se transforme în Vitoria Lipan!

- Nici o grijă! Hai, dă-ți duhul odată, că mai am și alte treburi! Așa, vecine. Rămăsăși cu ochii beliți, parcă te uiți după aia de la 3. Lasă, că ți-i închid eu. Ee, acu' mă duc să-i anunț familia. Cred că n-o să se mire nimeni că s-a sinucis, când a citit cât are de plătit întreținerea luna asta.

Lumee! Săriți! Muri vecinu'!! Lume! Săriți, lumee!!

OSCARU' LA ROMÂNI

Oscaru' la români a devenit deja o tradiție față de americani, date fiind cele două cuvinte sinonime care alcătuiesc acest cuvânt : osu' și caru'. De aceea "Oscaru' la români" sună pleonastic. Totuși noi ne-am permis, și când zic , "noi" mă gândesc la mine, să schițăm cum ar decurge un astfel de festival la noi. Premiile s-ar da în diplome de investitor la fabrici falimentare sau în pachete de biscuiți rău de tot. Reclamele la radio, televiziune și în presă au fost completate cu cele din mass media. Fițele și impresiile i-au cuprins pe regizori, actori instruiți sau amatori, mașiniști și împingători. Peste tot poți să auzi reclame sub formă de muzică populară, cum ar fi:

"Fă, lasă acu' brocaru"

Și vezi pe români Oscaru'"

Nominalizările deja se cunosc și o să reamintesc câteva:

· Pentru ideea cretină și sunetul distorsionat a fost nominalizat filmul " Cu sărăcia-n mână", cu lung metraj adus de Fabrica de Confecții. Regia a fost semnată de binecunoscutul regizor Andrei șinumaiștiucum, da'-l știți voi, e imposibil, că prea este cunoscut.

· Pentru scenariu a fost nominalizat filmul "Tragedie mută '96", în care nu se spune nimic, da' se mimează de ți-e mai mare dragul.

· Pentru regie filmul "Reportaj în Grozăvești", un film despre ce au ajuns acu' studenții și ce voiau ei.

· Pentru coloana sonoră a fost nominalizat filmul "Măduva veselă", care se referă la cum poți să-ți golești coloana râzând.

· Pentru cea mai bună muzică a fost nominalizat filmul "Portativul ucigaș", în care personajul principal, un violonist la filarmonică, își viola victimele cu arcușul. Scena din final este cutremurătoare, căci violatoru' cu arcușu' a uitat să folosească sacâzul. O idee genială a regizorului, care va duce la falimentarea fabricilor de sacâz.

· Pentru cel mai bun montaj a fost nominalizată pelicula "Lămâie cu Superglue", o capodoperă a genului citric. Tot filmul ne arată o lămâie, astfel încât cel care a montat filmul a reușit să elimine lipiturile peliculei, atunci când operatorul, în cele 8 ore de filmare, s-a dus de trei ori la WC.

· Pentru cel mai prost film a fost reținul cel cu titlul "Români, vi se prepară ceva".

Juriul acestui festival este alcătuit din mari personalități, în sensul de grele, aleși cu ajutorul cântarului. Președintele acestui juriu este binecunoscutul om de teatru Nicolae Ecranlat. Toată lumea știe că este om de teatru, întrucât acolo doarme de 30 de ani. A văzut atâtea piese la viața lui, că ar vrea să-și deschidă Autoschrot. Iubește teatrul din copilărie, de când interpreta la școală rolul "prostul clasei", rol care i se potrivea ca o mănușă. În tinerețe, a studiat critica teatrală și a înțeles că a fi critic teatral înseamnă să dormi în sală fără să plătești bilet. A ajuns acum președintele juriului festivalului datorită faptului că în copilărie a frecventat la Casa Pionierilor cercul "Hai să fotografiem frumos că, dacă nu, mâini

îndemânatice traforajul".

Maria Aversă, al doilea membru al juriului, este de fapt o membră în prezența căreia te simți de fapt un simplu membru. Și-a păstrat mult timp numele de fată mare, pentru că avea un nume adânc. Pătrunderea ei în lumea filmului a coincis cu pătrunderea himenului. Vedetă inconotabilă a platourilor de filmare, a reușit să apară în câteva secvențe din greșeală. Dar naturalețea ei din aceste secvențe a impus-o pe marele ecran. Fiind o panoramă de femeie, a preferat să apară în filme cu peisaje din filme porno sau în filme didactice "Să ne cunoaștem munții. Astăzi - muntele lui Venus".

Ceilalți componenți ai juriului pot fi asemuiți cu ceilalți membri. Ei reprezintă marele public: doi sunt țărani cu domiciliul la oraș, trei sunt manechini la fabrica de bere, iar restul sunt niște domni.

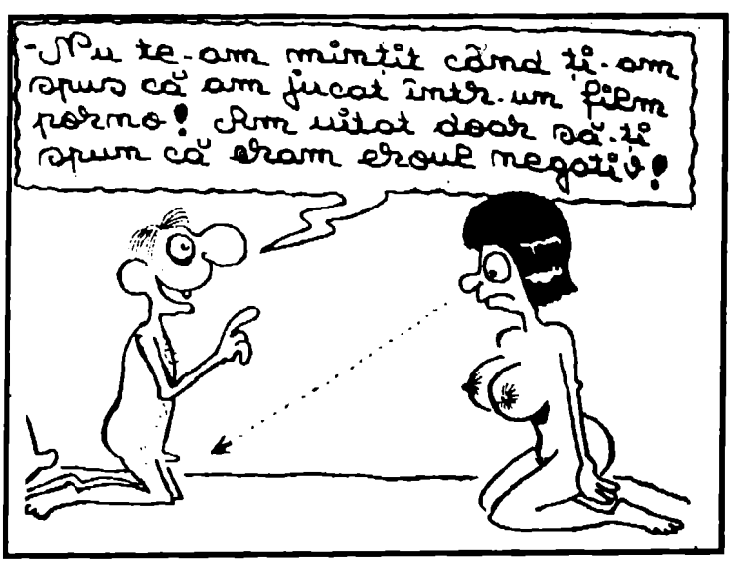

Ceea ce vor alege ei pentru "Oscaru' românilor" dintre toate nominalizările nu știu și nici nu mă interesează, că vorba aceea, decât să văd un film românesc, mai bine văd unul autohton.

Să-i lăsăm să hotărască liniștiți care-i cel mai bun film, cea mai bună regie, cel mai bun actor, cea mai bună actriță și să păstreze pentru ei, că și așa nu știu de ce dracu' am scris despre chestia asta!

DISCURS ELECTORAL LA ȚARĂ

Săteni și muncitori întorși la sate, că v-a luat prețu' pe la spate, gospodari și gospodine, auz' acu' ce dau din mine:

Sunt candidat independent de voința mea la funcția de primar al acestei urbe sub formă de așezare sătească. Nu vreau să fac mari promisiuni, ci unele uriașe. Vă asigur eu pe toți că sunt prieten cu Țiriac și își desface și aciișa o societate de asigurări că în următorii ani o să vedeți voi cum trece timpu'. Voi face podul peste pârâul nostru comunal, că m-am apucat de exerciții fizice și de mobilitate.

Căminul cultural îl voi transforma într-un lăcaș de cultură, că vom ține porumbul în el, că silozurile de la fostu' CAP-eu le-ați luat acasă, 'rat'-ai dracu', să le aduceți înapoi că nu'ș ce fac cu voi dacă ies primar!

Voi electrifica comuna a doua oară prin băgarea de noi stâlpi, că dacă vine vreo calamitate și îi ia pe primii? Păi, nu rămânem ca proștii în beznă?

Voi lua măsuri cu văru-meu care e croitor și voi face o uniformă a satului pe care o va purta de la ăl cu barba sură până la ăl cu barba albă. Așa, ca să să vadă cine e pensionar în satu' ăsta! Că cine nu are bătrâni într-un sat înseamnă că au murit toți.

Știu că s-au făcut anumite nereguli la împărțirea pământului. Nea Gheorghe, ăla cu compasu', a

împărțit pământu' cu raportoru', de i-au rămas nu știu câte grade de pământ. Voi lua cu acest nea Gheorghe următoarele măsuri:

- merg la el acasă cu triunghiul, să văd exact cât pământ a furat;

- voi căuta locul unde și l-a ascuns, căci e atât de țăran, că și-a ascuns cernoziomu' și între degetele de la picioare;

- dacă îi vom găsi pământ în curte, îl vom escava de nu se vede și îi vom viola nevasta, să vadă și el ce înseamnă să sapi pământu' altuia.

În altă ordine de idei, am semnalizat o dezordine de fapte. Mulți dintre noi v-ați înscris la asociații și-am rămas cu înscrisu' pentru că roadele le roade alții. Acești alții se știe ei cine e și dacă nu, nu.

Autobuzul de vine de la oraș nici nu mai oprește la noi în comună, astfel încât cei care vin cu el de la oraș sunt nevoiți să se întoarcă pe jos 5 km. Din banii primăriei vom pune niște blăni cu cuie pe drum, să facă pană din 10 în 10 metri, așa, ca să apuce toți să coboare. Deși grâul s-a făcut atât anul ăsta cât și anul curent, nu ni-l cumpără nici dracu'. Stau pătulele pline cu șobolani, că nu știm dacă avem șobolani în grâu sau grâu printre șobolani. La prășit nu vin ei să vadă ce înseamnă să cure apele pe tine și să te bată soarele în cap să rămâi așa.

Ca primar, dacă o să ies, bine-nțeles, că altfel de ce mi-aș mai răci gura, închide Ioane și tu ventilatoru' ăla, voi rezolva problema îngrășămintelor. Bă, oameni buni, dacă noi nu îngrășăm pământul, atunci cine, bă?

Eu propun să mâncați toți lubeniță cu bere și să vă împrăștiați organizați pe parcele. Da' să nu faceți la unii mai mulți și la alții mai puțin, nu, domnule, vă

forțați în mod constant!

Problema gropilor e adâncă, bă, fraților! Am organizat deja o licitație cu firma "Frații chestie" și mi-au promis că într-un an asfaltează și gropile din cimitir. Așa că ziceți mersi că nu mai vin moroii peste voi. Și apropo de moroi, vedeți că noaptea bântuie foarte mulți prin sat ca să facă campanie electorală la contracandidatul meu, care, Dumnezeul să-l ierte! va face infarct când va afla că am ieșit eu primar. Cred că-l știți cu toții pe Mărin a lu' Întârziatu' că s-a născut la 12 luni după ce avortase maică-sa.

Nu vreau să ies în evidență eu, da' cum e singurul care mă contracandidează n-am altă șansă.

Nu vreau să spun despre el că e un curvar de afemeiat și un bețiv alcolic, pentru că așa e.

Cu el primar, comuna noastră o va lua razna, și dacă nu chiar din cauza lui, din cauza alunecărilor de teren sigur.

Că așa e el, atrage ghinionu'. Dacă vreți să-l votați pe el, nu ieșiți din casă în duminica votării, că sigur vă veți rupe un picior, vă va călca autobuzul care duminica nu circulă, dar atunci o va face, și veți da cu oiștea în gard, dacă veți veni cu caru'.

Observați cât sunt de cinstit și vă spun exact ceea ce gândesc. Din partea mea eu vă spun decât atât: votați-mă pe mine, că o să-mi declar averea zilele astea după ce mai iau împrumut niște bani de la niște rude. Și-acu' puneți mâna acia pe colivă, cântați-mi Veșnică Pomenire, că un primar bun este un primar mort. Hai, Marghioalo, pune mâna aci pe lumânare și suflă-mi în ea să am noroc.Bă, fraților, ăsta fu discursul meu electoral și să nu vă mai așteptați la altu' că pentru mine faptele vorbește și n-am ținere de minte să învăț altu' nou. Sănătate și băgați-mi mie votu'.

UN OBSEDAT TEXTUAL

Nea Grigore Limbuță este bănuit de vecinii de pe lângă casa omului c-ar fi un mic obsedat textual.

Dacă tu, cititorule, te gândești că acest lucru ar avea vreo legătură cu sexul înseamnă că și tu ești la rândul tău un mic obsedat textual. Și acest simplu joc al obsesiilor poate deveni ușor unul interactiv. Adică puteți să mă sunați acasă și dacă dintr-un fapt normal dumneavoastră înțelegeți de fapt reflectarea acestuia în lumea atât de penetrantă a sexului înseamnă că am avut dreptate.

Dar să revenim la oile noastre, care dacă ar rămâne fără blană, vă dați seama la ce s-ar gândi eroul nostru, pentru că vreți-nu vreți el este un erou, atât sexul cât și Grigore Limbuță.

Deocamdată să rămânem în lumea plină de fascinante obsesii a lui nea Grigore ăsta. Dacă seara el se întoarce de la cârciumă și vede două babe certându-se și înjurându-se ca la ușa cortului, pentru el înseamnă că babele practică sexul oral și la vârsta asta. Sex oral în sensul (era să scriu sexul) de verbal, bine-nțeles, deoarece la ce v-ați gândit dumneavoastră. Două babe nu cred că ar fi interesante nici măcar dacă a-ți fi avut-o cât o plombă! Și nici pentru nea Grigore, care vede lucrurile dintr-o poziție normală.

Dacă la cârciumă unul dintre interlocutorii lui spune lucruri absurde și vagi, el spune că suferă de

vaginită și îi poate da și rețeta pentru tratament: un curs de logică și tehnica dezvoltării vorbirii.

Deși pare greu de crezut, nea Grigore este foarte respectat în sat și fiecare om ar vrea să bea cu el un pahar de băutură pentru a-și spune off-ul, (sau ON-ul dacă e pornit).

La sărbătorile de iarnă el le spune "erecții populare" pentru că peste tot aude numai: "Sculați, gazde, nu dormiți, / vremea e să vă treziți".

Și la el la poartă cică vin mulți cu colimbe populare românești, că limba românească e atât de populară și la el în sat.

Dacă doi tineri pleacă în luna de miere pe litoral, el le și aduce un borcan de iaurt, după care îi sfătuiește părintește să-l folosească nu numai când se pârlesc la soare.

În pivnița lui cu vinuri roșii, buteliile au în loc de cepuri Tampax-uri și culmea, bea din fiecare o dată la 28 de zile. Ca să nu vă mai spun că, dacă-l invitați la masă în loc de șervețele el vă cere Libress-uri. În schimb, la o astfel de masă, poți să discuți orice cu el în afară de sex, deoarece are el grijă să aducă discuția despre asta.

De Paști, să nu cumva să-ți vină ideea să ciocnești ouăle cu el, că atât așteaptă. Sta abstinent câte trei luni înainte, numai să ți le spargă pe-ale tale. Să nu mai vorbim dacă intri într-o polemică cu el despre cum a fost mielul de Paști:

"Ce zici, nea Grigore, ți-a plăcut mielul?"

"Carn bleg, bă băieți, până nu l-am flagelat un pic, nu l-am putut ridica de la masă, de mă întreba lumea cum pot să dresez mielu' și la vârsta asta".

Ăsta-i nea Grigore, un obsedat textual al comunei. Dacă vreți să vă convingeți puteți să vizitați

satul Sculații din Deal, vecin cu Culcații din Vale.

Când vrea nea Grigore să pună aracii în pământ pentru vița-de-vie, el spune că îl penetrează. Deși, să știți, această obsesie textuală nu-l urmărește tot timpul. Când se culcă cu nevastă-sa, zice că o ară. Dacă ea mai vrea o dată, se laudă că i-a dat și prașila a doua. Practic, în mintea lui, s-a întâmplat și o inversiune agricolă, căci se gândește la femei numai în termeni agricoli. De-abia așteaptă însămânțările de toamnă sau de primăvară când din punct de vedere al plăcerii actului plouă cu inundații. Dacă cineva l-ar întâlni și i-ar spune: "Nea Grigore, să am pardon, da' prea ești obsedat" el i-ar răspunde "Ba tu ești obsedat, pentru că n-ai pic de imaginație. Ia imaginează-ți că nu sunt obsedat. Vezi că n-ai dreptate?"

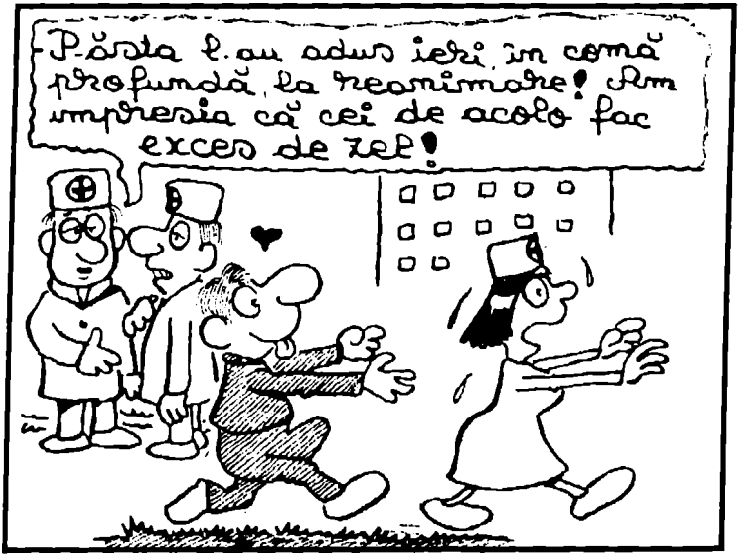

O să vă spun însă cum puteți să-l găsiți pe nea Grigore. Luați o hartă de pe un cerceaf, căutați satul

Sculații din Deal, alegeți o direcție bună la față și la corp, puneți busola pe ea și îndreptați-vă prin mișcări de du-te vino spre scopul ales (citiți împreunat).

De fapt, cred că nea Grigore e obsedat rău de tot, eu sunt și mai și că am scris despre el, iar tu, elevule, care ți-ai întrerupt analizele gramaticale ca să mă citești, ce să mai vorbim...la du-te și analizează o frază din punct de vedere gramatical, să vezi, nu o începi de la coadă la cap? Ți-am spus eu!

UN FLUTURE PE LAMPĂ

Piesă pentru teatru de jucat artă
în picioare

Tatăl - personaj negativ
Mama - personaj seropozitiv
Tot ea - personaj negativ
Total pentru ea - personaj sero (mă-sa de familie)
Bunicul - personaj aparent simpatic, dar atât de senil, că dacă vorbești cu el uiți și tu ce-ai vrut să-l întrebi. Autor al celor două războaie mondiale, pentru că el susține că dacă nu participa și el la ele degeaba se mai țineau.
Bunica - Moartă. Nu apare în piesă. Ea bântuie prin altă parte.
Nepotul - Elev, cercel, tuns zero, bocanci, sandilău, fumează.
Nepoata - Flauăr-pawăr, iubește pacea, păsările, rochie înflorată, ghiozdănel, bocanci, buze conturate, tatuaj color, creier alb-negru.
Alte personaje: Vecini, vecine, acoliți, neaveniți, că de-asta o să-i cam reduc din pix.
Personaje secundare: Sunt unii care se dau rudă de salam cu personajele principale, ca să vedeți unde a pătruns nepotismul, până și în scenariile piselor de teatru.

ACTUL I

Tatăl: Bună dimineața, familie!
Mama: După așa o noapte, te cred și eu...
Bunicul: Să crești mare, bă tată, sau nu mi-ai zis săru' mâna?
Nepotul: Pensie ușoară tataie, că nu mai ai mult!
Nepoata: Flori, mielușei, natură, music...
Tatăl: Cum ați dormit?
Mama: Cum m-ai pus.
Bunicul: Ca-n tren.
Nepotul: Pe cercel.
Nepoata: Pe-un pat de flori, cu porumbei pe umeri...
Nepotul: Și gugustiuci pe creier.
Tatăl: Și ce-ați visat? Tu, draga mea, mai ales...
Mama: Ceva gros și lung.
Tatăl: Un coșmar?!
Mama: Nu, o plăcere.
Tatăl: Și voi, copii?
Bunicul: Eu m-am visat copil și primeam pensia sub formă de alocație.
Nepotul: Ți s-a îndeplinit visul, tataie, că ți-am mâncat pensia crezând că e alocația mea.
Bunicul: Nu-i nimic, tată, că mă ici la

discotecă și faci cinste.

Nepotul: I-auz' babalâcul, la ce se gândește! Lasă, tataie, că-ți pun niște boxe în cimitir!

Tatăl: Fiule, fii respectuos cu ăl bătrân. Auzi, îi duce boxe în cimitir! Păi, fără lasere n-ai făcut nimic.

Nepoata: Cine mi-a văzut rujul?

Bunicul: Ți-l dau dacă mă lași să te privesc cum te rujezi.

Mama: Obsedat e tac'tu ăsta, cred că-l trimitem la azil.

Bunicul: Unde vreți să mă trimiteți, mă?!!

Nepotul: În tabără, tataie, în tabără.

Mama: Haideți la masă, că nu vă mai săturați odată, fir-ați ai dracu'!

Nepoata: Eu nu vin că îmi întind rujul.

Tatăl: Poate ți-l comprim eu acum, pe loc, cu un pumn în gură.

Bunicul: Hai, tataie, pune mâna și mănâncă.

Nepoata: Mamă, mamă, bunicul iar se gândește la prostii!

Mama: Păi, de ce?

Nepoata: Păi, tot așa mi-a spus și prietenul meu: "Hai, pune mâna și mănâncă".

Nepotul: Eu am mâncat. Săru' mâna pentru masă, pentru scaun, pentru canapea și pentru bibliotecă.

Tatăl: Astăzi să fii cuminte, fiule, la școală și să nu fumezi în pauză.

Nepotul: Nu, tată, o să fumez în timpul

orei.

Tatăl: Păi ce, mă, vă lasă să fumați în clasă?

Nepotul: Da' cine ți-a spus că în timpul orei eu sunt în clasă?

Tatăl: Pluț, fiule.

Nepotul: Au, tată.

Tatăl: La revedere, fiule.

Nepotul: Săru' mâna, tată.

Tatăl: Așa, am făcut și educație, pot să plec liniștit la serviciu, unde sunt director și am responsabilități, că pot să pun pariu că fraierul ăsta de autor nu vă va spune cu ce mă ocup până la sfârșitul piesei.

ACTUL II

Tatăl: Așa, Suzi, ah, ah, mai jos!

Secretara: Oh, oh, domnule director.

Tatăl: Ah, ce responsabilitate mare am, o simți, Suzi?

Secretara: Îmm, mmm.

Pagerul: Bip, bip.

Tatăl: Zdrang, zdrang (distruge pagerul).

Faxul: Iii, iii.

Tatăl: Poc, poc (distruge faxul)

Telefonul: ȚÂR, ȚÂR.

Tatăl: Zdrang, zdrang (distruge și

telefonul)

Secretara: Gata, domnule director.

Tatăl: Ah, mi-ai distrus viața, Suzi! Să nu te prind că mai umbli la imprimantă. (Propoziție pentru inducere în eroare a eventualilor ascultători pe la uși, clevetitori, bârfitori, pe scurt - invidioși: Câți n-ar fi vrut să aibă o asemenea imprimantă?)

ACTUL III ȘI ACTUL IV

Sunt de altă natură sexuală și se vor consuma înnodate, spre deliciul spectatorilor.

ACTUL V (Bunicul singur alone acasă home)

Bunicul: Unde or fi pus ăștia țuica, fir-ar furisiți de zgârciți! După șifonier nu e, în flotor nu e, în cămară nici atât, în televizor nimic, în oglindă e un prost, ia stai, s-o mut din fața mea.

Soneria: Țâr, țâr (repetat intermitent până la exasperare)

Bunicul: Gata, gata, nu mai suna, că și așa sunt stresat că sunt surd.

Cine e?

Vocea: Poștașul.

Bunicul: Nu te cred.

Vocea: Hai și pe pariu.

Bunicul: Bine, zi-mi parola poștei.

Vocea: "Decât una urâtă la fiecare mai bine una frumoasă la toți".

Bunicul: Bravo, așa mai merge, deci tu ești poștașul.

Poștașul: Exact, cu P mare.

Bunicul: Și cu ce ocazie pe la noi?

Poștașul: Să văd dacă e cineva pe la ora asta acasă, că mâine vin cu alți poștași să golim apartamentul.

Bunicul: Bă, tată, mă tem că nu puteți să faceți nimic, că eu dimineața sunt toată ziua acasă.

Poștașul: Nu e nici o problemă, că nu ne deranjezi.

Bunicul: Ba o să mă apăr cu toată puterea ființei mele.

Poștașul: Tataie, nu-ți consuma energia, păstrează-ți-o pentru a-ți aprinde lumânarea.

Bunicul: Săriți, mult stimați și dragi vecini și respectuos vă urlu că m-atacă hoții!!!

Poștașul: Ai, tataie, da' dumneata ai făcut dansuri populare în tinerețe?

Bunicul: Nu!

Poștașul: N-are nimic, faci acu'. Ia ține călușul ăsta în gură și joacă cu el prin casă același joc popular.

Bunicul: Nu ți-e rușine, mă, așa te porți

cu un bătrân în vârstă care a făcut războiul ca veteran de război?

Poștașul: Tataie, este și asta o muncă. Dumneata crezi că eu n-am părinți octogenari de ani și ani de zile? Știi dumneata ce este în sufletul meu când te amenință acum cu cuțitul? Nu ți-aș dori să fii în sufletul meu, că te-ar durea undeva.

Bunicul: Bine, și vrei să jefuiești apartamentul acum?

Poștașul: Tataie, s-a dus vremea haiducilor, când trebuia să treci totul prin foc și sabie. Acum nu se mai fură așa, dezorganizat. Acum fac și eu inventarul obiectelor. Hai, ajută-mă. Deci: un Panasonic, video, cameră de luat vederi, televizor...

Bunicul: Bă, tată, te rog eu, astea nu, că n-au cu ce să-mi filmeze înmormântarea. Orientează-te și tu la altceva, că slavă Domnului, ai de unde , că și fiu-meu a furat destul...

Poștașul: Ia să iau eu radioul ăsta...

Bunicul: Nici pe ăsta, tată, te rog să nu-l iei.

Poștașul: Să nu-mi spui că nu mă lași să-l iau că-ți transmit ăștia înmormântarea la radio.

Bunicul: Nu, nu, ăsta e o amintire de

familie de când mi-a dat fiu-meu cu el în cap.

Poștașul: Lasă, că-ți trimit o poză cu el.

Bunicul: Să vezi ce-mi face fiu-meu când o găsi casa goală...

Poștașul: N-are nimic, să zică mersi, că și-așa era cam înghesuială pe aici, n-aveai loc să arunci un ac că te și-nțepai în el.

Bunicul: Hai, încarcă odată tot sau nu, că am treabă să anunț poliția.

Poștașul: Nu cred că o să-ncarc acum, vin mâine cu colegii, că doar n-o să muncesc de unul singur ca prostul.

Bunicul: Bine, atunci pe mâine, da' să nu mă faci să te aștept!

Poștașul: Vai de mine, în primul rând că e diferența de vârstă care mă face să vă respect. Adică atunci când spun că vin să fur tot, eu mă țin de cuvânt. Numai să nu uitați dumneavoastră de poliție. N-aș vrea să-mi tragă țeapă. Nu suport.

Bunicul: Bine. Ia niște bani, să ai de tramvai.

Poștașul: Nu mersi, că de-acolo fac și eu rost de ei.

Bunicul: Bine. La revedere. Și să nu contezi pe mine la cărat, că am reumatism.

Poștașul: Stai liniștit, că perna electrică ți-o las. Sărut' mâna!

Bunicul: Să trăiești bă, tată. Ce oameni respectuoși! Păi, alții până acuma cred că-mi dădeau și-n cap și-ntre picioare.

•

ACTELE VI, VII, VIII CU EPILOG CU TOT

În care familia se adună seara și-și vorbesc de toate pentru toți, vrute și nevrute, alandala, talmeș-balmeș, toți deodată, fiecare separat, gălăgioși, enervanți, astfel încât reies următoarele:

Tatăl, mama, nepotul, bunicul, nepoata: Aaa, ăăă, uuu, prrr, la, la, LIC, Tri, La, La.

Vecini, vecine și alte personaje: POC; POC în țeava caloriferului.

Tatăl: STOP! Cineva ne-a bătut în țeavă...

Mama: Cred că un vecin din bloc, nu de la o casă!

Nepotul: Să ne răzbunăm!

Nepoata: Cum, că mă excită ideea?

Bunicul: Să-i facem inundație!

Mama: Să-i aruncăm lăturile pe balcon!

Tatăl: Să-i smulgem cablul cu televizor cu tot!

Nepoata: Să-i tragem un chef, să-i dansăm Tehno în cap!

TOȚI: Să-l ia dracu' de vecin impotent, certăreț, imbecil, coautor al (în cor) romanului "Am fost prost, dar nu mi-am revenit".(O să vă

întrebați cum or să poată să zică toți în cor această frază. Vă spun eu: prin repetiție.)

Tatăl: Tată, astăzi m-a căutat cineva?

Bunicul: Un hoț.

Tatăl: Eu l-am trimis. Am sperat c-o să faci infarct.

Bunicul: Nici o șansă, s-a purtat așa de frumos încât mi-au dat lacrimile.

Nepoata: Eu azi m-am întâlnit cu prietenul meu Lori.

Nepotul: Lori, care-i pute gura a flori.

Tatăl: Te rog să nu te bagi în viața ei.

Nepotul: Și pe pariu că nu mai e fată mare?

Tatăl: Ete și pe pariu. Nevastă, adu-mi șublerul.

Nepoata: Mamă, mamă, i-auzi cu ce vrea să-mi măsoare tata mărimea!

Tatăl: Nu mărimea, fata mea, ci adâncimea!

Bunicul: Ia terminați-vă cu prostiile, că m-apucă și pe mine!

Nepotul: A propos', bunicule, tu cum ai cunoscut-o pe bunica?

Bunicul: Pe câmp.

Nepotul: Și mai în amănunțime, unde?

Bunicul: Prin porumbi. Mi-a făcut cineva cunoștință cu ea.

Nepotul: Un prieten?

Bunicul: Nu, paznicul porumbilor.

Nepotul: Și când ai cunoscut-o pe bunica era fată mare?

Bunicul: Așa și-așa.

Bunica: (de fapt fantoma bunicii, care bântuie pe la geam) Bu, hu, hu, zi-i că doar așa, nu așa și-așa, că vezi tu pe lumea ailantă.

Bunicul: Uite, așa mă stresează în fiecare noapte.

Mama: Copii, este gata masa, veniți?

Nepotul și nepoata: Noi mergem la discotecă, mamă.

Mamă: Mai bine, că și-așa n-aveam ce să pun pe ea.

Tatăl: Nevastă, hai la culcare, că nu mai pot de foame.

Bunicul: Și eu ce fac, bă tată?

Tatăl: Tu rămâi la televizor, că e vineri noaptea.

Bunicul: Păi, tocmai de-aia, ce să fac, că Actualitățile au trecut de mult!

EPILOG

Autorul piesei: Familie tâmpită ca asta nici eu n-am întâlnit, de-aia mi-a fost atât de ușor să scriu despre ea. Hei, personajelor, ia veniți până la mine să discutăm.

Personajele: Da, maestre, vă ascultăm.

Autorul: Mă, voi realizați că așa tâmpiți cum sunteți ați devenit personajele unei piese care va deveni celebră?

Personajele: Da, cu ce ne-ați pus în gură cred că aveți dreptate, dar știți...

Autorul: Nu știu nimic, mă, și nici nu mă interesează. După ce că v-am scos din anonimat, mai și faceți nazuri! Cine erați voi, mă, fără mine?

Tatăl: Nu e chiar așa, maestre, ați scris despre mine faza cu biroul, cu secretara, de unde știți dumneavoastră că așa e?

Autorul: Creația e intuitivă, bă personajule!

Tatăl: Și dacă citește nevastă-mea toată piesa ce mă fac? Nu divorțează?

Autorul: Și ce, e după ea? Stă și suferă, să mai scriu și eu trei pagini despre suferința ei.

Bunicul: Maestre, pe mine nu mă poți trimite undeva, la băi, că mă doare-n spate de la reumatism?

Autorul: Te trimit, da' nu mult, că după aia zece pagini le voi ocupa cu înmormântarea.

Bunicul: Și nu mă chemi înapoi, ca fantomă măcar, să văd și eu cine-a câștigat alegerile?

Nepotul: Eu vreau aurolac, cercel în nas, că și-așa nu mi-l suflu, bani de discotecă și priză la gagici, că vin eu cu ștecherul.

Autorul: Vezi cum vorbești, că s-ar putea să te bag în câmpu' muncii, că și-așa mi se reproșează că asta nu e o piesă educativă.

Nepoata: Maestre, aș vrea și eu să-mi schimbi hainele.

Nepotul: Are și soru-mea dreptate, că parcă e îmbrăcată de la piese auto!

Autorul: N-o întrerupe, că de soră-ta îmi place cum arată. Așa, zi-i, domnișoară!

Nepoata: Aș mai dori fuste sexy, lărgute sau mini.

Autorul: Cât de mini?

Nepoata: Minim trei orgasme pe lună.

Autorul: Să văd ce pot face, poate te cuplez cu unul de la telefoane; că din atâtea impulsuri câte circulă pe acolo trebuie să fie și vreunul sexual.

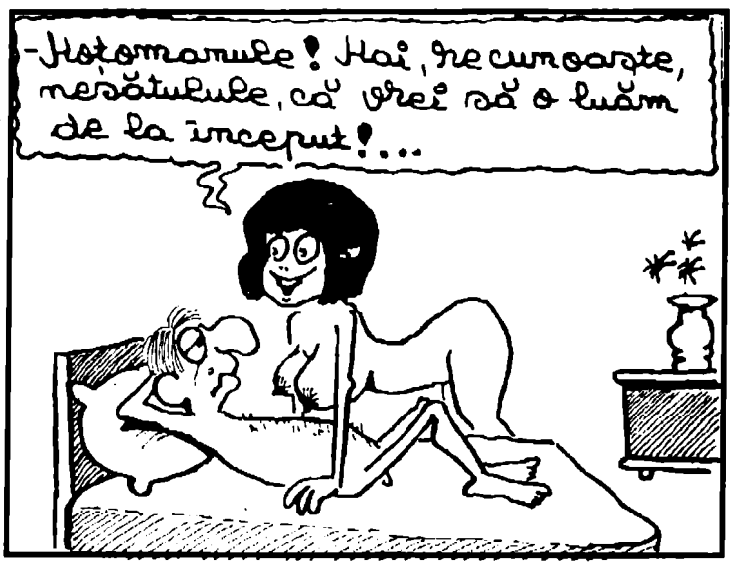

Personajele: Mulțumim maestre, te mai așteptăm pe la noi și abia așteptăm să mai scrii despre noi. Dar vrem să-ți mai punem o întrebare: De ce ai intitulat piesa asta "Un fluture pe lampă?"

Autorul: De la voi din casă m-am inspirat și e o figură de stil. Ce, vroiați să vă zic: "Bă, ia nu mai aruncați prezervativele pe veioză"?!

CONȘTIINȚA LA BIZONI

În toate păturile sociale, ca să nu zic prin toate plăpumile sociale, se găsește câte un bizon. Indiferent că e un muncitor la fabrică sau intelectual cu capu', caracteristicile unui bizon rămân aceleași. El este acela manipulatu', omul care ce vede crede, pe spinarea lui se creează plusvaloare, supraproducție, crize sociale de tot felul. Indiferent ce se întâmplă în jurul lui, nimic nu-l poate scoate din ale lui. Bizonul se scoală de dimineață foarte odihnit, pentru că seara n-a citit nimic. Dă drumul la radio, televizor, pentru că le ține suspendate să privească la ele copiii, căci consumă și ălea curent. Își verifica gazele la baie și aragazul la bucătărie. Privește pe geam preț de câteva secunde. Cine i-ar vedea privirea adâncă ar crede că bizonul meditează. Eroare! El pur și simplu privește pe geam. Vremea este bună, dar vremurile sunt de toată jena. Bizonul nu realizează și își ia umbrela pentru orice vreme. Își face singur pachetul, deoarece nevastă-sa, bizoanca, încă mai doarme cu gândul la vreun actor dintr-un film brazilian.

În pachet își pune o bucată de salam, o roșie mai verde, o pâine, niște brânză de la țărani și pune pachetul în frigider. Dacă astăzi nu-i dă salariul, din ce își va cumpăra același lucru? Pleacă apoi la cursa specială, nu înainte de a mai citi o dată contoarul, să vadă cât consumă tâmpiții ăia de copii cu pistolul de lipit sau nevastă-sa cu fierul de călcat. Conștiința îi

acționează asupra creierului precum o voce a universului.

Să presupunem că bizonul merge pe stradă în plimbare de promenadă. Orice gând pervers din punct de vedere al conștiinței îi este tăiat din rădăcină de către aceasta. Iată cum ar decurge un dialog între el conștiința de bizon:

Bizonul:	Azi nu merg la serviciu.
Conștiința:	Ce vorbești, mă, stai ca trântoru'? Și statul ce câștigă, mă?
B:	Eu câștig statul, odihna.
C:	Mă, pe mine nu mă îmbârligi!
B:	Dar nu mai câștig nici un ban la serviciu!
C:	Și tu pentru bani o faci?
B:	Nu pentru bani, pentru bancnote...
C:	Hai, hai, nu mai discutăm. La muncă!
B:	Dar conștiința trece și prin stomac.
C:	Și ce vrei, să mă împiedic de tot felul de bunătăți, să-mi murdăresc picioarele, de la icre negre?!
B:	Uite-o damă bine! Ce-aș face cunoștință cu ea...
C:	Las-o baltă, că ai acasă o nevastă grasă.
B:	Da, da' uite asta ce bună e...Pe nevastă-mea n-o înghit deloc, că e grețoasă.
C:	Mănânc-o cu usturoi.

B: Uită-l și pe ăla ce mașină are! Mi-aș dori și eu una.

C: Ce să-ți spun! Să-ți consume benzina când merge! Păi ce, asta-i mașină?!

B: Aș face și eu o excursie în străinătate cu avionul...

C: Unde ai vrea, în SUA sau în Europa?

B: De ce?

C: Să văd dacă te mănâncă rechinii în Pacific sau lupii în Munții Tatra când o să cazi cu el.

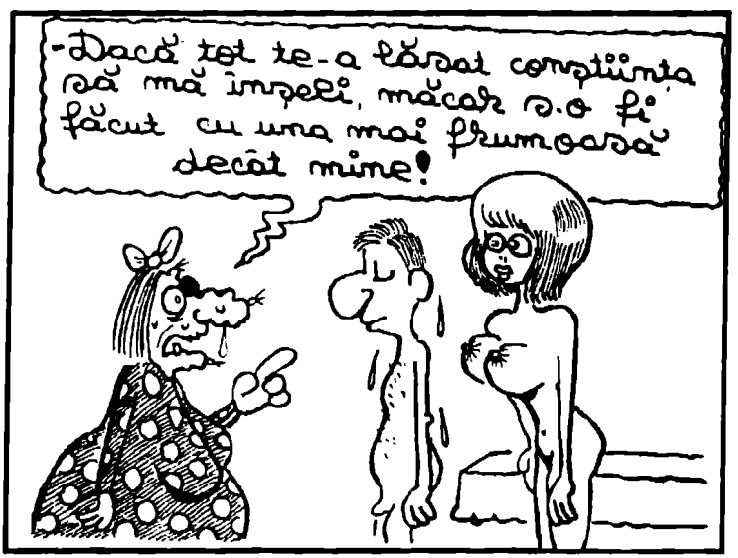

Acum înțelegeți, cred, că un bizon ar vrea și el să fie altceva, dar nu-l lasă conștiința. Conștiința nu depinde de el, ea este fabricată undeva în laboratoarele secrete ale psihologiei maselor, după

care se administrează bizonilor din fragedă pruncie. Să ne gândim ce-ar însemna când copii se joacă de-a mama și de-a tata din punct de vedere al conștiinței. Păi dacă n-ar exista conștiința că ei sunt copii, n-ar lua-o în serios?

Conștiința la bizoni diferă de conștiința unor intelectuali cu capu'. Aceștia din urmă trăiesc într-o lume a cărților tipărite. Intelectualul cu capu' se trezește dimineața cu paradigma în sus, merge la bucătărie unde mănâncă trei citate cu ketchup, filosofie și se duce la baie. Mai dă și acolo vreo trei eseuri din el, se îmbracă și pleacă încotro conștiința lui îl îndreaptă, căci e cocoșat de atâta învățat.

Conștiința, astfel, este de mai multe feluri. Pe lângă cele două tipuri prezentate mai există și conștiința de cretin, aceea de care eu am dat dovadă când am scris despre subiectul ăsta.

SUS ÎN VÂRFUL DEALULUI

(BALADĂ ÎN PROZĂ)

Așa cum începe prin titlu, această baladă în proză, ea ne-ar putea pune întrebări filosofice. Căci cine poa' să stea de obicei în vârfu' dealului? Ei bine, de obicei ar sta ce-ți închipui tu, cititorule, dar acum, în această epocă a haiduciei, când codrul s-a făcut frate de cruce cu românul, că l-a înțepat o creangă, acum că boierii jupoaie pielea de pe țărani cu jeg cu tot, acum în vârful dealului stătea groaznicul haiduc Trăsnea. Bine, mai era și calu', da' el cel puțin păștea liniștit în jurul releului de televiziune, pe când Trăsnea rumega. Ce-or mai face mândrele lui, pe care le iubise cu atâta aplomb de i se cariase coloana vertebrală? L-a pus dracu' să se haiducească și să plece ca fraierul prin păduri! El stă ca prostu' prin ale sălbăticii și ălea cine știe cu cine or fi la ora asta! Nu putea să stea naibii potol pe moșia boierului, ba muncea, ba nu muncea, seara pleca pe la mândre la poartă. Le fluiera, le cânta, unele ieșeau, altele dădeau buzna. Trebuia el să demonstreze că, vezi Doamne, nu mai suportă chinurile și luase calea codrului.

Acu' poftim, stă cu calu ăsta enervant care nu știe altceva decât să pască și să se balege!

Și în definitiv la ce mari chinuri l-a supus boierul? Că îl punea să culeagă struguri cu botnița la gură? Ce, nu putea să găsească un pai și să sugă boabele? Nici nu i se strepezeau dinții și nici n-avea gura vânătă de la piatra cu același nume. Asta gândea haiducul

Trăsnea când îi trăsni deodată o idee de i se zguduiră creierii în cap. Puse mâna strașină la ochi și apa îi intră pe mânecă, deoarece se pusese ploaia. Poftim, acum unde naibii să se ascundă? Sub releu? Păi, dacă-l trăsnea, chiar că-i rămânea numele de familie așa. Sub burta calului? N-avea loc, că cine știe la ce gândea și calu' de n-avea loc haiducul sub burta lui... Scoase atunci plosca în care ținea șamponul și făcu un duș. Era cazul. Nu putea să-și pună în evidență caracterul lui de vânător că până să tragă în vreo vietate aia cădea moartă din cauza mirosului. După ce se opri ploaia, trecu la spatele calului și se uscă pe cap. E, altfel gândea acum cu burta goală. Se gândi că ar putea ataca mâine trăsura boierului care mergea la oraș! Dar nu știa la ce oră, așa că se gândi să-l întrebe chiar pe boier. Se hotărî să coboare în sat. Urcă cu cal cu tot în teleferic și porni ascensiunea, că nu știa să umble la butoane. Până la urmă le nimeri și ajunse în sat. Acolo - veselie mare. I se făcea de șase săptămâni. Se duse la Hanul Ancuței și intră în vorbă cu niște țărani obidiți de beau la masă niște Teacher's.

- Bă, ce mai e pe-aci prin sat?

La care țăranii îi spuseră:

- Mă, Trăsneo, ce dracu', mă, ne faci surpriză de-asta! Păi, n-ai lăsat, mă, vorbă că ai murit, acu' ne dai la întors să mi se-ntoarcă wisky-u?

- Stați puțin, frații mei de suferință, că eu n-am murit.

- Mă, pe noi nu ne dai de colo-colo. Ori ai murit și îți vom păstra o vie amintire, ori ai decedat și arată-ne certificatu'!

- Eu am venit să mă răzbun pe fărădelegile boierului.

- Și noi ce cuvânt mai avem acum în fața boierului? Că doar ieri i-am spus: "Boierule, Trăsnea a mierlit-o, poți să ne asuprești liniștit".

- Mă băieți, păi ăsta e în stare de orice agregare, mă!

- Lasă-l, mă, că ne prinde bine și postul ăsta la care ne supune boierul. Nu ne mai doare burta, că n-are de ce, am desființat WC-urile și le-am redat agriculturii, nu ni se mai strică măselele, că n-are ce să ne rămînă printre ele etc. Unde etc înseamnă numai avantaje, te-ai prins, nu?

- De, mă fraților, eu am zis că e mai bine să mă haiducesc, să iau de la bogați și să dau la săraci. Dar dacă vouă vă convine starea asta de sărăcie, eu ce fac, că m-am învățat jefuind și voi nu mai primiți nimic de la mine. Am la galbeni de nu le mai știu numărul, talgere, talere, ulcele metalice, tăvi, sfeșnice, clopote, de n-am unde să le mai pun. Vă mai rog odată. Le primiți, au ba?

- Nț, nț, nț, nu, nu, no, no, niet, niet, în câte limbi vrei să-ți traducem ca să înțelegi?

- Atunci, mă băieți, pe mine să nu contați, că eu îmi iau glanda.

- Păi, ce, ai înnebunit? Ce ți-a venit?

- Păi, nu vă dați seama că pe măsură ce jefuiesc eu devin tot mai bogat până când o să mă atac singur să-mi fur averile, eu n-o să vreau și atunci îmi iau glanda?!

- Bine, Trăsnea, ne-ai convins, mai dă-ne și nouă niște bani, da' nu mulți, că ne-o luăm în cap.

- Uf, știam eu că pot să contez pe voi. De mâine încep iar tâlhăriile la drumul mare.

- Încearcă pe rocadă, că drumu' mare se asfaltează.

- Mulțumesc de informație, zise haiducul Trăsnea, după care scoase pistoalele și-i împușcă, să nu lase loc nici măcar de vreo discuție sau vreo bârfă.

Seara se lăsa greu peste sat, de gemeau acoperișurile caselor. Trăsnea se uită în tolbă și observă băgând mâna că nu mai are câlți. De unde naiba să ia el câlți la ora asta? S-ar fi dus la Măria, că avea ea niște câlți pe picioare de se zbârlea părul pe el. Da' dacă tâmpita se epilase între timp? Mai bine îi confiscă epilatorul și găsește el vreo oaie căpiată s-o păruiască. Zis și făcut: încălecă pe cal, îi montă mânerele și făcu câteva ramaturi cu el pentru mușchii spatelui. Într-un târziu, ajunse și la poarta lu' Măria, pe care vru s-o pătrundă din prima, dar se abținu gândindu-se că ar putea scârțâi, că n-a mai uns-o nimeni de mult.

Pe geam, se vedea lampa stinsă lângă veioza aprinsă. "Când dracu' și-a băgat și asta curent ?!" gândea Trăsnea. Începu atunci s-o fluiere cu semnalul bine cunoscut. Nici un răspuns. Mai încercă un semnal: același rezultat, ba chiar mai groaznic, că lumina se stinse. Atunci haiducul se enervă, scoase portativul cu numele mândrelor unde ținea melodiile de semnal pentru fiecare și se uită la rubrica "STOP. Pagina lu' Măria". În dreptul ei nu era trecut decât cheia sol. Strigă la ea: "Cheia sol!" Lumina se aprinse, ieși bărbatu-său și-i zise: "Fraiere, vezi că s-a schimbat semnalul, nici eu nu-l știu. Pe mine mă primește în casă, așa, că sunt bărbatu-său, da' pe tine nu te văd bine".

Trăsnea simți cum i se urcă sângele la cap. Atunci îi amorțiră picioarele și căzu lat la pământ.

Bărbatu' lu' Măria, când văzu treaba asta, se

miră foarte mult și-și zise în gând: "A dracu' nevastă-mea asta, i-a băgat în boală pe toți!"

Într-un târziu, ieși din casă și Măria într-o cămașă de noapte sau de forță, că era întuneric și nu se vedea prea bine, și le zise:

- Bă, animalelor, nu vă mai ciondăniți ca la ușa cortului, că nu sunteți montagnarzi, haideți să dați buzna în casă.

Bărbații se priviră reciproc cu ochii și ziseră cu gura:

- Hai dracu' de aci, că asta ne puse gând rău. De ce cheamă ea doi bărbați în casă la ora asta?

Acestea fiind zise, plecară amândoi pe ulița satului în huiduielile țațelor care nu mai aveau ce să bârfească a doua zi. Mergând ei agale prin sat și discutând, lui Trăsnea îi veni o idee:

- Nu te superi, nici nu știu cum te cheamă.

- Zburlea, încântat.

- Măi, Zburlea, tu vezi că și tu ai un nume predestinat haiduciei?

- Nu cred, mi s-a zis așa de când se zbârlește părul pe mine la filmele de groază.

- Nu are nimic, că eu plângeam și la comedii. Uite ce-ți propun. Și Trăsnea îi făcu o serie de propuneri, dintre care Zburlea fu de acord numai cu o parte din ele. Fără să-și dea seama, cei doi descoperiseră DEMOCRAȚIA. Acest sistem le permisese să organizeze o ceată de haiduci cu care atacau boierii la drumul mare prin munți și violau boieroaicele în strâmtori că în altceva erau fete mari. În timpul liber, ei lansau casete cu balade despre faptele lor, produceau videoclipuri publicitare pentru ecologiști, suflau în os până-l transformau în fluier, cântau la frunză de se umpleau pe bot de clorofilă și vânau

braconieri în timpul sezonului de vânătoare. Toate aceste fapte de vitejie ale celor doi haiduci au circulat din gură în gură sub formă de folclor, balade, poezii patriotice, fabule și versuri albe, dar balada autentică este aceasta pe care v-am relatat-o, fiind culeasă de la un bătrân, că și așa se uscase și n-avea ce face cu ea.

Pentru fanii haiducilor Trăsnea și Zburlea vă dau adresa unde le puteți scrie:

CĂSUȚA POȘTEI POZIȚIA 69
ALEEA PERVERSIUNILOR
COD 1100 KILU', TON 650 SUTA DE GRAME,
ȘROT 340 TONA,
SCRUMBIE 500 BUCATA.

CALL NOW!

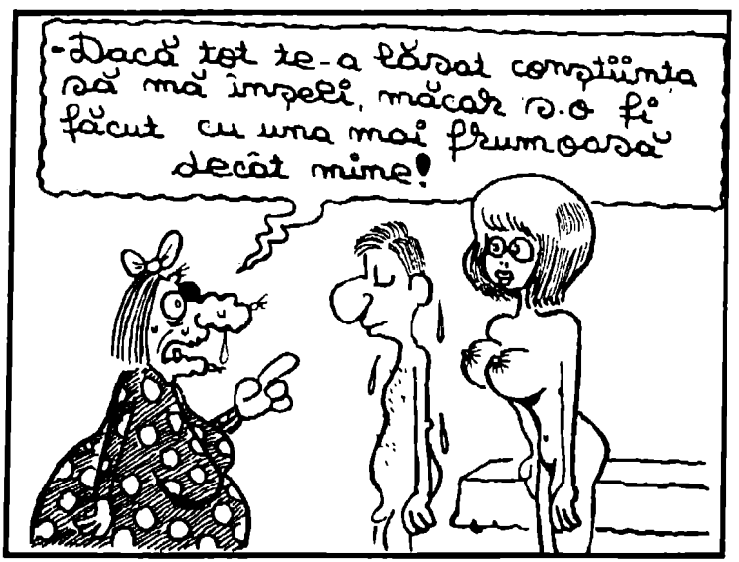

LA SOVATA

La Sovata, în orice anotimp, încep însămânțările de toamnă. Tratamente, electrozi, pompe de vacuum, sunt doar câteva din metodele de redare a virilității sub formă de potență. La intrarea în stațiune un panou publicitar ne anunță că

"Fac acu' pe dracu-n patru
Doar să-mi meargă agregatu'!"

El stă pe o bancă. Într-o mână, ține cartea și cu cealaltă se miră că a ajuns în ultima zi a tratamentului și nu se vede rezultatul.

Ea se plimbă țanțoșă cu un pulovăr sub rochie să exerseze pașii pentru când o rămâne însărcinată până la graviditate. Își cere voie să se așeze pe bancă lângă domnul semiintelectual, deoarece ținea cartea c-o singură mână.

- E voie? întrebă doamna politicos privind pe sub rimel.

- Mai întrebați? Normal că e ocupat, dar pentru fundul dumneavoastră obraznic, banca pe care eu am fost primul vă stă la dispoziție.

- Mulțumesc. Observ că numai lume bună anul ăsta la Sovata...Ce citiți, dacă nu sunt discretă?

- Un roman polițist, doamnă.

- Cum se numește?

- "Am ucis-o pentru că era discretă".

- Interesant. Și cum se termină?

- Păi, de-aia am venit la Sovata, că nu reușeam s-o termin.

- Dar de început cum începe?

- Cu introducerea.

- E lungă?

- Nu. E groasă de 80 de pagini.

- Și cuprinsul?

- E adânc de tot. Te plimbă prin niște chestii de nu mai știi de tine.

- Ah, domnule, vorbiți de parcă v-ați gândi la altceva.

- A, nu, simple exerciții de imaginație. Odată, am citit la una de-am adormit cu burta pe ea.

- Și ce s-a întâmplat?

- S-a lipit de mine, deși o mai imprimase unul înaintea mea.

- Tipograful?

- Eu știu ce meserie avea ăla? Nu m-am uitat pe fundul ei să văd unde o tipărise.

- Păcat. Dacă vă uitați atent, v-ați fi dat seama imediat.

- Știți, eu nu le am cu coperta din spate, mie aia din față îmi place.

- Dar, domnule, de fapt între cele două coperți se află de fapt toată esența!

- N-am știut. Eu miroseam ca prostu' coperta și-i frunzăream paginile.

- Cu degetul?

- Nu, cu privirea.

- Aha, îți plăcea să privești. Domnule, știi ce? Noi vorbim despre același lucru și ne ascundem după deget. Ba cu cărți, ba aluzii...Să vorbim pe șleau! Dumneata ești la tratament de impotență aici, nu?

- Da, doamnă, zise bărbatul roșind.

- De ce roșești, domnule, nu trebuie să-ți fie rușine, toți bărbații după ce fac dragoste în următoarele cinci minute devin impotenți. La dumneata cum a mers tratamentul?

- La început mai greu, că nici nu mi-o găseau.

- Și acum?

- Acum o găsesc, da' degeaba. Impotența mea de fapt este undeva în creier.

- Asta mi-am dat seama de când am început să vorbim. Nu prea te duce. Mă rog, zi-i cu problema cealaltă.

- Observ, stimată doamnă, că sunteți foarte interesată de problema mea.

- Desigur, bărbații care spun că de fapt sunt impotenți au o calitate la fel de bună: sinceritatea.

- Doamnă, cu asta m-ați dat gata. Vreți să vă spun sincer povestea vieții mele?

- Abia aștept, că n-am decât cinci secunde la dispoziție.

- M-am născut într-un sat și când am crescut mai mare mă jucam cu problemuța după un gard. După care am crescut, m-a luat în armată, m-am însurat, am observat că am ce am și iată-mă aici, de vorbă cu o doamnă care m-ar putea vindeca. Sunteți atât de sexy...

- Vă rog, luați mâna.

- Numai puțin. Cât de mult îmi plac picioarele dumneavoastră. Din păcate observ că nu prea v-ați epilat.

- Nu, am omis, mă gândeam că ajunge de fapt deghizarea.

- Cum, nu sunteți femeie?

- Nu. Sunt doctorul Simionescu, nu mă recunoști? Am vrut să te văd la lucru c-o femeie. Te

descurci, domnule, te descurci. Deja inhibarea din creierul dumitale a dispărut, din moment ce te dai la bărbați, chit că au fustă, perucă și picioare frumoase. Ți-ai revenit. Felicitări!

- Mulțumesc, doctore. Aveți dreptate, mi-am revenit. Deja nu mă mai interesează dacă sunteți bărbat sau femeie. Îmi voi demonstra cu dumneavoastră potența. N-aveți un prezervativ?

- Pentru ce? Ăăă, pentru ce..., nea Grigore, potolește-te, domnule, săriți, auuu ărș-ărș-auu!!!

CARTE DE BUCATE

Prima carte de bucate pe care am citit-o a fost un "PLAY-BOY". Erau acolo niște bucate și din față și din spate. Ce nu scria acolo, însă, erau rețetele, că trebuia să-ți folosești imaginația. După ce ți-o foloseai de atâtea ori sigur te apuca foamea, așa că erai obligat să-ți cumperi și-o carte de bucate fără poze. Am intrat într-o librărie și-am cerut o carte de rețete culinare mai deosebite. Librarul s-a uitat fix la mine, m-a înjurat în gând că am ce să mănânc și mi-a oferit următoarea carte de rețete, care bine-nțeles avea o prefață de genul: „Stimați cititori, sta-v-ar în gât și poftă la aia mare de ce rețete o să vă culinez eu aici. Și mai ales pentru tine, bă, gurmandule, care ai luat această carte cu gândul la cum o să-ți mai îndesi matu' gros, că nu te mai saturi. Ia de-aici!"

Sărmăluțe-n foi de viță

Se aleargă porcul prin bătătură, până când acesta se urcă de frică în vița-de-vie de la streașina casei. Se taie vița-de-vie de la rădăcină și porcul rămâne nealimentat, căzând practic din picioare. Odată cu porcul cad și frunzele de viță la care, la fel ca la femeile care n-au vână, li se usucă clorofila. Se mută porcul în mijlocul bătăturii și începe pârlirea. Tu cu vecina, nevastă-ta cu vecinu' și copiii între ei. După asta porcu' își revine din căzătură și începe iar să

fugă prin bătătură. Atunci se pun câteva boabe de porumb într-o mașină de tocat carne, pentru a se ademeni porcu' direct în interiorul utilajului. Pentru gurmanzii labili psihic, înainte de această operație, le recomandăm metoda de destresare a porcului.
Aceasta constă în următoarele operații:
Se ia porcul, se bagă în casă la televizor și i se pune la video desene animate - dacă e purcel de lapte, filme porno - dacă e vier, sau „Moda '96" - dacă e scroafă.

Odată transformat în sărmăluțe, porcul se pune în mijlocul mesei și se poate consuma la rece - dacă sunt și copiii, sau cu smântânică - dacă ești doar tu cu nevasta.

Sărmăluțe de post

Se folosește aceași rețetă, numai că porcul este înlocuit cu orez. Deoarece orezul produce constipație, sărmăluțele de post sunt recomandate și santinelelor, care nu mai au motiv să-și părăsească obiectivul.

Friptură de cotoarbă la tavă cu rotile

(N.A.: tava are rotile, nu cotoarba!)

Pentru a vâna o cotoarbă, nu trebuie neapărat să ai o pușcă lungă, ci una scurtă și deasă. Ți-o încarci bine printr-o săptămână de abstinență, îți iei de la doctor certificat de seronegativ și pornești să vezi pe

unde se face trotuaru'. Pe cotoarbele mai tinere le deosebești de acelea mai bătrâne prin faptul că primele s-au născut mai târziu. Frăgezimea lor o dau atât ție cât și altora, că doar n-oi fi tu vânătorul buricului, pământule! Ele se momesc cu bani, după care le iei la tavă de câte ori vrei. Pentru plăcerea gustului se vor adapta facultativ la tavă roțile, iar pentru diversitate se pot trage și la tigaie.

DESERTURI

Clătite cu brânză

Se ia o vacă de se mulge singură, ca să nu mai pierzi tu timpul, după care se brânzește laptele, folosind diferite metode: ori te strâmbi la el, de se

strică pe loc, ori îți bagi picioarele în lapte, să iasă brânza direct sărată. Brânza astfel obținută se duce în piață, unde se vinde, iar tu ți-o cumperi singur, că altfel n-ai cum să faci această rețetă. Odată ajuns acasă, brânza se pune în ligheanul cu rufe. Spălați bine rufele cu brânză, le clătiți și ați obținut cele mai delicioase clătite cu brânză.

EPILOG

(sub formă de bocet)

Cartea meaaaa, cum te termini tuuu, fără să-i anunți pe cititori că mai urmează și alteleeee! Pe unde ți-au umblat ție sloveleeee, până s-au adunat între aceste coperți și câte lacrimi au stors eleee! Te termini, cartea meaaaa și eu rămân cu bătături la degeteee...

Unde te duci tu cartea meaaaa, în librăriile perverseee unde găsești numai cărți siropoaseee de faci diabet de eleeee sau de filosofieee, de nu înțelegi nimicîîîî! Vino cartea meaaaa, să te sărut, pupați-aș editura tipografiei taleeee, că numai un nebun te-ar fi putut scrieee ...

Fie-i vânzarea ușoară!

ECOURI LA APARIȚIA CĂRȚII

MUGUR MIHĂESCU („Vacanța Mare")

„Decât să scriu o asemenea carte, mai bine pescuiam, creșteam canari, sau pur și simplu mă abțineam!"

ALT ȚĂRAN

„Că când oi citi io cartia asta, domnule, că când n-am timp nici să dau în gură la vaci, că când n-am timp nici la nevastă, că când citesc, domnule, atunci că când mai muncesc?!"

RADU PIETREANU (dân Bucale, „Vacanța Mare")

„Moșule, Cartea este apărută în provincie, așa că nu îl interesează pă mușchiu' meu!"

MAMA

„Copilul meu este foarte deștept, și vă mulțumesc pentru asta, dar autorul cărții este cel mai frumos dintre toți."

Tipărit la
INTERGRAPH S.R.L.